

ئىسلام و كارىگه رى له سه ر
شارستانىيەت و چاكه ي به سه ر مروفايه تىيه وه

ئىسلام

9

كارىگەرىيى لەسەر شارستانىيەت و چاكەى بەسەر مروڧايەتییەوہ

تويژئىنەوہىەكى ميژوويى و شيكارىيە دەربارەى
كارىگەرىيى ئىسلام و فروستادەيى محەممەد (دروودى خواى لەسەر)
لە سەر شارستانىيەتى مروڧايەتى

نووسىنى: ئەبو لىحەسەنى نەدوى

وہرگىرانى: تاهىر يەحيا جەبارى

نیسلام و کاریگری له سهر شارستانییه و
چاکه ی به سهر مرؤفایه تییه وه

له بلاو کراوه کانی سه نته ری زه هاوی
بؤ لیکولینه وه ی فیکری ژماره (۲۸)

- نووسینی: نه بو له سه نی نه دوی
- وه رگێرانی: تاهیر یه حیا جه باری
- بابته: فیکری و میژوووی
- دیزاین: رهوشته محهمه د
- چاپ: دووهم. ۲۰۱۹. ناوه ندی رینوین.

له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان
ژماره (۱۳۳۵) ی سالی ۲۰۱۴ ی پیندراوه.

سه نته ری زه هاوی بؤ لیکولینه وه ی فیکری

www.zahawi.org

ناونیشان: شه قامی سالم

ته لاری جه مالی حاجی عه لی نزیک پردی خه سره و خال

07702422171

ناوەرۇك

- پېشەكى وەرگىز ۷
- فراوانى بابەتەكە و جيهانئىتپەكەى ۱۱
- قورسترين و وردترين پړۆسە ۱۳
- دە بەخشش و ديارى گرنگ و بنەرەتى ۱۷
- يەكەم: عەقىدەى پاك و روونى يەكتاپەرستى ۱۹
- دووهم: بنەماى يەكئىتى مرۇقايتى و يەكسانى مرۇيى ۳۹
- سېئەم: راگەياندىنى رېز و بەرزى مرۇف ۶۱
- چوارەم: گېرآنەوہى رېز بۇ ئافرەت و پيدانى ماف و بەشەكانى ۷۳
- پېنجەم: دزايەتى ناٹومېدى و رەشبينى و بوژاندنەوہى ئومېد و ھيو ۹۳
- شەشەم: كۆكردنەوہى دين و دونيا پىكەوہ ۱۰۳
- حەوتەم: ھىنانەكايەى پەيوەندىيەكى ھەمىشەىى لە نىوان ئايين و زانستدا ... ۱۱۵
- ھەشتەم: بەكارھىنانى زانست و عەقل تەنانەت لە بابەتە ئاينىيەكانىشدا ... ۱۳۵
- ئۆيەم: بوونى ئوممەتېك ھەلبسېت بە بەرپرسىارىتى بەسەر جيهانەوہ و ۱۴۵
- دەيەم: يەكئىتى بىروباوہرى شارستانى جيهانىى ۱۵۵

پیشہ کی وہرگیپر

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه ومن والاه .
زانای پایہ بہرز (أبو الحسن الندوی) یہ کیکہ لہ بلیمہ تہ ناودارہ کانی
جیہانی ئیسلامی، کہ خزمہ تیکی گہورہی بہ ئایینی ئیسلام و فیکری
ئیسلامی کردوہ، ئوہی - دواى فہ زلی خوا - یارمہ تی ئم کہ لہ زانایہی
داوہ کہ ئو بابہ تانہی لیى دواوہ زور بہ توکمہیی و قہ شہنگی بیخاتہ پروو،
ئوہیہ کہ ہر لہ سہرہ تای ژیانیہوہ دەستی بہ خویندنی زانستہ
ئیسلامیہ کان کردوہ و بہ جوانی لییان بہ ہرہ مہند بووہ، پاشان دہرکی بہ
واقعی تفت و تالی جیہانی ئیسلامی کردوہ و لہ دہرد و نہ خوؤشی و
فاکتہرہ کانی لاوازی مسولمانان تیگہ یشتووہ و چووہ تہ مہیدانی کار و
کوؤشش و ہوئی چارہ سہر کردنیانی داوہ .

یہ کیکی دیکہ لہ ہوکارہ کانی سہرکہ و توویى ئم بلیمہ تہ ئوہیہ کہ بہ
باشی زمانی ئینگلیزی زانیوہ و خویندنہوہی لہ سہرچاوہ کانی میژوو و فیکر
و مہ عرفہ دا ہہ بووہ کہ بہم زمانہ نوسراون، وک لہ بہرہم و
نوسراوہ کانیدا دہردہ کہ ویت .

منیش وک فیخوازیکی زانستہ ئیسلامیہ کان، دواى ئوہی سوودم لہ
ہندیک لہ کتیب و نوسراوہ کانی ئم بہر پیزہ و ہرگرت بہ پیویستم زانی ئم
نامیلکہ بہ پیزہ (کہ وک گہ نجینہیہک لیى دہروانم) و ہرگیر مہ سہر زمانی
شیرینی کوردی، بہ ئومیڈی ئوہی خویندہ وارانی گہ لہ کہم لیى بہ ہرہ مہند
بن و سووودو چیژی لیوہرگرن .

ئىشەكانى من له وه رگىرانى ئەم بەرھەمەدا:

۱- تەفسىرکردنى ئايەتەكان: ئەوئىش بە سوودوهرگرتن له تەفسىرە كوردیەكانى، وهك: پوختەى تەفسىرى قورئان، تەفسىرى ئاسان، خوڵاصەى تەفسىرى نامى، تەفسىرى گولشەن، ھەرۆھا چەند تەفسىرىكى عەرەبى، وهك: (ابن كئىر)، سەعدى.

۲- رافەکردنى فەرمايشتەكانى پىغەمبەرى مەزن (دروودى خواى لەسەر)، بە سوودوهرگرتن له كئىبەكانى رافەکردنى فەرموودە... وهك كئىبى (فتح البارى)، (شرح صحيح مسلم)... ھتد.

۳- تەخرىجکردنى زۆرىك له فەرموودەكان.

۴- روونکردنەوى ھەندىك زاراوى فىكرى و فەلسەفى.

ئەم دووانەى كۆتايىم له پەراويزدا نووسىو، بەلام دووانەكەى سەرەتام له ناوهرۆكى كئىبەكەدا ھىشتووھتەو، چونكە پەيوەندى راستەوخۆيان بە ناوهرۆكەو ھەيە.

۵- ھەرۆھا ئەوھى كە وتە و سەرنجى من بىت له كۆتايى پەراويزەكەدا له نىوان دوو كەوانەدا نووسىومە (تاھر)، تاوھكو له سەرنجەكانى نووسەر، يان ئامادەكارى كئىبەكە بو چاپى عەرەبى، جىابكرىتەو.

۶- لابرندى پىشەكىيەكى تارادەيەك دريژ، كە باس له بىرۆكە و ھۆكارى نووسىنى نامىلكەكە دەكات.

تیبىنى: بو ھەرگىرانى ئەم بەرھەمە پشتم بە چاپى يەكەمى (دار ابن كپىر) بەستووھ كە لە سالى ۱۹۹۹ ز، بە سەرپەرشتى (السيد عبدالماجد الغورى)، كە يەكئىكە له قوتابىيەكانى نووسەر، چاپكراوھ.

ئەم تېيىنىيە بۆ ئەو يە ھەر بەرئىزىك ئەگەر جياوازييەكى بەدى کرد لە
وەرگىرپانەكەى من و چاپەکانى دىكەى كتيبەكەدا ئاگادارى ئەوە بىت كە من
بە ئەمانەتەو لەو چاپەو كە لەسەرەوە باسەم کرد، وەرەمگىراوہ .
لەكۆتاييدا: داواكارم لە خوداى پەرەردگار ئەم كارەم بە چاكە
لئوہربگريت و بيكاتە ماىەى خيەر و بەرەكەت بۆ منيش و سەرچەم
خوينەران .

وصلی اللہ وسلم علی المبعوث رحمة للعالمين.

تاهير يه حيا جه بارى
شۆرش – چەمچە مال

فراوانی بابه‌ته‌که و جیهانیتیه‌که‌ی

به‌راستی بابه‌تی (ئیسلام و کاریگه‌ریی له‌سه‌ر شارستانییه‌ت) بابه‌تیکی واقعی و زه‌رورییه، به‌ته‌نیا په‌یوه‌ندی پته‌وی به‌فروستاده‌یی محمه‌د و په‌یامی ئیسلام و پینماییه‌کانیه‌وه‌ نییه، به‌لکو په‌یوه‌ندی به‌واقعی ژیان و ئیستا و ئاینده‌ی مرۆفایه‌تی و رۆلی ئوممه‌تی ئیسلامی له‌بنیاتنانی شارستانییه‌ت و ئاراسته‌کردنیشیدا هه‌یه.

بابه‌ته‌که زیاتر شایسته‌ی کاری کۆربه‌ندیکی زانستی (مجمع‌علمی) هه‌تا هه‌ولیکی تاکه‌که‌سی بی‌ت، به‌راستی سروشتی بابه‌ته‌که جیهانی و ئینسانیه، به‌سه‌ر چه‌نده‌ها رپوبه‌ری فراوانی جۆراوجۆردا درێژ ده‌بیته‌وه، رپوبه‌ره زه‌مانیه‌که‌ی له‌سه‌ده‌ی یه‌که‌می ئیسلامیه‌وه هه‌تا ئه‌م سه‌ده‌یه‌ی که‌ تیایدا ده‌ژین، درێژ ده‌بیته‌وه، رپوبه‌ری مه‌کانیشی (جیگه‌یی) له‌وپه‌ری جیهانه‌وه تا ئه‌وپه‌ری درێژ ده‌بیته‌وه، به‌لام رپوبه‌ری مه‌عنه‌وی له‌بواری عه‌قیده‌وه هه‌تا بواری په‌وشت و ئاکار، له‌بواری کۆمه‌ل و ژیانی ناومال و تاکه‌که‌سییه‌وه بۆ بواری سیاسه‌ت و یاسادانان و قانون و په‌یوه‌ندی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کان له‌گه‌ل یه‌کتردا، له‌بواری مه‌ده‌نییه‌تی پیشکه‌وتوی ناسک و جوانه‌وه بۆ بواری هونه‌ری بیناسازی و ئه‌ده‌ب و شیعیر و تام و چێژی به‌رز، درێژ ده‌بیته‌وه.

هه‌ریه‌که له‌م رپوبه‌رانه‌ خۆی له‌خۆیدا رپوبه‌ریکی فراوانه، خاوه‌نی چه‌نده‌ها لایه‌نی به‌ریالۆه، بۆیه جگه له‌کۆربه‌ندیکی زانستی (مجمع‌علمی) ناتوانی‌ت به‌ته‌واوه‌تی مافی ئه‌م بابه‌ته‌بدات.

ئه‌م کۆربه‌نده ده‌بیته‌ پیکه‌اتبیته‌ له‌مامۆستایانی کارامه و توانادار، که له‌و ماددانه‌ی پێیان ده‌سپێردرێت، که توێژینه‌وه‌ی تیدا بکه‌ن خاوه‌نی

پسپوری (إختصاص) بن و په یوه ندى پته ویان له گڼل بابه ته که دا هه بیټ،
 ټه و بابه ته ی که قورسیی ده خاته سهر شانی ده سته یه کی توانا دار له زانست
 و دیراسه ی متمانه دار و پاست و پاک له حوکمدان به سهر شته کاند،
 ده سته یه ک بن نازا و چاونه ترس له را ده برپین و ئاشکرا کردنی ټه نجامه
 زانستیه کاند، یه کی که له ماموستایان هه سته ی به توژیینه وه ی لایه نی
 عه قیده و بیرى ئایینی، یه کی کی دیکه به لایه نی کومه لایه تی و سییه م به
 یاسادانان و قانون و چواره م به بنه مای نازادیی و یه کسانى و پینجه میس به
 مافه کانی ئافره ت و پله و پایه ی له کومه لگادا.. هتد.

جا ټه وه شایسته تره به (مه وسوعه / ټه نسکلوبیدیا) یه کی تایبه ت به م
 بابه ته وه، چ جای کتیبیک، چ جای لیکلینه وه یه کی له م شیوه یه، که به
 ماوه یه کی کورت ئاماده بگریټ، له گڼل پهرته وازه یی هز و زوری کاردا، به لام
 وه ک پیشینان گوتویانه (ما لا یدرک کله لا یترک کله) واته: (ټه وه ی
 به هه موویدا رانه گه هیشتریټ هه موویشى واز لیناهینریټ)، هیچ گوته یه کیش
 له فه رمایشته ی خودا به هیترتر نییه که ده فه رمویټ: (فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ
 فَطَلٌّ). (البقره: ٢٦٥).

واته: ټه گهر ټه و باخه ی به سهر به رزاییه که وه یه - که نمونه ی مال
 به خشینه له پینا و خوادا - بارانیکی ریژنه ی به رنه که ویټ، ټه و نهرمه بارانیکی
 ههر به سهر دا ده باریټ. (١)

(١) ټه م ټایه ته خو ی باسی ټه وه ده کات که نمونه ی ټه و که سانه ی له پینا و خودادا
 ده به خشن وینه ی باخیکه به سهر به رزاییه که وه، ټه گهر بارانی ریژنه ی به سهر دا بباریټ ټه و
 دووقات بهر ده گریټ، به لام ټه گهر ریژنه بارانی به سهر دا نه باریټ ټه و نهرمه بارانیکی ههر
 به رده که ویټ تا وه کو به ریگریټ و خاوه نی سوودی لیوه ریگریټ، له ټایه ته که وه ټه وه
 ده خوینریټه وه که به خشینه کان پاداشتیان وه که یه نییه، چونکه پاداشته که به گویره ی

قورسترین و وردترین پرۆسه

یه کیک له قورسترین و وردترین پرۆسه کان ئه وه یه، که شیکارییه کی کیمیایی بکهی بۆ شارستانییه تیک که شتی دیکه ی زۆری تیکه لوبوییت، بییت هه موو ئه و توخمانه ی که له سه رده می جیا جیادا و له سه رده م و میژوویه کی دیارییکراودا تییکه وتوون جیا یان بکه یته وه و بیانگیریتته وه بۆ بنه پهرت و سه رچاوه کانی خۆیان و ئه ندازه و مه ودای کاریگه ری دیاریی بکه ییت و ئه وه دیاری بکه ییت که فه زلی ئه م به خشه شه شارستانییه و ئه م گۆرانه ریشه ییه بۆ کی ده گه ریتته وه؟.

ئه م توخم و په رگه زانه و ئه م کاریگه رییا نه تیکه ل به په یکه ری شارستانی و کۆمه لگه ی مرۆفایه تی بوون و به ناخیدا پۆچوونه، جیگه ی خوین و رۆحیان گرتووه ته وه و کارلیکیان کردووه و تیکه له و سروشتیکی تاییه ت به م شارستانییه ته ی لپییکه اتووه، به ئه ندازه ی فاکنه ره کانی پیکه ینان و په روه رده و ژینگه و خۆراک له ژیا نی تاک و پیکه ینانی که سیتییه کی تاییه تدا بو ی، رۆل ده بی نییت.

نییه تی خاوه نه که ی و جه لالی و چاکی و پاکی ماله که ده گوریت، به لام مادام هه رکه سییک له پینا و خودادا به خشییت، ئه گه ر پادا شته که شی به ته واوی (۱ - ۷۰۰) ده ست نه که وییت، ئه و خودای گه وره ره نه که ی به فیرۆ نادات و به گویره ی به خشی نه که ی پادا شتی ده داته وه. جا ئه مه ی دانهر کردوویه تی له زانستی په وان بیژی (بلاغه) دا پییده وتریت ((اقتباس)) واته: وه رگرتن (له په وان بیژی کوردیدا پیی ده وتریت تی هه لکیش) که نایه تیک، یان فه رموده یه ک، یان هه ر گووته یه ک له باسیکدا وتراون، به لام له شوینیکی گونجا و (له شیعر، یان په خشان) دا دایب نییت.

جا لی ره شدا دانهر مه به سستی ئه وه یه، ئه گه ر نه توانییت ئه م بابه ته ی که هه لی یژاردووه له سه ری بنوو سییت و سه دا سه د بیییکییت، ئه و به گویره ی توانای خۆی - که توانایه کی که م نییه - هه ولی له گه ل ده دات. (طاهر)

تائىستا تاقىگە يەكى كىمىيى دانهىنراوه، كه بتوانىت به كردارى شىكارى مېژووبى ھەلبسىت، مىكروسكرىپىكىش دانهىنراوه بتوانىت ئەو بەشە وردانەى، كه پۇلىان له پىكھىنانى شارستانىەتدا بىنيوه گەورە بكاتەوہ.

كه واتە به ناچارى دەبىت لىكۆلىنەوہ يەكى قول و فراوانى مېژووبى گەل و نەتەوہ و ولات و كۆمەلگاكان بكرىت، تا بتوانىن بەراورد له نىوان پابردوو و ئىستانىاندا بكەين و پەى به كارى بانگەوازى ئىسلامى و فروستادەبىى موحمەدىى ببەين له گۆرپىن و چاككردى عەقىدەدا و له ناوبردىنى پاشماوہى جاھىلىيەت و فەلسەفە بئپەرستىيەكان و نەرىتە بەجىماوہكان و گۆرپىنى تەوژمى فىكرىى له ئاراستە يەكەوہ بەرەو ئاراستە يەكى دىكەو گۆرپىنى شوپشگىپانە له بەھاكاندا و چاككردى مەدەنىيەت و شارستانىيەتەكان بە بژاركردن و راستكردنەوہ، ئەوہش پىويستى بە لىكۆلىنەوہى درىژخايەن ھەيە، ھەرەك پىويستى بە خۆماندووكردىكى دەروونى و عەقلى ھەيە، بەلام كارىكى بەسوودىشە.

ئەگەر دامەزراوہ يەكى زانستىى وەكو يونسكو (Unesco)، يان كۆرپەندىكى زانستىى له ئەوروپا و ئەمريكا لەم كارەدا سەرکەوتوو نەبووبىت، ئەوا ناچار دەبىت كۆرپەندىكى زانستىى، يان زانكۆيەك له زانكو ئىسلامىيەكانى بۆ له يەككە له پايتەختەكانى خۆرھەلاتى ئىسلامىيدا تەرخان بكرىت، گومانى تىدا نىيە ئەم كارە بەسوودتر و له زۆرىك لەو كارە زانستىيانەى كه ئەم كۆرپەند و زانكۆيانە پىپھەلدەسن لەپىشتەرە و توانا و كەرەستەى زۆرىشى دەخريتە خزمەت.

گرانی و قورسی دیاریکردنی بوارهکانی کاریگه‌ریی

دیاریکردنی هه‌موو بوارهکانی کاریگه‌ریی ئیسلامی له‌سه‌ر شارستانییه‌تی مرۆفایه‌تی زه‌حمه‌ته و تا رادده‌یه‌ک کرداریی (عملی) نییه، چونکه ئه‌م کارتی‌کردنه تی‌که‌ل به ده‌زگای شارستانییه‌ت بووه وه‌ک تی‌که‌لبوونی خوین و گوشت، وایلیهاتوووه گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کانیش هه‌ست به‌م کاریگه‌رییانه ناکه‌ن، هه‌چ کاتی‌ک ئه‌وه به‌خه‌یالیاندا نایه‌ت، که ئه‌و کاریگه‌رییانه په‌گه‌ز و توخمی نامۆ و بی‌گانه بن، چونکه بوونه‌ته به‌شی‌ک له پی‌که‌هاته و بیرکردنه‌وه و مه‌ده‌نییه‌ت و ژانیان.

ئێستا هه‌ندی‌ک له کتی‌بی (ماذا خسر العالم بانحطاط المسلمین) وه‌رده‌گرم و لی‌رده‌دا ده‌یخه‌مه‌پوو له‌و زانیارییانه‌ی، که پێشتر له‌ویدا گوتومه له‌سه‌ر مه‌ده‌نییه‌تی ئیسلامی و کاریگه‌ری له‌سه‌ر ئاراسته‌ی مرۆفایه‌تی.

کاریگه‌ربوونی جیهانی گشتی

(سروشت و عه‌قلی خه‌لکان ده‌گۆرا و کاریگه‌ر ده‌بوو به ئیسلام، چ خۆیان هه‌ستیان پێ‌یکردایه یان هه‌ستیان پێ‌نه‌کردایه، وه‌ک چۆن سروشتی مرۆف له‌گه‌ل پوووه‌ک و گۆل و گیاکان له وه‌رزی به‌هاردا کاریگه‌ر ده‌بی‌ت. دله‌یاخی و دووره‌په‌ریز و په‌قه‌کان ده‌ستیان به نه‌رم بوون و ناسکبوونه‌وه کرد و بنه‌ما و راستییه‌کانی (حقائق) ئیسلام به‌ره‌و قوولایی ده‌روونه‌کان و پوچوون به ناخه‌کاندا ده‌ستی به ته‌شه‌نه کرد، به‌های شته‌کان له‌به‌رچاوی خه‌لک ده‌ستیان به گۆران کرد، کێشانه و پێوانه کۆنه‌کان ده‌گۆران و کێشانه و پێوانه‌ی نوی جێیان ده‌گرتنه‌وه، جاهیلییه‌ت بووه بزوتنه‌وه‌یه‌کی کۆنه‌ویستی (رجعی) و پارێزگاریی‌کردنی بوو بووه

گیلی و چهقبه ستووی (جمود) و ئیسلام بوو به شتیکی پیشکه وتووی
سه رده میانه و خووه پالدان و ده رکه وتن به دیمه نه کانی بوو بووه نه جابه ت
و ژیری.

نه ته وه کان، بگره سه رجه م دانیشتوانی سه رزه وی ورده ورده له ئیسلام
نزیکه بوونه وه، به لام خه لکه که هه ستیان به رۆیشتنی خویان نه ده کرد،
هه روه ک خه لگی سه رزه وی هه ست به خولانه وه یان ناکه ن به ده وی خوړدا.
ئه وه ش به فه لسه فه و ئایین و مه ده نییه تیانه وه ده رده که ویت، ناخ و
ناوه رۆکیان ئه وه نیشان ده دات و بزاقه چاکسازییه کانیان ئه وه ده رده خات،
ته نانه ت ئه و چاکسازییه ش، که دوی نزمبوونه وه و بیه یزبوونی مسولمانان
سه ریانه له دا^(۱).

^(۱) ماذا خسر العالم بانحطاط المسلمین (ط ۶۶ طبعه دار ابن کثیر الأولى بیروت ۱۹۹۹م)

۱۰ به خشش و دیاری گرنگ و بنه پرتی

ئه گهر ناچار بمانه ویت هه ندیک لایه ن و بوار دیاری بکهین له ژیانی نه ته وه و گه لان و شارستانییه تدا، که کاریگه ری ئیسلامی له دیارترین شیوه دا تیدا ده رکه وتبیت، ئه وا - به کورترکردنه وه و هه لَبژاردنه وه - له (۱۰) به خششی گرنگ و دیاری گرانبه های بنه پرتیدا ده ستنیشانی ده کهین، که ده وری گه وره یان له ئاراسته کردن و چاک کردن و پینمای و هه ستانه وه و گه شه کردنی مرؤفدا بینوه و جیهانیکی پرشنگاری نویمان هیناوه ته کایه وه، که له هیچ شتیکدا له جیهانی رهنگ بزپکا و و رهنگ په پیوی کۆن ناچیت.

ئه و به خشش و دیارییانه ش خۆی له م بنه مایانه ی خواره وه دا ده بینیته وه:

- ۱- عه قیده ی پاک و پروونی یه کتا په رستی.
- ۲- بنه مای یه کیتی مرؤفایه تی و یه کسانی مرؤیی.
- ۳- راگه یاندنی ریز و بلندی مرؤف.
- ۴- گێرانه وه ی ریز بو ئافره ت و پیدانی ماف و به شه کانی.
- ۵- به ربه ره کانی نائومیدی و په شبینی و بوورژاندنه وه ی ئومید و هیوا و متمان و شانازی له ده روونی مرؤفدا.
- ۶- کۆکردنه وه ی دین و دنیا پیکه وه و یه کخستنی ریزه لیكسله میوه کان (الصفوف المتنافره) و سه ریا زگه به شه ره اتو وه کان.
- ۷- هینانه کایه ی په یوه ندییه کی پیروزی هه میشه یی له نیوان دین و زانستدا و به ستنه وه ی ئاینده ی هه ریه که یان به وی دیکه یانه وه و مه زن

ته ماشاگردنی زانست و هاندان له سهر ودهستهینانی و ئاراستهکردنی تاوهکو ببیته زانستیکی ئامانجدار و بهسوود و گهیهنەر بۆ لای خوا.

۸- بهکارهینان و سوودمه‌ندبوون له عه‌قل، ته‌نانه‌ت له باب‌ه‌ته ئاینیه‌کانیشدا و هاندان له‌سهر سه‌رنجدان و تی‌رامان له خودی مرؤف و ده‌وروه‌ری.

۹- جه‌ختکردن له ئوممه‌تی ئیسلامی بۆ قه‌بولکردنی به‌پر‌سیاریتی سه‌روه‌سیتی (وصایه) و چاودیرییکردن به‌سه‌ر جیهانه‌وه و چاودیرییکردنی ره‌وشت و ئاراسته و ئاکاری تاک و نه‌ته‌وه‌کان و هه‌لگرتنی به‌پر‌سیاریتی به‌رپاگردنی دادپه‌روه‌ری و شایه‌تیدان له پیناو خوادا - به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه - .

۱۰- یه‌کیتی عه‌قائیدی شارستانیتی جیهانی (الوحدة العقائدية الحضارية العالمية).

له ژیر هه‌ریه‌که له‌م سه‌ریاسانه‌دا چیرۆکیکی درێژ و پیشچاوخستنیکی ورد و ئه‌مینانه ده‌خوینیه‌وه، وپرای خستنه‌په‌وه‌کی درێژی شارستانیه‌ته‌کان و چاخه‌کانی نه‌فامی، که پیش هاتنی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهر) که وتبوون و ئه‌و مرؤفه‌ی که له دوا‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی له دایک بووه .

هه‌ریه‌که له‌م سه‌ریاسانه‌ باب‌ه‌تی کتیبیکی سه‌ره‌خۆیه، که په‌نگه هه‌لبگریت سه‌ده‌ها لاپه‌ره‌ی له‌سهر بنووسریت.

ئێستاش له‌سهر یه‌که به‌یه‌کی ئه‌و بوارانه ده‌دوین که کاریگه‌ری پێشه‌یی و خه‌باتکارانه‌ی ئیسلامی تیدا ده‌رکه‌وتوه و تیشک ده‌خه‌ینه سه‌ر مه‌ودا و به‌رفراوانی کاریگه‌ری ئیسلام و پێنماییه مرؤفایه‌تی و جیهانییه‌کانی.

یہ کہہ م:

عہ قیدہ ی پاک و پروونی

یہ کتا پہ رستی

لهسەر یه کهم دیاریی ئیسلام و شاکاری گه وره ی محهمهد (دروودی خوی لهسەر) ده دوین، ئه ویش ئه وه یه که عه قیده ی یه کتا په رستی پاک و بیگهر د و به نرخی به دیاری به خشیه مرو فایه تی، عه قیده یه کی شو ر شگێرانه یه، موعجیزه یه، ژیان و هیزی لی هه لده قولیت، بارودوخه کان هه لده گێریت هه - له خراپه وه بو باش - تیکشکینه ری په رستراوه پوچه له کانه، مرو فایه تی هاو وینه ی ئه می ده ست نه که وتوو ه و هه تا رۆژی قیامه تیش ده ستی نا که ویت. ^(۱)

^(۱) دیاره ده بیته ئه وه ی لی هه لا ویر بکریته که پیغه مبه رانی پی شوو هی نا ویا نه، چونکه هه موو پیغه مبه ران بانگه وازیان بو یه کتا په رستی کردوو ه و بنچینه ی بانگه وازی هه موو پیغه مبه ران بووه و هه موو شیان به پرونی و پاک و چاکی راگه یاندوو ه، وه کو خوی گه وره ده فهرمویت: ((وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ))، واته: له هه موو ئومه تیکدا پیغه مبه ریکمان ره وانه کردوو ه و پیمان راگه یاندوو ه که به گه له که ی بلیت خودا بپه رستن و له تاغوت، خودوو ریگرن.

مه گهر ئه وه بگوتریت که ئه م عه قیده ی یه کتا په رستیه له نا و شوینکه وتوانی هیچ کام له پیغه مبه راندا به پاک و پوختی و بو ماوه یه کی درێژ نه مایه وه، وه که له نیو ئومه تی ئیسلامیدا ماوه ته وه، چونکه خوی په روه ردا گار پاراستنی کتیبی پیغه مبه رانی پی شووی نه خستۆته سه ر خوی و ده ولته ت و شارستانیه تی به هیزی له سه ر دروست نه بووه، وه که ئه وه ی که له سه ر ئیسلام دروست بووه، به لام خوی گه وره پاراستنی قورئانی مسو گهر کردوو ه ((إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ))، شارستانیه تیک ی له سه ر دروست بوو زیاتر له سیازده سه ده درێژه ی هه بوو، ئیستاش نه گهر هه لومه رچی له باری بو بره خسینریت ئه وا ده بیته سایه و سیبه ری مرو فایه تی.

ئه مجا ئه مینیته وه سه رجه م ئه وه گهل و ئومه تانه ی که بیبه شبوون له رینمای ی پیغه مبه ران، هه ر هه مووی له زۆنگاوی شریک و نیگه رانی و دوو دلییدا ده ژیان، ته نانه ت شوینکه وتوانی ته ورات و ئینجیلیش به ماوه یه کی که م له دوی هه ردوو پیغه مبه ر موسا و پیغه مبه ر عیسا - علیهما السلام - که وتنه گو پین و ده ستکاری بکردنی ئه وه دوو کتیبه و جاریک ی دیکه شریک و نه فامی به نیو خه لکدا بلا بووه وه و نه وه و رۆله یان بو خودا بپاردا، وه که دیا نه کان ده لێن: عیسا کو پی خودایه، یه هودییه کانیش ده لێن: عوزیر کو پی خودایه.

هاوبه‌شدانان (شرك) و بتپه‌رستی و کاریگه‌رییان له ژیانى مرؤفدا

ئەم مرؤفەى كه هەلگى لافوگەزافى برىقه‌دارە، له شىعر و فەلسەفە و سىياسەت و كۆمەلناسى، ئەم مرؤفەى چەندەها جار گەلان و ولاتانى خستۆتە ژيەر پكئىفى خۆى و ژيەر دەستەى كردوون و بەردى پەق و تەقى گۆرپوه بۆ گول و گولزارى بۆنخۆش و جۆگە و جۆبارى بەنيو شاخەكاندا پاكئيشاوه، ئەم مرؤفەى هەندىكجار لافى پەروەردگارئىتى لىداوه و كرنووشى بۆ شتانئىكى بئىنرخ و بئىبەها بردووه، كه نه زيان دەگەيهنن و نه سوود، نه دەبەخشن و نه دەگرنهوه و قەدەغە دەكەن. (وَإِنْ يَسْأَلْهُمْ الذُّبَابُ شَيْئًا لَّا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ) (الحج: ٧٣).

واتە: (ئەگەر مئيش شتئىك له و پەستراوانه برفئئىت كه ئيۆه دەبپه‌رستن، ناتوانن لئى بسئىننهوه، داواكار و داوالئىكرا و بئىتوانا و بئىدەسه‌لاتن).

هەروەها مرؤف سەرى دادەنەواند له‌بەردەم شتانئىكدا، كه خۆى دروستيانى كردبوو، لئىيان دەترسا و ئومئىدى چاكەى پئىيان هەبوو، ئەو به تەنها كرنووشى بۆ شاخ و پووبار و دار و درەخت و ئازەل و ئەپرواح و شەيتانه‌كان و دياردەكانى دىكەى سروشت نەدەبرد، بەلكو كرنووشى بۆ مئىروو و كرمەكانئىش دەبرد، ژيانى هەموو له خەون و خەيالآت و وەسوه‌سه و خەيال و هيوای درؤزنەدا بەسەر دەبرد، دەرەئەنجامه چاوه‌پوانكراوه‌كەشى برئىتى بوو له ترس و لاوازى، بئىسەرەو بەرهى فىكرى و نىگەرانى دەررونى (القلق النفسى) و بئىمتانەى و ناجئىگيرى و نائابامى!

هەردوولاش كه وتنه ژيەر كاريگه‌رى فەلسەفە بلأوه‌كانى كاتى خۆيان و كاريه‌دەست و فەرمانپره‌واكانئىش پۆلى گەوره‌يان له و شئواندن و گۆرئىنهى كه بەسەر ئەم دوو ئايئىنه‌دا هات، هەبوو. (ظاهر).

هیندی — براهمایی به شیوہیہ کی تابیہت — به زۆری په رستراوه کان جیاده کرایه وه، له سهدهی شه شه می مه سیحی (زایینی) دا گه یشتبووه چله پوپه و ژماره ی بت و په رستراوه کان له هیندستاندا گه یشتبووه ۳۳۰ ملیون^(۱)، وایلیه اتبووه هه موو شتیکی مه ترسیدار و هه موو شتیکی به سوود کرابووه په رستراو و ده په رسترا! .

عه قیده یه کتا په رستی و کاریگه ری له ژیاندا

قورئانی پیروز و په یامی موحمه دی رایانگه یاندووه: ئەم جیهانه بیّ خاوهن و بیّ پادشا نییه و له هه مانکاتیشدا ده ولّه تیکی هاوبه شی چهند پادشایهک نییه، به لکو یهک پادشای هه یه، ئەویش: وه دیهینەر و دروستکار و حوکمران و هه لسورپینه ریئی، وه دیهینان و فرمان و حوکم هه ره مووی هی ئەوه (أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ) (الأعراف: ۵۴). واته: (بیداربن، به دیهینان و فرماندان هه ربۆ خودایه).

هیچ شتیکی لهم جیهانه دا پرونادات به فرمان و قودره تی ئەو نه بییت، هوکاری راسته قینه ی بوونی ئەم جیهانه بریتییه له ئیراده و قودره تی ئەو، ئەم بوونه وه رهش تیکرا ملکه چی ئەون، هه م له پیکه اتن و هه م له بوونیدا جله وی به دهستی ئەوه و له ژیر فرمانی ئەودایه، (وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا) (آل عمران: ۸۳)

(۱) ته ماشای کتیبی ((الهند القديمة = هیندی کۆن)) بکه، که هی ((نار، سی، دوت)) ه، Ancient India, Vol. III P. ۲۷۶ (۱۸۹۱) & L.S.S.O. Malley, ((R, C, Dutt) Popular Hindusim – The Religion of masses – Cambridge (۱۹۳۵).

واته: (هەرچی له ئاسمان و زه‌ویدا‌یه‌ فه‌رمان‌به‌ری خودان بیانه‌وی) – به‌ ویستی‌ خو‌یان –، یان نه‌ یانه‌وی) – به‌ ناچاری –).
 جا پیویسته‌ له‌سه‌ر ئه‌و دروست‌کراوانه‌ی، که‌ خاوه‌نی ئیراده‌ و
 هه‌لبژاردنن – ئازادی هه‌لبژاردنیان پیدراوه‌ – ملکه‌چی بن، (أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ
 الْخَالِصُ) (الزمر: ۳). واته‌: (بیدار به‌، ئایینی (ملکه‌چی) پاک و خاوین هه‌ر
 بۆ‌خوا‌یه‌).

به‌پراستی یه‌که‌م کاریگه‌ری عه‌قلی به‌سه‌ر مرۆقه‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر ئه‌م
 عه‌قیده‌یه‌ داده‌مه‌زێت ئه‌وه‌یه‌، که‌ ئه‌م جیهانه‌ هه‌مووی شوینکه‌وتوی یه‌ک
 ناوه‌ند (مرکز) و یه‌ک سیسته‌مه‌، مرۆفیش له‌ هه‌موو پارچه‌ ب‌لاوه‌کانی ئه‌م
 جیهانه‌دا په‌یوه‌ندی ئاشکرا و یه‌ک سه‌رچاوه‌یی له‌ یاسا‌کانیدا ده‌بینیت،
 پاشان له‌ دوا‌ی ئه‌م عه‌قیده‌وه‌ مرۆقه‌ ده‌توانیت پاقه‌یه‌کی ته‌واوی هه‌موو ژیان
 بکات، فیکر و کرداری له‌م بوونه‌وه‌رده‌دا له‌سه‌ر دانایی و به‌رچا‌و‌پروونی،
 جیگیر بکات.

په‌غه‌مبه‌ر (دروودی خاوی له‌سه‌ر) مرۆقی ده‌وله‌مه‌ند و سوودمه‌ند کرد به‌
 عه‌قیده‌یه‌کی بیخه‌وش و پاک، ئاسان، ساده‌ و بیگه‌ری و گۆل، پالنه‌ره‌ بۆ
 هیممه‌تبه‌رزی و بوژینه‌ره‌وه‌ی ژیا‌نه‌، به‌و هۆیه‌وه‌ مرۆقه‌ له‌ هه‌موو ترس و
 بیمیک‌ پزگاری بوو، وایله‌ته‌ات جگه‌ له‌ خودا له‌ که‌س نه‌ده‌ترسا و
 به‌دلنیا‌یی‌وه‌ زانی که‌ به‌ ته‌نها ئه‌و زیانگه‌یه‌نه‌ر (الضار) و سوودگه‌یه‌نه‌ر
 (النافع) و به‌خشه‌ر (المعطي) و قه‌ده‌غه‌کار (المانع) و ته‌نها خودا
 دا‌بین‌کاری هه‌موو پیویسته‌تی‌یه‌کانی مرۆقه‌، به‌م ناسین و زانی‌نه‌ نو‌ییه‌ و به‌م
 دۆزینه‌وه‌ نو‌ییه‌ هه‌موو جیهان له‌ پێش‌چا‌ویدا گۆرا و پارێزرا‌و بوو له‌ هه‌موو
 به‌نده‌ایه‌تی و کۆیلا‌یه‌تی‌یه‌ک – بۆ‌غه‌یری خودا – و له‌ هه‌موو ئومیدو ترسیک‌

(الرجاء والخوف) له دروستکراو و مه خلوقیک و له هموو شتیک، که خه یالی پهرته وازه بکات و فیکری بشیوینیت.

بویه مروّف ههست به یه کیّتی و یه ک سه رچاوه یی دهکات له م هموو شته نۆرو زه وهنده دا و خۆی به به ریزترین دروستکراوی خوا و گه وره ی ئەم زه مینه و جینشینیی خودا له زه ویدا ده زانیت.

گوپرایه لی پهره ردگار و به دیهینه ری دهکات و فرمانه کانی جیبه جیده کات، به مه ش شه ره فو و گه وره یی و شکۆمه ندیی هه میشه یی وه ده سته دهینیت که جیهان له دیزه مانه وه له مه بیبه شی کردبوو.

دهنگدانه وهی عه قیده ی یه کتا په رستی له جیهاندا و کاریگه ری له سه ر

ئایینه کان

ئه وه فروستاده یی موحممه دییه، که ئەم دیارییه گرانبه ها ده گمه نه ی – عه قیده ی یه کتا په رستی – پیشکەش به مروّفایه تی کرد، که ئەم عه قیده یه زیاتر له هه ر عه قیده یه کی دیکه له م جیهانه دا نادیار و نه ناسراو و سته ملیکراو بوو، پاشان بوو به سه دایه ک که سه رتا پای جیهان ئەم سه دایه ی ده گوته وه، سه رجه م فه لسه فه و بانگه وازه جیهانییه کان – که م، یان زۆر – پیی کاریگه ر بوون.

هه ندیک له و ئایینه گه ورانه ی، که له سه ر هاوبه شدانان (شرك) و فره په رستراویتی بنیاتنرابوون و ئەم فره په رستراوییه تیکه لی خوین و گۆشتیان بووبوو، ناچار بوون له کۆتاییدا دان به وه دا بنین – ئەگه رچی به ده نگیککی نزم، یان به چپه یه ک – که خودا تاک و ته نه یه و هیچ هاوبه شی نییه و ناچار بوون باوه ره شیرکییه کانیا ن به لیكدانه وه یه کی فه لسه فه ی

ئەوتۆ لىكبدەنەو، كە قووتارى بكن له تۆمەتى شىرك و بىدعە و واى لىبكن بشوبهيتە عەقىدەى يەكتاپەرستى ئىسلام.

پياوان و كاهىنەكانى ئەو ئايىنانە ھەستىيان بە شەرم و خەجالەتى دەگرد له داننان بە شىرك و باسگردنى، ھەموو ئەم سىستەمە ھاوبەشدانەرانش تووشى (گرېى خۆبەكەمزائىن، مركب النقص) (Inferiority Complex) و ھەستگردن بە زەلىلى و سووكى بووبون.

ئەم ديارىيە - عەقىدەى يەكتاپەرستى - بەنرخترىن ديارى بوو، كە مرؤفايەتى له ساىەى رەوانەكرانى پىغەمبەردا (دروودى خواى لەسەر) بەختەوەر و كامەران كرد.

بەرپاستى مامۆستامان زانای پایەبەرز سەيد سلیمانى نەدوى ئەم پراستیيە عەقىدەى و ساىكۆلوجىيە و كاریگەرىی لەسەر پەرورەدەى مرؤف و ئارپاستەگردنى مەدەنیەتدا زۆر بە باشى خستۆتە روو، له كتیبە گەرە و بەناوبانگەكەیدا (ژيانى پىغەمبەر = سیره النبى) دا دەلالت:

(ئەو گەلانەى كە ئاشنايەتییان لەگەل عەقىدەى يەكتاپەرستیدا نەبوو، زۆر بە ئەستەم مانای مرؤفايەتیش دەزانى، خویان بە كۆیلەيەكى ملكەچى ھەموو دياردەيەك له دياردەكانى ھىز (مظاهر القوة) ھەژمار بكن، ئەو عەقىدە يەكتاپەرستىيەى كە موحممەدى پىغەمبەرى خودا (دروودى خواى لەسەر) ھىناى، ئەو عەقىدەيەيە توانى مرؤف له ھەموو ئەو ترسانەى كە ھەست و نەستەكانى دادەگرت، رزگار بكات، ھەر بە ھوى فەزلى ئەم عەقىدەيەو و ایلپهات جگە له خودا، له كەس نەدەترسا.

ھەموو ئەو شتانەى كە پىشتر دەپپەرست و بەسەرچاوە، یان نمونەى ھىزى زال و چالاكى دادەنا، ملكەچى مرؤف بوون و تەسخىرى دەگردن بۆ

سوودو بهرژده و هندییه کانی خۆی، وهکو: خۆر، زه‌مین، رووبارو ده‌ریاو... هتد.

هه‌موو ترس و بیمیکی پاشایه‌تی و شکۆمه‌ندی حاکییه‌تی نه‌وه‌ی مرۆف له‌لای په‌ویه‌وه و خواوه‌نده‌کان (آله‌ه‌ی بابل و میسر)، خواوه‌نده‌کانی هیند و ئیران و (ئوه‌ی ده‌یگوت: أنا ربکم الأعلى، واته: (من په‌روه‌ردگاری هه‌ربه‌رزنی ئیوه‌م) وه‌کو خزمه‌تکاریکی مرۆفو چاودیری به‌رژده و هندییه‌کانی و پاسه‌وانی سامانه‌کانی نه‌بی‌ت، ده‌رنه‌ده‌که‌وتن. واته (له‌وه‌وپیش مرۆف خۆی و سه‌روه‌ت و سامانی ده‌خسته‌ خزمه‌ت ئه‌ و په‌رستراوانه، به‌لام دواتر به‌هۆی عه‌قیده‌ی یه‌کتاپه‌رستیه‌وه مرۆف ئه‌ و بتانه‌ی کرد به‌ خزمه‌تکاری خۆی و سه‌روه‌ت و سامانه‌کانی) ⁽¹⁾.

خواوه‌نده‌ پووچه‌له‌کان ئیتر پاشا‌کانیان دانه‌ده‌نا و لایان‌به‌ن، به‌لگو مرۆف بوو که پاشا‌کانی به‌رز، یان نزم ده‌کرده‌وه. کۆمه‌لگای مرۆفایه‌تی کاتیک، که ملکه‌چی حوکمی خواوه‌نده‌ درۆینه‌کان بوو، کۆمه‌لگه‌یه‌کی گه‌نده‌ل و پارچه‌ پارچه و په‌رته‌وازه بوو، دابه‌ش بووبوو بۆ چه‌نده‌ها چین و تویر، که چه‌ندین نه‌ریتی سته‌مکارانه حوکمی ده‌کرد، مرۆفی دابه‌ش ده‌کرد بۆ شه‌ریف و گه‌وره و پله‌ نزم و که‌م، ئه‌مه‌یان سه‌ر به‌ چینیکی به‌رزه و ئه‌وه‌یان سه‌ر به‌ چینیکی نه‌وییه، ئه‌وه (به‌رمیشور = گه‌وره‌ی خواوه‌نده‌کانی هیند) له‌سه‌ری خۆی دروستی کردووه، بۆیه شه‌ریف و خزمه‌تکاروه و ئه‌وی دیکه‌یان له‌ قاچی دروستی کردووه، بۆیه نزم و خزمه‌تکاره، یه‌کیکی دیکه له‌ ده‌ستی خواوه‌ندی گه‌وره دروستکاروه، بۆیه پێویسته له‌نیو خه‌لکیدا له‌ چینی ناوه‌ند بی‌ت، شتیکی سروشتی بوو له

⁽¹⁾ ئه‌مه‌ روونکردنه‌وه‌ی خۆمه (طاهر)

دەرئەنجامى ئەم عەقىدەيەوہ کۆمەلگەى مرقۇايەتى ئەوکات دابەش بووبىت بۇ چەند تايەفە و چىنىك و بەپىي چەند نەژاد و رەچەلەكىك، بىئاگا بوو لە سادەترىن ماناى بنەماى يەكسانى مرقۇايەتى و بەرز و بلندى مرقۇانە و دەستخستنى مافەکان بە يەكسانى، دونيا ئەوکاتە تەنھا مەيدانىك بوو بۇ ناکۆكى و خۆھەلکىشانى گروپ و چىن و تويزەکان.

کاتىك ئىسلام ھات ھەموو تارىکىيەکانى رەواندەوہ و بۇ يەكەمجار خەلگى عەقىدەى يەکتاپەرستىيان ناسى و براىەتى مرقۇايەتییان زانى، کە درزەکانى کويز کردەوہ و پيودانگە دەستکردهکانى لاپرد، بەم عەقىدەيە مرقۇا دەرکى بەوہ کرد کە تا چەند مافى يەكسانى ليزەوتکراپوو، ميژووش باشتريىن شاھيدە، کە تا چەند ئەم عەقىدەيە دەرئەنجامى ئىجابى و چالاکانەى ھەيە، ھەرۋەھا تا چ مەودايەکيش کارىگەرىى لە سەر عەقلىيەتى ئەو نەتەوہ و گەلانە ھەيە کە - بەخۆشى، يان ناچارىى - دانيان بە فەزلى ئەم عەقىدەيەدا ناوہ، ھەرچەندە ھىشتا بىئاگان لە ھەموو ماناکان و نفوزى واقىعى ئەم عەقىدەيە لە گۆرپىنى پيۋەرەکاندا.

ئەو گەلانەى کە باوەرپيان بە بنەماى يەکتاپەرستى نىيە، ھەتا زەمانى ئىستاشمان بنەماى راستەقىنەى يەكسانى مرقۇايەتى لە دەستدەدەن، دياردەکانى ئەم نايەكسانىيە بە تەنھا لە کۆر و کۆمەلپاندا نابىنرئىت، بەلکو تەنانەت لە پەرستگاگانىشدا دەبىنرئىت، کە پيشەواکانيان خەلگى بە پىي پلە و پايەکانيان (کە پىيدەلپن پىرۆتۆکۆل)، دابەش دەکەن.

گومانى تىدا نىيە مسولمانان لە باشيدان بە فەزلى باوەرپوونيان بە تاك و تەنھايى خوداى بەرزى بەتواناوہ، چونکە ئەم بنەمايەيان لە ۱۳ سەدە پيش ئىستاوہ ناسىوہ، رزگارىان بوو لە ھەموو پىۋەرە دروستکرا و و

ناسته دانراوه‌کان، خه‌لکی به‌لای ئیسلامه‌وه وه‌ک دانه‌کانی شانە یه‌کسانن، نه‌رهنگ و نه‌نیشتمان جیاوازی ناخاته نیوانیانه‌وه و نه‌نه‌ته‌وایه‌تی و نه‌نیشتمانپه‌روه‌ری لیکیان جیا‌ناکاته‌وه، له‌به‌رده‌م په‌روه‌ردگاریاندا – به‌یه‌کسانی – کپنوش ده‌به‌ن به‌زه‌لیلی و گه‌ردنکه‌چی، ئە‌گه‌ر له‌ژیانیاندا مامه‌له‌له‌گه‌ل یه‌کدی بکه‌ن، هه‌موو به‌پیز و یه‌کسانن، هیچ جیاوازی نییه‌له‌نیوانیاندا به‌ئیمان نه‌بی‌ت و هیچ کامیکیان فه‌زلی به‌سه‌ر ئە‌وی دیکه‌وه نییه‌به‌کرداری باش نه‌بی‌ت (إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتَّقَاكُمْ) (الحجرات: ۱۳)...^(۱) واته: (به‌پیزترینتان به‌لای خواوه‌پاریزکارترینتانه).

کاریگه‌ری یه‌کتا په‌رستی ئیسلامی له‌سه‌ره‌یندا

لیکۆله‌ری ناسراوی هیندی (K.M.Panikkar) له‌کاتی‌کدا ده‌رباره‌ی کاریگه‌ری عه‌قیده‌ی یه‌کتا په‌رستی ئیسلامی له‌سه‌ر عه‌قلیه‌تی گه‌لی هیندی و ئایینه‌کانی ده‌دویتی، ده‌لی‌ت:

(پوون و دیاره: که کاریگه‌ری ئیسلام له‌سه‌ر دیانه‌تی هیندۆکی زۆر قوول بوو له‌م سه‌رده‌مه ئیسلامیه‌دا، بیروکه‌ی په‌رستی خودا له‌لای هیندیه‌که‌کان قه‌رزازی ئیسلامه، سه‌رانی فیکر و ئاین له‌م سه‌رده‌مه‌دا – هه‌رچه‌نده‌چه‌ندین ناویان له‌خواوه‌نده‌کانیان نابوو – بانگه‌وازیان ده‌کرد بۆ په‌رستی خودا و به‌پاشکاوای رایانگه‌یاند، که په‌رستراو تاک و ته‌نهایه و شایسته‌ی په‌رستنه و داوای پزگارپوون و کامه‌رانی له‌وه‌که‌ریت، ئە‌م کاریگه‌رییه‌له‌وه‌دیانه‌ت و بانگه‌وازانه‌دا ده‌رکه‌وت که له‌سه‌رده‌می

^(۱) السیرة النبویة للعلامة السيد سليمان الندوي ج ٤ / ص ٥٢٣ – ٥٢٤ ئە‌م پارچه‌یه‌ش له‌وه‌رگێرانی (دکتور عبدالله عباس الندوی)یه.

ئىسلامىدا لە ھىندىستان سەريانھەلدا، وەك ديانەتى (Bhagti) و بانگەوازی (داس) (۲) ى گەرە (۳) .

ھەر ھەھەمان شىۋەيە، ئەو گروپپەي كە ناۋى (سيخ = sikhs)يان لەخۆ ناوھ ھەر بەھەمان شىۋەيە، ئەو گروپپەي كە پۆلئىكى مەترسىدارى لە بواری سياسى و سەربازى و كۆمەلايەتى لە كۆمەلگەي گشتىي ھىندوسىدا، گىرا . ئەوھى سەلمىنراوھ لە مېژوۋى ئەم دەستەيەدا، ئەوھى، كە مەبەستى سەرھەكى لە سەرھەلدان و پەيداۋونى ئەم مەزھەبە لە ديانەتى ھىندوئىدا بۆ پاككردنەوھى بىروباۋەرە ئاينىيەكان بوو، دامەزىنەكەشى (بابا نانەك) بوو، كە كارىگەر بوو بە پىنمايىيەكانى ئىسلام و خوئىندن و دىراسەي لە زمانى فارسى و ئاينىدا لەلای پياۋيىكى مسولمانى ناسراو بە چاكە بوو، ناۋى (سەيد ھەسەن) بوو، جىگەي چاۋدېرى و بايەخ و سوزى ئەم مامۆستايەي بوو .

ناۋى ھەندىكى دىكە لە مامۆستا مسولمانەكانى براۋە، كە ژمارەيان دەگاتە شەش كەس، گىرپدراۋەتەوھ كە سەردانى مەككە و مەدىنەي كردوھ و چەند پۆژىك لە بەغدا ماۋەتەوھ و پەيوەندىيەكى تايبەتى لەگەل (شىخ فەرىد) دا ھەبووھ كە گەرەي شىخانى تەرىقەت بووھ لە (بنجاب)، (بابا نانەك) لە بانگەواز و فېركردنەكەيدا تەركىزى دەكردە سەر عەقىدەي يەكتاپەستى و يەكسانى ئىنسانى و خۆ دوورگرتن لە بت و بتپەستى (۱) .

(۲) شاعىرىكى سوڧى يە، رەخنە لە كۆمەلگەي ھىندى دەگرىت و بانگ بۆ چاكسازى دەكات، خەلكىش دەربارەي ديانەتى راچيان .

(۳) A Survey of Indian History , P. ۱۳۲ .

(۱) بۆ پروونكردنەوھى زياتر بگەرئوھ بۆ : Macauliffe: The sikh , Religion seve

Ram Siungh: Life of Guru Nanak

ههروهه ها (d.r tarachand) له كتيبه كه ي (كاريگهري ئيسلام له سه ر كه لتووري هيندي (Influence of Islam on India culture خوينه ر هه واله دهكات بو لاي كتيبي ئاييني هيند (Religion of India) كه هي (Barith)ه:

(ئه وه ي پيوسته دووپاتي بكهينه وه ئه وه يه: قوتابخانه ئاييني و فهلسه فييه كاني خوارووي هيند هه مووي وهك يه كه يه كي وه رگيراو بوون له سيستمه فكريه كاني كوڤن، به لام به شيويه كي گشتي، يان ته رجيحاتي تاييه ته وه ئاوينه يهك بوون بو كاريگهري ئيسلامي، ئه مه ش وا دهكات كه شتيكي مه عقول بيت و بووتريت به ئيسلام كاريگه ر بووبوون) (2).

كاريگهري عه قيدوي يه كتاپه رستي له سه ر جيهاني هه سيحي

ماموستا ئه حمه د ئه مين ده لئيت: (ره وتي ك له نيو ديانه كان (النصاري) دا ده ركه وت كاريگهري ئيسلامي پيوه ديار بوو، له وانه: له سه ده ي هه شته مي زانيدا، واته له سه ده ي دووم و سييه مي كوچيدا له سه پتيمانيا (1) (Septimania) بزوتنه وه يهك سه ري هه لدا بانگه وازي ده كرد بو ريگرتن له دانپيدانان له به رده م قه شه كاندا (2) و قه شه كان مافيان له وه دا نيه خو

(2) لاپه ره 107ي سه رچاوه ي ناوبراو.

(1) سه پتيمانيا: هه ري ميكي كوڤي فه رهنسيه له باشووري خوړاواي فه رهنسادا له سه ر

پوخي ده رياي سپي ناوه رپاست.

(2) هه ر مه سيحيهك كه تاوان و گونا هي كرديت، بو ي نيه راسته وخو بگه رپته وه بو لاي خودا و توبه بكات، به لكو ده بيت بچيته لاي پياويكي ئاييني دان به هه موو تاوان و گونا حه كاني دابنيت تاوه كو نه و داواي ليخوشبووني له خودا بو بكات، ئه مه ش زور جار كاري ئابروويه رانه ي ليده كه وته وه، به تاييه ت كاتي ك ئافره تي گونا هكار ده چوو له پيش كا براي (قه شه دا) داني به گونا هه كانيدا دنا، به تاييه ت سه رپنجي سيكسي، جا له با تي ئه وه ي

تییه لِقورتینن، به لکو ده بیّت مرؤف خۆی له خودا بپارێته وه بۆ لیخۆشبوون له و تاوانه ی که ئه نجامی داوه، ئیسلام قه شه و روهبان (عابیدی مه سیحی) و ئه حبار (زانایانی جووله که) ی نییه، بۆیه زۆر سروشتیه، که به زمی دانپیدانانی تیدا نه بیّت. (به لکو هه ر که سه و خۆی راسته وخۆ پوو ده کاته خودا و داوای لیبووردن و لیخۆشبوونی لیده کات له و تاوانانه ی ئه نجامی داوه).^(۲)

(ههروه ها بزوتنه وه یه کی دیکه هه بوو بانگه وازی بۆ تیکشکاندن ی وینه و په یکه ره ئایینه کان (Iconoclast) ده کرد، ئه ویش: له بهر ئه وه ی له سه ده ی هه شته م و تۆیه می زاینیدا، یان سه ده ی سییه م و چواره می کۆچی، مه زه به بیک ی دیانی (نصرانی) سه رییه لدا به پیرو زپراگرتنی وینه و په یکه ره کانی په تده کرده وه، بۆیه ئیمپراتۆری رۆمانی (لیۆ) ی سییه م، سالی ۷۲۶ ز بپاریکی ده رکرد، ته قدیسکردنی وینه و په یکه ره کانی حه رام ده کرد، له سالی ۷۳۰ ز، فه رمانیک ی دیکه ی ده رکرد، ئه و به پیرو زپراگرتنه به بتپه رستی (وثنیه) داده نا، ههروه ها قوسته نتینی پینجه م و (لیۆ) ی چواره میش هه ر وا بوون، ئه مه له کاتی کدا پاپا (گریگۆری) دووهم و سییه م و جه رمانیوس په ته ریارکی قوسته نتینییه (ئه ستانبولی ئیستا) و ژنه ئیمپراتۆر (الإمبراطورة) (ئیرینی) له پشتیوانانی په رستنی وینه کان بوون، له نیوان هه ر دوو ده سه ته که دا ناکۆکیه کی توند پوویدا، که ئیره جیگه ی درێژه ی ئه و باسه نییه، هه موو ئه وه ی که ئیمه ده مانه ویت باسی بکه یین

(قه شه که) داوای تۆبه ی بۆ بکات، هه وڵی ده سترێژی بۆ سه ر ئافره ته که ده دا. پروه نه:

المسیحیة أحمد شلبي: ۲۵۶ ((طاهر)).

^(۳) ئه م زیاده یه قسه ی خۆمه. (طاهر).

ئەو ھەندىك لە مېژوونوووسان باسى دەكەن: بانگکردن بۆ ۋە لائانى
 وینە ۋە پەيكەرەكان بەھۆى كاريگەرى ئىسلامە ۋە بوو، دەلئین: كلۆديوس
 (Claudius) ئەسقوفى تورین (كە لە سالى ۸۲۸ز و نزيكى ۲۱۲ك دانرا)
 وینە ۋە خاچەكانى دەسووتاند ۋە رېگىرى لە پەرىستىيان لە كەنيسە كەيدا
 دەكرد، شايانى باسە ئەم پياۋە لە ئەندەلوسى ئىسلامى لەدايك بوو ۋە
 گەرە بوو، بوغزاندنى ئىسلامىش بۆ پەيكەر ۋە وینەكان شتىكى زانراۋە .
 بوخارى ۋە موسلم لە عائىشە ۋە خاى لپراى بىت، دەگىرپنە ۋە كە
 وتوۋىەتى: (پىغەمبەر (درودى خاى لەسەر) لەسەفەرىك ھاتە ۋە، منىش
 بەپەردەيەك تاقىكم داپۆشى بوو، پەردەكە وینە ۋە چەند پەيكەر رېكى
 تىدابوو، كاتىك بىنى پەردەكەى دپى ۋە رەنگى دەموچاۋى گۆرا ۋە
 فەرموۋى: ئەى عائىشە، ئە ۋە خەلكانەى كە توندترىن سزايان ھەيە لە پۆزى
 دوايىدا ئەوانەن كە ھاوۋىنەى دروستكراۋەكانى خودا دروست دەكەن،
 ئەمجا عائىشە فەرموۋى: ئىمەش پەردەكەمان دراند ۋە سەرىنىك، يان دوو
 سەرىنمان لىدروستكرد). فەرموۋدەكانىش لەم بارە ۋە گەلىك زۆرن.
 ھەرۋە ھا گروپىك لە دىانەكان^(۱) پەيدا بوون عەقىدەى (سىانە =
 تثلىث)^(۲)، يان ۋا راقە دەكرد نزيكە بىتتە ۋە لە يەكتاپەرىستى ۋە ئىنكارى
 خاۋىەتى (مەسىح = عيسى) يان (سەلامى خاى لەسەر) دەكرد^(۳) .

Haines's, Christianity & Islam in Spain, P. ۱۱۶. ^(۱)

^(۲) عەقىدەيەكە بەلای نەصرانىيەكانە ۋە، بە پىي ئەم عەقىدەيە خودا -تعالى الله عن قولهم-
 لە سى كەس، يان سى زاتى سەرىبەخۆ پىكدىت كە خوداى باوك (واتە: الله) ۋە خوداى كوپ،
 مەبەستىيان عىساي كوپى مەرىمە (عليهما السلام) ۋە خوداى روح القدس. پىياناۋىە
 ھەرىسكىيان لە ئەزەلىيەت ۋە جەۋھەرى ئولۇھىيەت ۋە قودرەتدا يەكسانن، بەلام لە بوونياندا
 جىاۋازن، چونكە خوداى ئاب (الله) ھەر بوو ۋە وجودى خۆى لە كەس ۋەرنەگرتوو، بەلام

دەگونجى بۇ ھەركەسنىڭ كە مېژووى ئاينى ئوروپا و مېژووى كەنيسەى دىانى (نصرانى) بخوئىتتەو ە درك بە كارىگەرى ئىسلام بكات لە پروى ەقلىئەو ە لەسەر پەوتى چاكخوزان و شوپشكاران دژ بە سىستىمى باوى كەنيسە .

بانگەوازە چاكسازىيەكەى (لوثر)^(۱) ، كە لە سەدەى شازدەى زايىنى سەرى ھەلدا، پەنگدانەو ەيەكى لاوازى پىنمايەكانى ئىسلام و پۆلى لە چاكسازىيدا تىادا ەركەوت، ەك چۆن تىشكدانەو ەى پووناكيەك لە شوئىنكى دورەو ە چەند پەردەيەكى چروپىرى پىگر دەپىت .

يەكەم: بەھۆى ملكەچى ەقلىئەتى سەدەكانى ناو ەراست بۇ نەرىتە كۆنەكان و فشارى كەنيسە، ەك نووسەرى مەسىحى (J.Bass Mullinger)^(۲) دەلىت .

خوداى كوپ بوونى خۆى لە خوداى ئابو ە ەركرتو ە و خوداى (روح القدس) ىش بوونى خۆى لە ەردووكيانەو ە ەركرتو ە، دەلئىن ئەمە نەئىنيەكە نايىت ەىچ نەصرانىيەك قسەى تىدا بكات و لىى بكوئىتتەو ە، چونكە تەنانەت زاناكانىشيان ناتوان لىى تىبگەن و ەحدانىيەت و تئلىث) پىكەو ە كۆبەكەنەو ە .

بروانە: (الموسوعة الميسرة في الأديان والمذاهب والأحزاب المعاصرة ۲/۱۰۰۰، والنصرانية من التوحيد الى التثليث: ۲۰۹-۲۱۰، ومحاضرات في النصرانية: ۱۰۲). (طاهر)^(۳) ضحى الإسلام بەرگى ۱، لاپەرە ۳۶۴ - ۳۶۵ .

(۱) مارتىن لوثر (۱۴۸۳-۱۵۴۶ز): راھىب و نووسەر و بىرمەندىكى مەسىحىيە، لە ئەلمانىا ە دەستى كرد بە چاكسازى ئاينى (پروئتستانت) و لە سالى (۱۵۱۷) لە كەنيسەى كاسولىكى جىبابو ەو ە و لە دژى دەسەلاتى پاپا و چەكى (لىخۆشبوون = غفران) و پەبەنىى... ەستايەو ە. تەوراتى ەركىرايە سەر زمانى ئەلمانىى، ئەمەش بە پووداويكى گرنكى ئاينى و ئەدەبى دانرا. بروانە: المنجد فى الأعلام: ۴۹۵. (طاهر).

(۲) بگەرپو ە بۇ (دائرة المعارف البريطانية) و وتارەكەى (جەى باس مولنجەر) دەربارەى (مارتن لوثر).

دووهم: له بهر به هیزی دسه لاتی پۆلس (۱۰- ۵۶ پاش زاین) له سهر مه سیحیهت و پامکردنی بۆ بیروپا و رافه کانی، که بۆعه قیده ی مه سیحیه تی ده کرد.

وهك ئه رنست دی بونسن Ernest (de Bunsen)^(۳) ده لیت: پروتستانی که (لوثر) رپبه رایه تی ده کرد زۆریک له بیروپای ئازادیخوازانه له کاروباره کانی ئایینی و دنیایی له خۆده گریت، ههروه ها له ئازادیدان به تاك له هه لسه نگاندن و حوکمدان به سهر شته کاندا و لیبورده یی ئاینیدا (التسامح الدینی)، ئه مه ش دژایه تیکردنی لاساییکردنه وه و دسه لاتی ئایینه، که له کاسۆلیکی دا هه بوو، کرۆک و رۆحی پروتستانیته بریتیه له بهرپرسیاریتی تاك له بهرامبهر خودادا، نهك له بهرامبهر که نیسه دا.

(۳) ته ماشای کتییی (Islam or true Christianity)

بۆچی ئەم ھەولانە شکستیان ھینا و ئەنجامی خوازایان

بەدەستنە ھینا؟

پێویستە لێردا ئاماژە بۆ پاستییەکی ھەمیشەیی بکەین، کە میژووی ئایینەکان سەلماندوووەتی و نەفسیەتی نەتەو و گەلان بریاریان لێداوە، ئەویش ئەو ھەوایە: بزاقی چاکسازی ریشەیی شۆرشگێڕانە لە ئایینەکاندا تووشی دەستکاریکردن و لادانی ریشەیی ھاتوون - ھەرچەندە ئەو کەسانە پێپھەلساون و بانگیان بۆ کردووە گەشتبە پادەییەکی بەرزى دلسۆزی و ھەولدان - ئەگەر ئەم بزاقانە بە پوونی و تەواوەتی خۆیان جودا نەکردبێتەو لەو ئایینە لادەر و دەستکاریکراوانە (الديانات المنحرفة أو المحرفة) و خۆیان لێ بەری نەکردبێت و بەتیکەلی مابیتنەو لە چوارچێوەی ئەو کۆمەلگە گەرە ئایینیە، کە ویستوویانە چاکسازی تیدا بکەن و گۆرانکاری لە عەقیدە سەرەکی و بنەرەتیەکانیدا بکەن، چونکە بە ناچاری دەستیانگرتوو بە بنەمای لیبوردەیی (التسامح) ھو، سەرەنجامی ئەم تاقم و بانگەوازانە لە کۆتاییدا تووانەو ھو ھەم ئەم ئایینانەدا، کە ویستوویانە چاکسازی تیدا بکەن و ھەموو ھەول و کۆششەکان، کە سەرکردەیی ئەم بزوتنەو چاکسازیخوازانە پێپھەستان، بەفەرۆچوون.

حالی بزوتنەو شۆرشگێڕیەکان لە ئایینی مەسیحیدا و بزوتنەو ھەولەکانی بانگەواز بۆ یەکتاپەرستی و یەکسانی مرقۆقیەتی کە لە ھیندا سەریانھەلدا، پێشتر باسمانکردن ھەروا بوو.

ھەر لەبەر ئەو ھەولە پێپھەستی پێپھەرانی پێشین و ھەلوێستی ئایینی ئیسلامی زۆر پوون و پاشکاوانە بوو، ھێچ تیکەلی و نادیارییەکی تیدا نەبوو، ھەلوێستیکی بەھیز کە ھێچ لاوایی و دووداییەکی تیدا نەبوو، ئەمەش بە

جوانی له فهرمایشته که ی گه ورده مان ئیبراهیم (سهلامی خوی له سهر) و ئه و
 ئیماندارانه ی له گه لیدا بوون، دهرده که ویت، که به موشریکه کانی سهرده می
 خویان گوت، قورئانیش بۆمان ده گئیریتته وه:

(قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ
 مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ
 أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَعْفِفَنَّ لَكَ وَمَا أُمُكُّ لَكَ
 مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ) (الممتحنة: ٤).

واته: (سهرمه شقییه کی چاکتان بۆ ههیه، له ئیبراهیم و ئه وانه ی که
 له گه لیدا بوون، کاتیک به گه له که یان وت: ئیمه (بهری)ن له ئیوه و له وانه ش
 که ده یانپه رستن له غهیری خودا، باوه رتان پیناکه ین و بۆ هه میسه
 دوژمنایه تی و پق و کینه له نیوانماندا سه ریه لدا هتا باوه ر به خودای تاک
 و ته نها دینن، ته نها له وه دا ئیبراهیم مه که نه سه رمه شق که به باوکی وت:
 داوای لیخۆشبوونت له خودا بۆ ده که م – واته: داوای لیخۆشبوون بۆ که سیك
 مه که ن که به کافری مردبیت – وه من ده سه لاتی هیچ شتیکم نییه بۆت له لای
 خودا، ئه ی په روه ردگارمان: ئیمه پشتمان ته نها به تۆ به ست و بۆ لای تۆ
 گه راینه وه – له دنیا دا – و گه رانه وه و سه ره نجامی دوا ی مردنیش هه ر بۆ
 لای تۆیه).

ئهم هه لویسته تاییه ت نه بوو به سه رده میك، یان کۆمه لگه یه که وه، به لکو
 ئیبراهیم (سهلامی خوی له سهر) وه سیتی بۆ شوینکه وتوانی کرد و له دوا ی
 خوی به جییه شت، قورئانی پیروژ بۆمان ده گئیریتته وه: (وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ
 وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ، إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ، وَجَعَلَهَا كَلِمَةً
 بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ) (الزخرف: ٢٦: ٢٨).

واته: (ئەو کاتە وەبیربەینەوه - ئەهی موحممەد (دروودی خوای لەسەر) - که ئیبراهیم بە باوکی و گەلەکەیی وت: من (بەری)م لەوانەیی که ئیوه دەپەرستن، جگە لەو خوایەیی که دروستی کردوم و وەدیھێناوم و ھەر ئەویش پڕینماییم دەکات و پڕیگەیی راستم نیشان دەدات، ئەم بەریکردنە لە ھەرچی پەرسترا و ھەییە، جگە لە خودای پەروردگار، که ھەمان مانای پستەیی شایەتمانی ھەیی ئیبراهیم (سەلامی خوای لەسەر) وەسیەتی بۆ نەوھکانی و شوینکەوتوانی کرد که دەستی پئوه بگرن و لەسەری بپۆن، تا بەلکو بۆ لای خوا بگەرینەوه).

جا بە ھۆی ئەو ھەلوئەستی پئغەمبەران و ئایینی ئیسلام - که پیشتر باسمان کرد - ئیسلام بە ئایینیکی پرونی دیاریکراو مایەوه و رۆح و پڕنمایەکانی پاراستووہ تا ئەم ساتەوختە: (لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ) (الأنفال: ٤٢).

(تا ھەرکەسێک که تیادەچێت و دەمرێت لەسەر بەرچاوپروونی تیاچێت و ھەرکەسێکیش دەژی و دەمێنێتەوه ھەر لەسەر بەرچاوپروونی بژی و بمێنێتەوه، یاخود ھەرکەسێک که باوەر ناھێنێ و کافر دەبێت، با لەسەر بەرچاوپروونی بیت، واتە دوای ئەوہی خودا پڕیگەیی راستی بۆ پروون کردبێتەوه، ھەرکەسێکیش که ئیمان دەھێنێت با لەسەر بەرچاوپروونی بیت).

دووم

بنه‌مای یه‌کیٔتی مروّقایه‌تیی و

یه‌کسانی مروّیی

راگه یانندنیکى میژوویى مهزن دهریاره ی برایه تی ئینسانی

شاکاری مهزنى پیغمبهرى مرؤفایه تی و چاکه ی هه میشه یی و بهربلاو به هه موو جیهاندا، بریتیه له دیدی یه کیتی مرؤفایه تی (واته مرؤفه کان له بنه پهدا وهك یه کن).

مرؤف پیشت دابهش بوو بوو له نیوان هۆز و نه ته وه و چین و تویره کاندای، هه ندیکیان که متر بوون له هه ندیکیان و، دابهش بوو بوون بۆ نه ته وایه تی تهسک و بهرته نگ.

جیاوازی نیوان چینیک بۆ چینیکى دیکه زۆر گه وره بوو، به قه ده ر جیاوازی نیوان مرؤف و ئازهل و نیوان ئازاد و کۆیله و نیوان بهنده و په رستراوه که ی، هیچ بیرۆکه یه ک دهریاره ی یه کبوون و یه کسانى نه بوو.

پیغمبه ر (دروودی خوی له سه ر) له دواى چه ند سه ده یه کی دوور و دریز له بیده نگییه کی بیسره و له دواى تاریکیه کی بهربلاو، رایگه یاند، ئەو راگه یاندنه شورشگیزییه ی عه قله کانی سه رسام کرد و بارودۆخه که ی گۆرپی: (أیها الناس: إن ربکم واحد وإن أباکم واحد، کلکم لآدم، وآدم من تراب، إن أکرکم عند الله أتقاکم، وليس لعربي علی أعجمي فضلٌ إلا بالتقوى)^(۱).

(۱) کنز العمال ۱۲۳۷ / ۳ (۸۵۰۲).

ئهمه به شیکه له فه مووده ی پیغمبه ر ﷺ که له (حجة الوداع) دا فرموویه تی و له فه که ی به م شیوه یه یه: ((یا أيها الناس إن ربکم واحد وأباکم واحد، ألا فضل لعربي علی أعجمي ولا لعجمي علی عربي ولا أسود علی أحمر ولا أحمر علی أسود إلا بالتقوى)). قال الهيثمي: رواه أحمد ورجاله رجال الصحيح. مجمع الزوائد ۵۸۶/۳ (برقم ۵۶۲۲)، شیخ ئه لبانیس (به رحمة بیئت) له (السلسلة الصحيحة و تخريج شرح الطحاوية) به سه حیجی داناوه. (طاهر)

واته: (ئەى خەلكينه: پەروەردگارتان يەكە و باوكيشتان كە ئادەمه، يەكە، ھەموتان لە ئادەمن، ئادەميش لە گلە، بەراستی بەپزيرترينتان لای خوا پاريزكارترينتانه (تەقوادارترينتانه) ھيچ عەرەبيك زياڊە گەورەبيەكى بەسەر عەجەمبيەكەوہ (غەيرى عەرەب) نبيە بە لەخوا ترسان نەبيت).

ئەم راگەياندنە لە خۆيدا دوو راگەياندن لەخۆدەگریت، كە ھەردووکیان ئەو دوو كۆلەكەيەن كە ئاسايش (الأمن) و ئاشتی (السلام)يان لەسەر پادەوہستیت و لەھەموو كات و شوینيكدا ئاشتی لەسەر پاوہستاوہ، ئەو دوو كۆلەكەيە: يەكبوون لە پەروەردگاريدا و يەكبوون لە مەوقايەتيدا، مەوقە براى مەوقە لە دوو پەروەوہ، مەوقە دوو جار براى مەوقە، جارێکیان كە بنەپەتە، لەبەر ئەوہيە كە پەروەردگاریان يەكە، جارێكى ديكەش لەبەر ئەوہيە كە باوكيان يەكە: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا) (النساء: ۱).

واته: (ئەى خەلكينه، لە پەروەردگارتان بترسن، ئەو زاتەى دروستى كردوون لە تاكە كەسێك كە ئادەمه و ھەر لەو تاكەكەسەش ھاوسەرەكەى دروستكردووه، لە ھەردوو كيشيانەوہ پياو و ژنى زۆرى بەسەر زەويدا بلاوكردەوہ، لەو خوايەش بترسن كە بە ناوى ئەوہوہ داوا لە يەكدى دەكەن - ئەلین لەبەر خوا فلان كارم بۆ بكە - و پاريزگارى لە خزمایەتى و سیلەى پەحم بكەن، ببيگومان خودا بەسەرتانەوہ چاودير و ئاگادارە).

ھەروہا خودای گەورە دەفەرمويت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتَّقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ) (الحجرات: ۱۳).

واته: (ئەى خەلكىنە ئىمە لە نىرىك و مئىهەك دروستمان كىردوون و لەو دووانەو كىردوومانن بە چەند گەل و تىرەهەك تا يەكدى بناسن، نەك بۆ ئەوئى گالته بەهەكدى بكەن و ناكۆك بن لەسەر پەنگ و نەژادى جىاواز، بەپراستى بەپىزترىنتان لای خوا بە تەقواترىن و پارىزكارترىنتانە، بەپراستى خۇدا زانا و ئاگادارە) ^(۱) .

پىنغەمبەرى خۇداش (دروودى خۇاى لەسەر) دەفەرمويت: (إِنَّ اللَّهَ أَذْهَبَ عَنْكُمْ عَصْبِيَةَ الْجَاهِلِيَّةِ، وَفَخَرَهَا بِالْأَبَاءِ، إِنَّمَا هُوَ مُؤْمِنٌ تَقِيٌّ، أَوْ فَاجِرٌ شَقِيٌّ، النَّاسُ بَنُو آدَمَ، وَآدَمُ خَلَقَ مِنْ تَرَابٍ، لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَى أَعْجَمِيٍّ إِلَّا بِالتَّقْوَى) ^(۲)

واته: (خۇداى گەرە - بەهۆى ئىسلامەو - دەمارگىرى جاهىلىيەت و خۆهەلكىشانى جاهىلىيەتى بە باب و باپىرانەو لەكۆل كىردوونەتەو و مەرقەكان دابەشبوون بۆ: ئىماندارىكى بە تەقوا، يان خراپەكارىكى نالەبار، هەموو خەلكى نەوئى ئادەمن و ئادەمىش لە گۆل دروستكراو، هەچ

^(۱) دەبىت ئەوئىش بلىين كە هەر كەسىك بە تەقوا بىت، بە لای خواو بەپىزە و هەر كەسىكىش خۇدا پىزى لىبگىت دەبىت ئىمانداران پىزى لىبگىن، بەلام ئەمە ماناى ئەوئى نىيە هەر كەسىك هەندىك چاكەى هەبىت خۆى لىبگىت و بلى: من بە تەقوام، ئنجا مننەت بە سەر خەلكدا بكات و خۆى هەلكىشىت و خۆى بە چاكتر بزائىت لە مسولمانانى دىكە، بەلكو دەبىت لەو بەترسىت كە نەوئى خۇدا بەهۆى ئەم خۆهەلكىشانەو چاكەكانى پەتبكاتەو و لىيوەرنەگىت، هەر كەسىك بگاتە پلەى تەقوا، ئەوا هەمىشە پىزە بەندەكانى خۇدا دەگىت و تەوازوعى زىاتر دەنوئىت و چاوەپوانى پاداشت لە خۇدا دەكات و فەخر و شانازى بەسەر بەندەكانى خۇداو ناكات. (طاهر)

^(۲) رواه الترمذي وغيره عن النبي ﷺ.

(حدیث حسن) پروانە صحیح الجامع الصغیر (برقم ۷۸۶۷). بەلام لەبرى وشەى (عصبیة) وشەى (عبیة) هاتوو. (طاهر)

عەرەببىيەك فەزلى بەسەر عەجەمىيەكە وە - غەيرى عەرەبە وە - نىيە بە تەقوا
و پارىزكارى نەبىت).

ھەر لەبەر ئەم بنەماى يەكسانىيە، كە ئىسلام مافىكى پەخشكراو
(مشاع) ە و سەرۆتەكى ھاوبەشى ھەموو نەتە وە و گەلان و توخم و
پرەگەزەكان و خىزان و بنەمالەكان و ولات و نىستمانەكانە، قورغكارى تىدا
نىيە، وەك قورغكارى نەو و وەچەكانى (لاوى) لە نىو جوولەكەدا، يان
قورغكارى (براھامىيەكان) لە ناو ھىندىيەكاندا، لە ئىسلامدا ھىچ گەلەك لە
گەلەكى دىكە و ھىچ رەچەلەكەك لە رەچەلەكەكى دىكە جودانا بىتە وە، تىايدا
پشت نابەسرىت بە خوین و پرەگەز، بەلكو پشت دەبەسرىت بە سووربوون
لەسەر خودا لەخۆ رازىكردن و ھەزكردن لە گەيشتن بە خودا و جوان
وەرگرتنى رېنمايەكان و جىبەجىكردنىان و ئەندازەيەكى زۆرى جىھاد و
خۆماندووكردن و كۆششكردن (إجتھاد) و بەرزبوونە وە و پيشكەوتن
تىايندا.

ئىمامى ئەحمەدى كورپى ھەنبەل بە سەنەدى خۆى لە پىغەمبەرى
(دروودى خواى لەسەر) دەگىرپىتە وە كە فەرموويەتى: (لو كان العلم بالثريا
لتناوله أناس من أبناء فارس) ^(۱).

واتە: (ئەگەر زانست و زانىارى ھىندە بەرز بىت و بگاتە كۆھەسارە
(كۆمەلە ئەستىرەيەكى ورد و بەرزىن)، ھىشتا ھەر دەستى خەلكانىك لە
نەوەكانى فارسى ^(۲) پىدەگات و وەدەستىدە ھىنن).

^(۱) فەرموودەكە بەم لەفزە لاوازە، بەلام بە ھەجىحى لە (صحیح مسلم و مسند إمام
أحمد) دا ھاتووە، بەم لەفزەى خوارەوہ: عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه
وسلم: "لو كان الدين عند الثريا لذهب به رجل من فارس - أو قال - من أبناء فارس حتى
يتناوله". (طاهر)

عەرەبەكانیش له هه‌موو سه‌رده‌مانی‌كدا بچووكی هه‌ر كه سینگیان كردوو، كه له زانسته ئاینیه‌كاندا ده‌ر كه وتبیت و تیایدا به‌رزبووبیته‌وه و له‌م زانستانه‌دا به‌پیشه‌وا و گه‌وره‌یان دانیانناوه، زۆر وه‌سف و نازناویان لی‌ناون، كه له زۆریك له زانا عەرەبەكانیان نه‌ناوه كه له‌م زانستانه‌دا هه‌لكه‌وتون، نازناوی (ئهمیری ئیماندارانیان له‌ فەرمووده‌دا) داوه‌ته ئیمام محهممەدی كۆری ئیسماعیل، كۆری ئیبراهیم، كۆری موغیره، كۆری به‌رده‌زیه‌ی جوعفی بوخاری كه‌ خاوه‌نی كتیپی (الجامع الصحیح)ه (سالی ٢٥٦ ك كۆچی دوایی كردوو) كه‌ خه‌لكی بوخاریه‌ و عه‌ره‌ب نییه‌.

ده‌رباره‌ی كتیبه‌كه‌ی وتوویناوه: راستترین كتیبه‌ی دوای قورئان. هه‌روه‌ها نازناوی (إمام الحرمین) واته: ئیمامی مه‌ككه‌ و مه‌دینه‌یان داوه‌ته ئیمام ئه‌بولمه‌عالی، عب‌دولمه‌لیکی جوهرینی نه‌یسابووری (سالی ٤٦٨ ك وه‌فاتی كردوو)، نازناوی (حُجَّةُ الْإِسْلَام) یشیان داوه‌ته ئیمام ئه‌بو حامید، محهممەد كۆری محهممەدی غه‌زالی تووسی (٥٠٥ كۆچی وه‌فاتی كردوو).

ئهو كه‌سانه‌ی هاوپه‌یمانی تیره‌ عه‌ره‌به‌كان بوون، یان ئه‌وانه‌ی كه‌ كۆیله‌ی عه‌ره‌به‌كان بوون و پاشان ئازادكرا‌بوون (الموالی)یان پیده‌وتن، هه‌روه‌ها ئهو كه‌سانه‌ی كه‌ له‌ نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب نه‌بوون، ئه‌وانه‌ سه‌رگه‌وره‌ی جیهان و مه‌رجه‌ی مسو‌لمانان بوون له‌ هه‌موو پایته‌خته‌كانی مه‌مله‌كه‌تی فراوانی ئیسلامی له‌ كۆتایی سه‌ده‌ی یه‌كه‌می كۆچیدا. سه‌رۆكایه‌تی زانست

(٢) واته: پیغه‌مبەر (ﷺ) هه‌ر باسی عه‌ره‌بی نه‌كردوه‌ و به‌رزبوونه‌وه‌ و سوودمه‌ندبوون له‌ ئاینی پیروزی ئیسلامی تایبته‌ نه‌كردوو به‌ گه‌لیكه‌وه‌ و گه‌لیکی دیکه‌ی لی‌یبه‌ش بی‌ت. (ظاهر).

(رئاسة العلم) و فهتوا و شهرعزانی و زانستی فهرمووده كهوته دهستیان،
ئهمه سهرگوزه شتهیهکی زانراوه.

هموو کتیبی توئژهکان (الطبقات) و ژییاننامهکان (السير والتراجم) و
میژووی شارستانییهتی ئیسلامی یهکدهنگن لهسه ر ئهوهی که باسمان کرد
له چاخه زئیرینهکانی ئیسلامیدا که عه ره ب دهسه لاتیان تیدا هه بوو.

هه تا هه لکه وتهی عه ره ب زانای زۆر شارهزا: عبودیره حمانی کوری
خهلدون (ئیبن خهلدون) ی مه غریبی (سالی ۸۰۸ ک وه فاتی کردووه) ده لئیت:
(له شته سه رسورپهینه رکان ئه وه یه هه لگرانی زانست له ئایینی ئیسلامدا
زۆربه یان ناعه رهن، چ له زانسته کانی شه رعدا، یان له زانسته عه قلیه کاند،
ته نها که میکی ده گمه نیان نه بیّت، ئه گه ر عه ره بیشیان تیدا هه بیّت
به ره چه له ک، ئه وا له زمان و په روه رده و مامۆستاکانیدا عه جه میه
(ناعه ره به)، ئه مه له کاتیکدا ئایینه که به زمانی عه ره بی دابه زیوه و خاوه نی
شه ریعه ته که ی (پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر) عه ره به یه).

هه روه ها ده لئیت: (خاوه نی پیشه (پسپۆری) ی نه حو (سیبه وه یه ی) و له
دوای ئه و، ئه بو عه لی فارسی و له دوای هه ردووکیان (زه ججاج)، هه موویان
به ره چه له ک عه جه من، هه روه ها هه لگرانی فه مووده و زانایانی (أصول
الفقه) و هه لگرانی عیلمی که لام و زۆربه ی راقه کارانی قورئان (المفسرین)، هه ر
به هه مان شیوه ن) (۱).

(ئه و فه رمایشتانه ی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر)، که پیشتر باسمان
کردن) چه ند وشه یه کی نه مر بوون به سه ر زمانی پیغه مبه ردا (دروودی خوی
له سه ر) هات له حه جی مالئاوا ییدا، کاتیکیش پیغه مبه ر هه ستا به م

(۱) مقدمة ابن خلدون، المطبعة البهية المصرية) لاپه ره ۴۰۱ به کورتکراوه ی.

پراگه ياندنه ميژووييه مهزنه، جيهان له بارودوخيكی سروشتی و هيدي و نارامدا نه بوو، كه هم چهند وشه بویر و راشكاوانه تيپه ريښت و تهحه مولى بكات، هم پراگه ياندنه كه متر نه بوو له بوومه له رزه يه كي به هيڙی توند، هندیك شت هه يه تهحه مولى ده كه ين به شيوه يه كي پله پله يی (تدریجی)، يان له پشت په رده وه وهكو ته وژمی كاره بابی، ده كريت ده ستي ليډه ين له كاتيكا داپوشراوه، يان له ناو و ايره كاندا، به لام نه گره به پووتی ده ستي ليډه ين نه وا تووشی راته كانیكي توندمان دهكات، يان هر به يه كجاری له ناومان ده بات.

هم قوناغه دووره و ماوه فراوانه ی زانست و تيگه يشتن و فيكری ئينسانی، كه هم مړو مړوفايه تي بريويه تي، به هو ی چا كه و فه زلی بانگه وازی ئيسلامی و ده ركه وتنی كومه لگه ی ئيسلامی و به هول و كوششی بانگخوazan و چاخوazan و په روه رده كارانه وه يه، واكرد هم راگه ياندنه مهزنه شوپشگيپانه، هه لچوپنه ره (الفائز) و هه ژينه ره ی هیلانه ی جاهيلیيه ت و قه لای شيرك و بته پرستی و ره گه زيه پرستی بيته راستیيه كي پوژانه ی ئاسایی كه هم مړو هه موو دامه زراوه يه كي سیاسی و كومه لایه تي له جيهاندا بانگه وازی بو بكات، له وانه په يماننامه ی مافه كانی مړو (Human Rights charter) كه نه ته وه يه كگرتووه كان ئالاكه ی هه لگرتووه، هه موو ولاتيكي كوماری ليډوانی له سهر ده دات و هه موو دامه زراوه يه كي تری به رگریكردن له مافه كانی مړو و يه كسانی ئينسانی پشتیوانی ليډه كات و هيچ كهس به لایه وه شتيكي نامو نييه.

بارودۆخی کۆمه لایه تی پپیش ئیسلام و پیروزاگرتنی بنه ماله و تاکه کان
 رۆزگارێک به سهر مرۆفدا تیپه ر بووه، که عه قیده ی شه رافه تمه نتری
 هه ندیک نه ته وه و بنه ماله تییدا بلاوبوو و له سه رووی ئاستی مرۆفه وه
 ته ماشا ده کران، ته نانه ت هه ندیک بنه ماله و بنه چه کان په چه له کی خۆیان
 ده دایه پال خۆر و مانگ و پال خودا (سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُقُولُونَ عَلُوًّا كَبِيرًا)
 (الإسراء: ٤٣). واته: (پاک و خاوینی و به رزی و بلندی بو خودا له وه ی
 نه فامه کان دهیده نه پالی له شیرک و خیزان و کور و نه وه).

قورئانی پیروز قسه ی جووله که و دیانه کانی بو باس کردووین.. (وَقَالَتِ
 الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ) (المائدة: ١٨). واته: (جووله که و
 گاوه کان وتیان: ئیمه کورانی خودا و خو شه ویستانی ئه وین).

ههروه ها فیره وه نه کانی میسر لافی ئه وه یان لیده دا، که ئه وان
 به رجه سته بووی (تجسید) خواوه ندی خۆر (ره ع) ن و ده رخه ری ئه ون، به لام
 له هیندستان دوو بنه ماله ی ناسراو له نیویاندا هه بوو، ناویان لینه رابوو
 (سورج بنسی) که نه وه ی خۆر، (جندر بنسی) که نه وه ی مانگ ده گه یه نییت.
 له ئیران: کیسراکان لافی ئه وه یان لیده دا، که خوینی خودایی به نا و
 ده ماره کانیا ندا ریده کات، خه لکی ولاتیش به شیوه ی پیروزاگرتن و به خودا
 ته ماشایان ده کردن، هه تا هه ندیک له نازناو و وه سفه کانی (کیسرا په روین)
 (٥٩٠- ٦٢٨ن) ئه وه بوو: (له خواوه نده کاند مرۆفیککی نه مر و له ناونه چوو
 (غیر فانی) هه یه و له مرۆفه کانیشدا خواوه ندیک هه یه دووه می نییه، وشه و
 گوفتاری به رزه و شکومه ند و بلنده، له گه ل خۆردا هه لدی، به تیشک و
 پرشنه که یه وه و شه وگاری تاریک به رووناکیه که ی رۆشن ده کاته وه) (١).

(١) ایران فی عهد الساسانیین، لایه ره: ٦٠٤.

هیندستان جوودا بوو له هه موو ده وله تانی دراوسی و جیهان، ئه ویش به جیاوازییه کی ژور له نیوان تویژ و چینه کانی گه لدا و جیاکردنه وهی مروژ له مروژیکه دیکه.

سیستمیکه ژور رهق و به زه بروزهنگ بوو، نه رمونیانی تیدا نه بوو، به ئایین و عه قیده ی هیندوسی پالپشتی دهکرا، که وتبووه ژیر پکینی بهرزه وهندی ئارییه داگیرکه ر و خو سه پینه کان و (براهمیه) قورغکاره کانی ئایین و قه داسه ته وه، له سه ر بنه مای ره گه زایه تی و ره چه له کایه تی (السالیه) و پیشه و سه نه ته کان و به میراگرتنیان راوه ستابوو.

هه موو ئه مانه به هوی پهیره وکردنی یاسایه کی مه دهنی و سیاسی و ئایینی بوو، ئه و یاسا دانه ره هیندیانه دایانابوو که سیفه تیکه ئایینیان هه بوو، ئه م یاسایه ش بوو بوو به یاسای گشتی کومه لگا، یان ده ستوری ژیان که دانیشتوانی هیندی دابه ش ده کرد بو چوار چین:

۱- چینی کاهین و پیاوانی ئایینی، که (براهمی) یه کان (البراهمه) بوون. (که به باوه ری هیندوسییه کان ئه مانه خودا (براهما) له ده می خوی دروستی کردون).

۲- پیاوانی جهنگ (جهنگاوه ره کان) و سه ریازه کان، ئه مانه ش پینانده و ترا (شوه ته ری، یان کوشته ری)، ئه مانه ش ئه رکیان به رگریکردن بوو له ولات و چینی به ره میه کان. (هیندوسییه کان باوه رپان وابوو خودا

نه ده چوونه ماله وه، به لکو له پشته وه به سه ربانه کان و دیواره کانداه که وتن و ده هاتنه ژور وه. ((دانه ر ئه مانه ی نه قل کرد وه)).

تیبینی: دواتر ئیسلام ئه م جیاوازی و ئه حکامه تاییه تیانه ی پیگورین و یه کسانه کردن له گه ل باقی مسولماناندا. (ظاهر).

ئەمانەى لە باسكى خۆى دروست كردوو، بۆيە بە رەمىزى ھىز و قووت دادەنران).

۳- پياوانى جووتيار و بازركان و سەنعەتكار، كە پىيان دەوترا (ويش، يان ويشا).

(ئەمانەش ئەركيان ئەو بوو كە خۆراك و پىداويستى بۆ دوو چىنەكەى سەرووى خۇيان دابىن بكن، ھەر ھە خۆراك و پىداويستى و كەرەستەى جەنگى بۆ چىنى دووھم). (بە بۆچوونى ھىندۆسەكان ئەمانە خودا لە رانى خۆى دروستى كردوون) ^(۱).

۴- چىنى خزمەتكاران كە پىياندەگوترا (شۆدەر) ئەمانە نزمترین چىن و توپىزى كۆمەلگا بوون، خالىقى بوونەوەر (بە باوهرى ھىندۆسەكان) ئەوانى لەپىيەكانى دروست كردوو، ئەمانە جگە لە خزمەتكردى ئەو چىنانە و ھەوانەوھيان ھىچى دىكەيان بۆ نىيە.

ئەم ياسايە جىگە و پلە و پاىيەكى بە (براھمىيەكان) دا، كە كەس تىايدا ھاوبەشپىيان ناكات، بەرھەمىيە – بەگوپرەى ئەم ياسايە – كەسىكى بووراو، ھىچى لەسەر نىيە ئەگەر بە تاوان و كردهوھەكانى ھەر سى چىنەكەى خوار خۆى لە ناوبىبات، دروست نىيە باجى لىبەسەنرئىت و لە ھىچ ھالىكدا سزاي كوشتنى بەسەردا نادىرئىت، بەلام (شۆدەر) بۆيان نىيە بىن بە خاوەنى سامان، يان گەنجىنە و پارە لە مالدا ھەلگرن، يان لەگەل براھمىيەكدا

^(۱) ئەوھى ناو كەوانەكان خۆم زىادم كردوو و سوووم لە سەرچاوەى دىكە وەرگرتوو، بۆ زانىارى زياتر سەيرى ((ادىان الھند الكبرى))، أحمد شلبى بکە ۵۲۷ – ۵۹، و نامەى ماستەرەكەى بەندە (الطغیان أسبابه وعلاجه وآثاره على النفس والمجتمع) لا ۱۶۰ – ۱۶۲ مبحث الطغیان الاجتماعي / الطبقيّة. (طاهر).

دابنيشن، يان دەستيان ليدەن، يان فيري كتيبه پيرۆزه كان بين^(۲) خاوهن پيشه كانى وهك: تەونكاره كان و ماسى فروشه كان، ئاژەل سەرپرەكان (الجزاؤون)، پەتپيسه كان (الحبالين)، گسكدهره كان (الكناسين)، ئەوانەى هەلدهسن بە پاككردنەوهى شارەكان، هەموو ئەمانە رېگەيان پينادريت – بەگوپرهى برپاره كانى (منوسمترى) – لەناو شاردا نيشته جي بېن، بەلكو دەبيت لە دەرەوهى شاردا نيشته جي بېن و دواى خۆره لاتن بچنە ناو شارەكان بو ئەنجامدانى كار و پيشه كانيان، دەبيت پيش خورئاوابوون لە شار بچنە دەر.

جا بەهۆى ئەم ياسايەوه، ئەو خەلكانه مافى بەهرەمەندبوون و سوودمەندبوونيان نەبوو لە خيەر و بيهره كانى ژيان و لە جوانييه كانى بيەش بوون، ژيانىكى دەشته كييانەى نزم و بيبايه خيان بەسەردەبرد^(۳).

^(۲) بو شارەزايى زياتر تەماشاي (القانون المدني الاجتماعي الهندي)، كه ناوئراوه بە (منوشاستر)، بابى (۱، ۲، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱) يان كتيبي (ماذا خسر العالم بانحطاط المسلمين) لە ژيەر سەرباسى (نظام الطبقات الجائرة) لا ۸۷ چاپى ۶۶، چاپى (دار ابن كثير) يەكەم ۱۹۹۹ز بکە.

^(۳) تەماشاي (منوسمترى) بکە، بو زياتر ئاگاداربوون لە ئيمتيازاتى چينه كانيش تەماشاي

(.Manu and yajnaval kya jayswal, P.۸۵)

رۆلی ئىسلام له چه سپاندنی بنه مای یه کسانیی مرؤفایه تی و کاریگه ریییه جیهانییه کهای

ئىسلام بنه مای یه کسانیی مرؤفایه تییه راگه یاند، به گوته یه کی راشکاو و روون، که له سه روویه وه راشکاو تر نییه و هیچ ته حه فوزیکی تیدا نییه و پریز و پایه دارى ته نها به ستوته وه به ته قواو فه زائيله مه عنه و ییه کانه وه: وه کو خوی پهره ردگار فه موویه تی: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ) (الحجرات: ۱۳).

گه وره جوامیرانی خورثاوا و گه وره خوره لاتناسان و لیكۆله ران دانیان ناوه به مه زنی و گه وره یی رۆلی ئىسلام له جیگیرکردنی بنه مای یه کسانیی ئینسانی و پراکتیزه کردنی له کۆمه لگایه کدا که له سه ر بنه مای ئه و (واته: ئىسلام) پاره ستاوه و تییدا کار به پینماییه کانی ده کریت.

نوسه ری به ناویانگ (H.A.R.Gibb) له کتیبی (تجاه الإسلام) (Whither Islam) دا ده لیت: (هیچ کۆمه لگایه ک له کۆمه لگاکانی مرؤفایه تی سه رکه وتنی به ده ستنه هیناوه وه ک ئه وه ی ئىسلام له جیگیرکردنی یه کسانیی له نیوان نه ته وه جیاوازه کاندا به ده سته هینا، ئه ویش به چاوپۆشی له چینه کانی مرؤف و په خساندنی ده رفه تی جوراوجۆر و بواری کارکردن بۆیان.

له دۆخی جالییه ی گه وره ی ئىسلامی له ئه فریقیا و هیند و ئیندۆنیسیا و له جالییه ی بچووکى ئىسلامییش له یابان، به جوانی توانای ئىسلام له تواندنه وه ی جیاوازی و ناکۆکییه کان له نیوان گه ل و نه ته وه

جۆراوجۆره كان و له نۆوان ئەو دابونەريتانهی، كه بەدریژایی سەدان سال و بەدریژایی میژوو خۆیان سەپاندبوو، دەرکەوت.

جا ئەگەر بمانه ویت له جیگه ی کیشمه کیش و رقه به ریتی، سۆز و گیانی هاوکاری بخهینه نۆوان هەردوو کۆمه لگه ی گه وره ی خۆره لات و خۆرئاوا، ئەوا دەبیت له وه دیهینانی ئەم خواسته دا یارمه تی و کۆمه ک له ئیسلام وه ربگرین و پشتی پێبهبه ستین^(۱).

ههروه ها میژوونوسی فه یله سووف توینبی (A.J.Toyanbee) له کتیبه که ی (شارستانی له تاقیکردنه وه دا - الحضارة في الامتحان) (Civilization on Trial) دا ده لیت: (له ناوبردی جیاوازییه ره چه له کایه تیه کان (الفوارق السلالية) و ده مارگرییه ره گه زی و خوینیه کان له گه وره ترین شاکار و شانازییه کان ی ئیسلامه، به نیسه ت ئەم سه رده مه ی ئیستاشمانه وه که تیدا ده ژین ئەم فه زیله ته له گه وره ترین پیداو یستییه کان ی ئەم سه رده مه یه، گومان ی تیدا نییه ئەو گه لانه ی به زمانی ئینگلیزی ده دوین هه ندیک سه رکه وتنییان وه دیهیناوه له به ستنه وه ی ئەم گه لانه به یه کتره وه، ئەمه ش به سه ر جیهانی مرؤفایه تیه وه به خیر و خوشی و په حمه ت شکایه وه، به لام ئەو راستیه ی که ده بیت دانی پیدا بنریت ئەوه یه: ئەم گه لانه له زالبوون به سه ر سۆزی ره چه له کایه تی و ره گه زییدا سه رنه که وتن^(۱)

ههروه ها لۆره نس (Lawrence – e – Browne) له کتیبی (The Prospects of Islam) دا ده لیت: (ئەو براهیه تیه ی که ئیسلام رایگه یاند،

^(۱) H.A.R. Gibb Whither Islam, London, ۱۹۳۲-P.۳۷۹.

^(۱) A. J. Toyanbee, Civilization on Trial (Newyork, ۱۹۸۴, P-۲۰۵).

كارىكى واقىعى و شتىكى ناوازه بوو، كه گهلانى خۇرهلل پىشتىر پىيى
 ئاشنا نه بوون، ئىمه گومانمان ههيه له وهى، كه مه سىحىيه كانى سورىا
 مامه لهى برايانه يان له گهل مه سىحىيه كانى ئىراندا كرديت، وه كه ئه وهى
 مسولمانانى شام مامه له له گهل برايانى ئايىنيان ده كهن له ئىرانىيه كان و به
 ئەندامانى يه ك خىزانىان داده نىن^(۲) .

ئەم باسه به شايه تى خانمىكى هيندوكى (هيندوسى) كۆتابى دىنين، كه
 له ديارترىنى خانمانى نيمچه قارهى هيندىيه و ئەديب و شاعيره له زمانى
 ئىنگليزىداو ناوى (Sarojini Naidu) ه، ناوى بولبولى هيندى لىنرابوو،
 له م دواييه دا حاكمى گه وره ترين ويلايه ته كانى هيند بوو، كه ويلايه تى باكوور
 (Utter Pradesh) بوو، ئەم خانمه له كتيبى (محاضرات ومقالات) دا
 ده لىت: (ئايىنى ئىسلام يه كه م ئاين بوو، كه بانگى بو
 ديموكراسيه ت^(۳) كر دووه و كارى به بنه ماكانى كر دووه، كاتىك دهنگى بانگ

^(۱) Lawrence – e – Browne The Prospects of Islam. (London, ۱۹۴۹) P. ۱۲.
^(۲) لىره دا نووسهر مه به ستى يه كسانى و مامه لهى دادپهروهرانهى نىوان مسولمانانه،
 به لام ده بىت ئاگادار بىن كه وه سفكردى ئىسلام به ديموكراسى، يان سؤسياليسىتى، يان
 ئىوكراتى، يان هر زاراويه كى ديكهى خۇرنا و ايبى شتىكى هه له هيه:

يه كه م: چونكه هه ريه كه له و زاراوانه په يوه ندىيه كى به هيزى له گهل ميژوو و واقىعى
 خۇرنا و ادا ههيه و له زهينى كه سىكى خۇرنا و ايبدا له كاتى بىستنى هه ر يه كىك له و زاراوانه،
 هه مو و نه و رووداو و شوپش و گۇرانكارىيانه حزرورى ههيه و تىده گات له رابردوو و
 ئىستىيان، به لام كه سىكى خۇرهلل تى ته نها ئىستى ئەم زاراوانه تىده گات و نه ستمه
 بتوانىت به جوانى دهركى رابردوى ئەم زاراوانه بكات، بويه وىناكردىن بؤيان وىناكردىنىكى
 ناته واو و تىكه ل و پىكه له. دووه م: سه رده مانىك يه كىك له م زاراوانه په واجى ده بىت و
 خه لكانىكى زور بانگه شهى بو ده كهن، به لام چونكه هه مووى زادهى بىروهوشى مروقه و پاش
 ماويه كه سلبىاته كانى ده رده كه وىت خه لكى لىي راده كهن، وه كه به سه ر سؤسياليسىتىدا هات،
 دواى شوپشى (۱۹۱۷)ى روسىا و هه تا نزىكى رووخانى حكومه تى شىوعى له و لاته دا، ئەو
 ماويه زور به خه ست و خولى ماركسىيه ت له بره ودا بوو، خه لكانىكىش له ولاتانى ئىسلامى

له مه ناره ی مزگه وت به رزده بیته وه، یه کسه ر ئه وانه ی که ده یانه ویت خودا

بانگه شه یان بۆ ده کرد و ئیسلامیان تۆمه تیار ده کرد به وه ی که سه رمایه داریه، له به رانه ریشدا هه ندیک له بیرمه ندانی ئیسلامی ده هاتن بۆ به رگریکردن له ئیسلام هه ولیان ده دا بیسه لمینن که ئیسلام سۆسیالیستییه.

ئه مجا مه ترسی ئه مه له وه دایه کاتیگ نه وه ی مسولمانان په روه رده بکرین له سه ر ئه وه ی که ئیسلام - بۆ نمونه - سۆسیالیستییه و پاشان سۆسیالیزم هه ره سی هینا و سلبیاتی خرایه روو، ئه وکاته ئه و نه وانه ی له سه ر ئه وه په روه رده کراون که ئیسلام سۆسیالیستییه، ده که ونه گومان و دوودلیه وه له خودی ئیسلام، جا ئه مه به نیسه بت سوسیالیستییه وه شتیکی رابردو و بوو، به نیسه بت دیموکراسی شه وه هه رویه، چونکه دیموکراسی سلبیاتی زۆری هه یه، که رهنگه رۆژیک بیته مروّقایه تی له دیموکراسی بکه ویته ته قه، یان له هه ندیک له به نه ماکانی، ئه گه ر له هه مووشی نه بیته.

سیییه م: ئه م زاراوانه ناتوان وه فا به حقیقه تی ئیسلام بکه ن و به ده برینیان بتوانین وینایه کی ته واوی ئیسلام بکه ی، به لکو ئه م زاراوانه کچ و کالن و ئیسلام له سه داسه د وه ک هیچیک له و بیروبوچوونه مروّکردانه نییه.

به ئی رهنگه هوکاری به هه له دا چوونی هه ندیک که سه له وه وه سه رچا وه ی گرتبیت، که هه ندیک خالی هاوبه ش له نیوان ئیسلام و هه ندیک له و ئایدۆلوژیانه دا هه بیته، به لام به بوونی ئه م خاله هاوبه شانه مانای ئه وه نییه که یه کن، خو ئیسلام خالی هاوبه شی له هه ندیک رووه وه له گه ل (یههودیه ت، یان نه صرائیه ت) دا هه یه، به لام هیچ کات عاقلیک نالیت با به ئیسلام بووتریت یههودیه ت، یان نه صرائیه ت.

چوارم: شتیکی دیکه هه یه که ده بی بیلین، ئه ویش ئه وه یه که چونکه ئیسلام په یامی خودایه بۆ مروّقایه تی هه تا کو تایی دنیا، هیچ که موکورتیه کی تیدا نییه تا بمانه وئ به هه ندیک وشه ی زه رق و به رق پری بکه یه وه، به لکو ئیسلام هه موو ئیجابیاتی دیموکراسی و ئایدیا مروّکرده کانی به زیاده وه تیدایه و (به ری) یه له که مورکورتیه کانی، بویه هیچ پیویستی به وه نییه به دیموکراسی، یان سۆسیالیستی، یان هه ر وه سفیکی دیکه وه سف بکریته.

بۆ زیاتر بهر چا و روونی، پروانه کتیبی: (منهاج الإسلام فی الحكم. محمد اسد = لیو یۆلد قایس). ترجمه: منصور محمد ماضی (ط ۲) دار العلم للملایین بیروت - لبنان ۱۳۸۶/۱۹۶۷ م): ۴۵ - ۵۲. و مجلة البيان، مقال: إشکال المصطلحات من المنظور الحضاري. د. أحمد محمد الدمشقي (السنة السادسة عشرة، العدد (۱۶۶) جمادی الآخرة ۱۴۲۲هـ / سبتمبر (أيلول) ۲۰۰۱: ۱۲۶. (ظاهر)

بپەرستن كۆدەبنه‌وه، هر هه‌موويان له‌يه‌ك ريزدا پۆژانه پينچ جار
كۆدەبنه‌وه و له به‌رامبەر خودادا به‌گوێره‌ی ده‌نگی (الله أكبر) ئيمام و
داده‌نه‌ون (يركعون)، يه‌كسانی ئيسلامی له جوانترین شپۆه‌كانيدا
ده‌رده‌كه‌وێت.

من جار دوای جار هه‌ستم به‌وه كردووه، كه ئيسلام به‌هۆی هه‌يزی
يه‌كیته‌ی كرداریيه‌وه (الوحدة العمليّة) تاكه جياوازه‌كاني نه‌وه‌ی ئاده‌م له‌يه‌ك
په‌تی براهه‌تيدا (وه‌ك ته‌سبيح) ده‌هۆنێته‌وه، ئه‌گه‌ر به‌ميسرپه‌كه، يان
جه‌زائيرپه‌كه، يان هينديپه‌كه، يان توركيپه‌كه بگه‌ی له‌شاری له‌نده‌ندا، ئه‌وا له
ديدی هه‌چ كه‌سي‌كياندا گرنگ نيه‌يه كه نيشمانی يه‌كيان ميسره و نيشتمانی
ئه‌وی ديكه‌يان هينده) ^(۱).

(^۱) Sarojini Naidu: Speeches & Writings Madras, ۱۹۱۸, P. ۱۶۹.

له هیندستاندا

له سه رسووپهینه رترینی ئه و شتانه ی مسولمانان له گه ل خویاندا هه لیا نگر تبوو کاتیك چوونه هینده وه - که له تووندترین ولاته له ده سترتن به ره گه زایه تی (العنصریه) ^(۲) و سیستمی چینایه تی هه می شه ییه وه وه ک پیشتر با سمانکرد - بریتی بوو له یه کسانى مرؤفایه تی که هیند ئاشنایه تی له گه لیدا نه بوو، به پیی ئه م بنه ما ئیسلامییه، نه سیستمی چینایه تی بوونی هه یه، نه ده رکراو و پشتگوییخراو، نه پیسی زگماکی (النفس بالولاده) و نه نه زانیك فیروبونی لی قه دهغه ده کریت و نه به شکردنی هه می شه یی پیشه و سه نعه ته کان، به لکو مرؤفه کان هه موو پیکه وه ده ژین و هه موو ده خۆن و به یه کسانى مافی فیروبونیا ن هه یه و به ویستی خویان ئه و پیشه و سه نعه تانه هه لده بژیرن که ئاره زوی ده کهن.

ئه وه شوکیکی به هیژ بوو بهر زهینی تاکی هیندی و کومه لگه ی هیندی که وت، به لام گومانی تیدا نییه که سوودی زوری به هیند گه یاند و له تووندی و توکمه یی سیستمی باوی چینایه تی که مکرده وه و پالنه ریکی به هیژ بوو بو دروستبوونی په رچه کردار (رد الفعل) له درئی سیستمی چینایه تی و هانده ری بانگکارانی چاکسازیی کومه لایه تی و هه لوه شانده وه ی نه ریتی دوورکه و تنه وه له چینی خواره وه ی کومه لگه (اللمس المنبوذ) بوو. (که بریتی بوو له و یاسا کومه لایه تی هه ی ده لیت: نابیت جه سته ی چینی

^(۲) وام به چاک زانی (العنصریه) به ره گه زایه تی وه ریگپریم، نه ک ره گه زپه رستی، وه ک چۆن (القومیة) ته رجه مه ده کهن به نه ته وایه تی، چونکه ده مارگیری بو ره گه زیک، یان په نگیک، یان نه ته وه یه ک، هه رچه نده حه رامه و کاریکی دزیوه، به لام مه رج نییه ئه و که سه ی ئه م ده مارگیرییه ی تیدا یه، ئه و ره گه زه بیه رستی، تا پیی بلین ره گه زپه رست.

خزمه تگوزار بەر جەستەى چىنەكانى تر بکە ویت (وەك ئاماژە يەك بۆ
كە منرخىي چىنى خزمە تگوزار... وەرگىر)

دکتۆر (تارا جاند) لە کاتیکدا دەبارەى پەيوەندى نىوان کۆمەلگە و گەل
دەدویت لە سەردەمى مەغۇليدا، دەلیت:

(لەم سەردەمەدا چەند قوتابخانە يەكى فيکرى دامەزران، زمانى ميلليان
وەك ئامرازیک بۆ تیگەياندن لە بانگەشەى بىرە شۆرشگىرىيەکان
بەکار دەهینا و بانگەوازەکانیان بە دەورى چىنە نزمەكانى کۆمەلگەدا
دەخولایەو و ئومیدو هیوا بوون بۆ جەماوەرى بێبەش بۆ پيشکەوتن و
وەدەستەینانى مافە زەوتکراوەکانیان، خاوەنى ئەم بانگەوازە تەركيزيان
ئەکرده سەر کەرامەتى مرۆف و پىزى مرۆفایەتى، چونکە باوەرپیان وابوو
هەموو تاکیک دەتوانیت بگاتە بەرزترین ئاست کە بگونجیت مرۆف پى بگات،
ئەویش لە رێگەى کار و کردەوہى تاکەکەسى خۆیەوہ، بۆیە چىنى
کاهینەکانیان پەتدەکردهوہ (کە خۆيان بە ناوەندگىر (واسیتە) لە نىوان
خەلک و خوادا، يان خەلک و پەرستراوہ دروستکراوەکاندا دەزانى)^(۱).
هەروہا زیارەتى پەرستگا بپەرسىيەکان و نەرىت و عادەتە باوەکانیان
پەتدەکردهوہ، بانگ و بانگەوازيان ئەوہبوو: مرۆف دەتوانیت خودا بناسیت
و پراستەوخۆ بپەرسیت.

ئەم بزاقە لە سەدەى پازدەهەمى مەسىحىيەوہ دەستى پیکرد و هەتا
ناوەراستى سەدەى حەقدەهەم بەردەوام بوو، پاشان لەگەل تىپەربوونى
کاتدا وردە وردە لاواز بوو، سەرکردهکانیشى بەسەر ناوچە جىاجىاکانى

^(۱) ئەم زیادەيە بۆ روونکردنەوہ خراوەتە نىو دەقەکەوہ لە لایەن منەوہ. (طاهر)

هیندا دابەش بوون، بەلام کاریگەریی ئیسلامی بە پێنمایى و بیرو باوەرەکانیانەوه روون و ئاشکرا دیار بوو^(۲) .

جەواھیر لال نەھرۆ سەرۆک وەزیرانى پێشووئى هیندا دانى بەم پاستییەدا ناوہ و دەلیت: (هاتنە ناوہوہى شالاوبەران (الغزاة) لە باکوورى خۆرئاواى هیندەوہ لەگەڵ هاتنە ناوہوہى ئیسلام گرنگییەکی زۆرى لە میژووئى هیندا هەیه، پەردەئى لەسەر خراپەکارى هەلمالى کە لە کۆمەلگەئى هیندۆکیدا پەردەئى سەندبوو، دابەشبوونى چینەکان و (اللمس المنبوذ) و حەزى دوورەپەریزىی لەجیهان و کەنارگىریی کە هیندا تێیدا دەژیا، دەرخست.

بنەماى براپەتەئى و یەكسانى ئیسلامى، کە مسولمانان باوەرپیان پى هەبوو و تیايدا دەژيان، کاریکی قوولئى کردە سەر هزرى هیندۆسەکان، ئەوانەش دەکەوتنە ژێر ئەم کاریگەرییەوہ زیاتر هەژار و نەدارەکان بوون، کە کۆمەلگەئى هیندى بێبەشیکردبوون لە یەكسانى و سوودمەندبوون لە مافەکانى مرۆف^(۳) .

(۲) Society and the Aste in the Mughal Period. Delhi ۱۹۴۱, P. ۹۱.

(۳) Discovery of India , ۳۳۵ - ۵۲۶.

سېيەم

راگەياندى رېز و بەرزى مروق

سَيِّهَم چاكه‌ی مه‌زنی ئیسلام به‌سه‌ر مرۆفایه‌تییه‌وه، راگه‌یانندی رِیز و
بَلندی مرۆف و شه‌ره‌ف و پایه‌به‌رزى مرۆفایه‌تییه‌.

مرۆف پِيش فرۆستاده‌ی موحممه‌د گه‌یشتبووه دامینى زه‌بوونی و
سووكى، له‌سه‌ر رِوى زه‌وى هه‌یچ شتێك له‌ مرۆف بچووكتر و بِنرختر نه‌بوو،
ته‌نانه‌ت هه‌ندێك ئازهل و دار و دره‌ختی پِیروز، كه‌ كۆمه‌لێك ئه‌فسانه‌ و
بِیروباوه‌رى تایبه‌تیان پِیدا هه‌لواسرابوو، له‌ مرۆف به‌رِیزتر و به‌عِیزه‌تر
بوون له‌ لای ئه‌وانه‌ی ده‌یانپه‌رستن و شایسته‌تر بوون به‌ پاراستن و
پارِیزگاری لێکردن له‌ مرۆف، ئه‌گه‌ر چى ئه‌وه له‌سه‌ر حِیسابى كوشتنى
بِیتاوانه‌كان و خوینِرشتنیش بوویت.

ئو په‌رستراوانه‌ قوربانیاان له‌ خوین و گوشتی مرۆف پِيشكه‌ش ده‌كرا،
بى‌هه‌ستکردن به‌ ئازاری وِیزدان و سه‌رزه‌نشتی دل و ده‌روون، له‌ سه‌ده‌ی
بِسته‌مدا هه‌ندێك له‌ نمونه‌ و وینه‌ دزیوه‌كانیمان بِنی له‌ ولاتیكى
پِيشكه‌تووی وه‌كو هیندا.

سه‌روه‌رمان مه‌مه‌د (دروودی خواى له‌سه‌ر) رِیزو شه‌ره‌ف و پایه‌ و
نرخى بۆ مرۆفایه‌تى گِیراپه‌وه و راپه‌گه‌ياندا: مرۆف به‌رِیزترین و به‌عِیزه‌ترین
دروستكراوه له‌م بوونه‌وه‌رده‌ا و به‌نرخترین گه‌وه‌ره له‌م جیهانه‌دا، هه‌یچ
شتێك نیه‌ به‌رِیزترو شایسته‌تر بێت به‌ خۆشه‌ویستی و شایانتر بێت به
پارِیزگاریی لێکردن، له‌م مرۆفه‌.

سه‌روه‌رمان مرۆفی به‌رزكرده‌وه هه‌تا مرۆف بوو به‌ جِینشینی خودا و
هه‌موو جیهان بۆ ئه‌و دروستكراوه و خۆیشی ته‌نها خولقِینراوی خودایه‌: (هُوَ
الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا) (البقرة: ۲۹).

واته: (ئەو ئەو زاتە یە کە هەرچی وا لە زەویدایە هەمووی بۆ ئێوە خولقاندوو).
خولقاندوو).

مرۆڤ بەپزیرترین دروستکراوی خودایە و لە جیگە سەرکردایەتی و پیشەوهدایە: (وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا) (الإسراء: ۷۰).

واته: (بەپراستی پزیمان لە ئەوێ ئادەم گرتوو و لە وشکانی و دەریادا هەلمانگرتون - واتە هۆکار و کەرەستە و ئامرازان بۆیان پامکردوو، یان فیرمان کردوون خۆیان هەندیکیان ساز بکەن تا لە وشکانی و ئاودا هەلیانبگرێت - و پۆزیشمان داوون لە پۆزیە پاک و چاک و خۆشەکان و فەزلیکی زۆری مرۆڤمان داو بەسەر زۆریک لەوانی و هەدیمانهێناون).

باشترین بەلگە لەسەر پزیری مرۆڤ و داننان بە گەورەیی ئەودا، فەرماشتی سەرورمانە کە دەفەرموویت: (الخلق عیال الله، فأحبُّ الخلق إلى الله من أحسن إلى عیاله) ^(۱).

واته: (خەڵک هەموویان بەخێوکار و پەرورەدەکراوی خودان، جا لەبەر ئەوە، خۆشەویستتینی خەڵک بەلای خوداوە، ئەوەیانە کە چاکە لەگەڵ بەخێوکاراوەکانیدا بکەن).

هیچ دەستەواژەیک بەهێز تر نییە لەم فەرماشتە پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر) کە خزمەتکردنی مرۆڤ و بەزەیی پێیدا هاتنەوێ بە پەرستش و نزیکبوونەو بۆ لای خودا دادەنێت.

^(۱) رواه البيهقي. بهم لهفرزه فەرموودهکە لاواژە، بەلام ئەم فەرموودهیە دیکە صەحیحەو هەمان مانای هەیە. " خير الناس أنفعهم للناس" واته: باشترینی خەڵکی بە سوودترینیانە بۆ خەڵک. پروانه: السلسلة الضعيفة ۴/ ۲۷۴. (طاهر)

وهك ئه‌بو هوره‌یره (خوای لای رازی بیّت) له پیغه‌مبه‌ره‌وه (دروودی خوای له‌سه‌ر) ده‌گی‌پێته‌وه که فه‌رموویه‌تی: (إن الله عز وجل يقول يوم القيامة: يا ابن آدم مرضت فلم تعدني! قال: يا رب كيف أعودك وأنت رب العالمين؟ قال: أما علمت أن عبدي فلانا مرض فلم تعده؟ أما علمت أنك لو عدته لوجدتني عنده؟ يا ابن آدم استطعمتك فلم تطعمني! قال: يا رب وكيف أطعمك وأنت رب العالمين؟ قال: أما علمت أنه استطعمك عبدي فلان فلم تطعمه؟ أما علمت أنك لو أطعمته لوجدت ذلك عندي؟ يا ابن آدم استسقيتك فلم تسقني! قال: يا رب كيف أسقيك وأنت رب العالمين؟ قال: استسقاك عبدي فلان فلم تسقه أما أنك لو سقيته وجدت ذلك عندي)^(٢).

واته: (خوای په‌روه‌ردگار له پۆژی قیامه‌تدا ده‌فه‌رموویت: ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م نه‌خۆشکه‌وتم که‌چی سه‌رت لینه‌دام: ئه‌ویش له وه‌لامدا ده‌لیت: ئه‌ی په‌روه‌ردگارا، چۆن سه‌ردانیت بکه‌م له حالیکدا تۆ په‌روه‌ردگاری جیهانیانی (واته: سه‌ردانی تۆ مومکین نییه) ده‌فه‌رموویت: ئه‌ی نه‌تده‌زانی به‌نده‌ی من فلان که‌س نه‌خۆش که‌وت و سه‌رت لینه‌دا؟ ئه‌ی نه‌تده‌زانی ئه‌گه‌ر سه‌رت لیبدايه به‌پاستی منت له لای ئه‌و ده‌بینی^(٣)؟ ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م، داوای

(٢) ٢٥٦٩ (٤/١٩٩٠). رواه مسلم في صحيحه (٢)

(٣) لێره‌دا بیهینی چا و مه‌به‌ست نییه، چونکه خوای په‌روه‌ردگار له دونیادا نابینریت، ئه‌مه له لایه‌ک، له‌لایه‌کی دیکه‌وه ((ده‌سته‌واژه‌ی: منت له‌لای ئه‌و ده‌بینی)) مان له جیاتی ده‌سته‌واژه‌ی (لوجدتني عنده) داناوه، که کرداری (وجد) ده‌قاده‌ق وشه‌یه‌کی کوردیمان نییه له به‌رانبه‌ریدا به‌کاری بیهین، چونکه ئه‌م کرداره‌یه‌کیکه له‌و کردارانیه‌ی که پیه‌یان ده‌وتریت (أفعال القلوب) که ئه‌مانه‌ش سی به‌شن، ئه‌م کرداره له (أفعال اليقين)ه، که ده‌لین له (أفعال القلوب)ه واته: به‌دل بوونی منت له‌ویدا ده‌زانی، چونکه خودای په‌روه‌ردگار ئاگای لیمانه و له هه‌موو شویندا هیه به‌عیلم و خه‌بیره‌که‌ی، به‌لام به‌زاتی له‌سه‌رووی عه‌رشه و تیکه‌لای مه‌خلوقات خوی نه‌بووه، به‌لکو لییان جودایه. ((ظاهر)).

خواردنم لیکردی! که چی خواردنت پینه‌دام! ئه‌ویش ده‌لئیت: ئه‌ی پ‌روه‌ردگار: چۆن خواردنت پیبده‌م له‌ حالیکدا تۆ پ‌روه‌ردگاری جیهانیانی؟ (واته: پیویستت به‌خواردن نییه)، ده‌فهرمویت: ئه‌ی نه‌تده‌زانی که به‌نده‌ی من، فلان که‌س داوای خواردنی لیکردی، که‌چی خواردنت پینه‌دا؟ ئه‌ی نه‌تده‌زانی ئه‌گەر خواردنت پیبدايه ئه‌وا پاداشته‌که‌ت له‌ لای من ده‌بینیه‌وه؟ ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م! داوای خواردنه‌وه‌م لیکردی، که‌چی خواردنه‌وه‌ت پینه‌دام، ئه‌ویش ده‌لئیت: ئاخ‌ر چۆن خواردنه‌وه‌ت پیبده‌م له‌ حالیکدا تۆ پ‌روه‌ردگاری جیهانیانی؟ ده‌فهرمویت: ئه‌ی فلان، به‌نده‌ی من داوای خواردنه‌وه‌ی لینه‌کردی، که‌چی خواردنه‌وه‌ت پینه‌دا؟ ئه‌ی نه‌تده‌زانی ئه‌گەر خواردنه‌وه‌ت پیبدايه، ئه‌وا پاداشته‌که‌یت له‌ لای من ده‌بینیه‌وه‌؟).

ئایا راگه‌یانندیکی رپونتر و راشکاوانه‌تر له‌م راگه‌یاننده‌ ویناده‌کریت ده‌باره‌ی بلندی مرۆق‌ایه‌تی و به‌رزی پایه‌ی مرۆق، که‌ له‌ ئایینی‌کدا هاتوه‌ دروشمه‌که‌ی یه‌کتاپه‌رستیه‌؟ ئایا مرۆق پله‌وپایه‌ی ئه‌وه‌نده‌ به‌رز و شه‌ره‌فی هینده‌ بلندی له‌ هیچ دیانه‌ت و فه‌لسه‌فه‌یه‌کدا به‌ده‌سته‌پیناوه‌ له‌ جیهانی کۆن و نویدا؟.

سه‌روه‌رمان به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌ به‌ نه‌وه‌ی ئاده‌می به‌ مه‌رجیکی پیویست داناوه‌ بۆ وه‌ده‌سته‌پینانی به‌زه‌یی و په‌حمه‌تی خودا، ئه‌و، دروود و سه‌لامی خوی لیبیت فهرموویه‌تی: (الراحمون یرحمهم الرحمن، إرحموا من فی الأرض یرحمکم من فی السماء)^(١).

^(١) رواه أبو داود والترمذي وهذا لفظه، وقال: هذا حديث حسن صحيح. سنن أبي داود ٢ / ٧٠٣ و سنن الترمذي ٤ / ٣٢٣ (ظاهر).

واته: (ئهوانه‌ی به‌به‌زه‌یین له ئاست دروستکراوه‌کانی خوادا، خوداش په‌حمیان پیده‌کات و به‌زه‌یی پێیاندا دێته‌وه، به‌زه‌بیتان بێته‌وه به‌وانه‌ی وا له زه‌ویدان، ئه‌وه‌ی که له ئاسماندا به‌ واته‌ خوای په‌روردگار - به‌زه‌یی پێتاندا دێته‌وه و په‌حمتان پیده‌کات) (٢).

داخۆ بارودۆخی جیهان و حاله‌تی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیه‌که‌ی چۆن بووبیت پیش ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر) ئه‌م بانگه‌وازه (بانگه‌وازی یه‌کیته‌ی مرۆڤایه‌تی و که‌رامه‌تی ئینسانیه‌ی) به‌ریا بکات، پیش ئه‌وه‌ی به‌هێزترین جیهاد و تیکۆشانی له‌پێناو‌دا بکات؟.

نرخ‌ی شه‌هوه‌ت و ئاره‌زووی تا‌قه‌ که‌سیک پیش پێغه‌مبه‌رایه‌تییه‌که‌ی سه‌روه‌رمان (درودی خوای له‌سه‌ر) گه‌وره‌تر و به‌ به‌هاتر بوو له‌ گیانی هه‌زاران و بگره‌ سه‌ده‌ها هه‌زار مرۆڤ، یه‌ک پادشا، یان یه‌ک ئیمپراتۆر پاده‌په‌ری و ولاتی پاده‌مالی و خه‌لکیشی ده‌کرده‌ به‌نده‌ و کۆیله‌ی خۆی و کێلگه‌ و باخ و ره‌چه‌له‌ک و وه‌چه‌ی له‌ناو ده‌بردو، ته‌ر و وشکی به‌یه‌که‌وه ده‌سووتاند، ته‌نها له‌به‌ر ئه‌نانیه‌تی (منمنایه‌تی) یه‌کی پادشایه‌تی، یان ته‌ماحیک‌ی سیاسی.

ئه‌سکه‌نده‌ری گه‌وره‌ی مه‌قدونی (Alexander The Great) (٣٥٦ - ٣٢٤ پ. ز) هێرش ده‌کات و هه‌ریه‌که‌ له‌ ئێران و سووریا و ولاتانی

(٢) یاسایه‌کمان هه‌یه له شه‌ریعه‌تا ده‌فه‌رمویت: الجزء من جنس العمل، واته: پاداشت و سزا لای خودا له‌ جووری ئه‌ و کرده‌وه‌یه‌ که‌ خۆت ده‌یکه‌ی، خودای به‌رز و بالاش ده‌فه‌رمویت: ((هل جزاء الإحسان إلا الإحسان))، لێره‌دا (الاستفهام بمعنی النفی) پرسیاره‌که‌ به‌ مانای نه‌فی و نه‌رییه، واته‌ پاداشتی چاکه‌ جگه‌ له‌ چاکه‌ شتیکی دیکه‌ نییه. جا هه‌ر چاکه‌یه‌ک و هه‌ر جوړیک و هه‌ر چه‌ندیک بێت. ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ (الزلزلة: ٨، ٧) (طاهر).

که نارواوه کان (البلاد الساحلیه) و میسر و ژۆربهی تورکستان داگیرده کات، تا ده گاته هیندی ژووروو، له ریگهیدا چهنده ها شارستانیته و چهنده ها مه دهنیه تی دیرین و پیشکته وتوو، تیگده دات و تیگده شکینیت.

ههروه ها یولیۆس قه یسه ری پۆمی (۴۴ پ. ز مردووه)، (Julius Caesar) و شالاوبه ره داگیرکه ره کان و سه رکرده سه ربازییه کانی وه ک ئینیالی قه رتاجی (Hannibal) (۲۴۷ – ۱۸۳ پ. ز ژیاوه) راده پهن و کۆمه لانی خه لک راو ده که ن، هه رچۆن راوچییه کی چا و چنۆکی چا و برسی بیپه روا و بیباکانه ئازه لان و گیانله به رانی دارستان راو ده کات، ئۆپه راسیۆنی له ناو بردن و یارییکردن به که رامه تی مرۆف و ژیانیه وه هه تا دواي ده رکه وتنی مه سیح (سه لامی خواي له سه ر) هه ر به رده وام بوو.

یه کیک له بکوژانی مرۆفایه تی و سه تمکاره دلره قه کان (نیروون)^(۱) (Neron) بوو (۶۸ ز مردووه)، که کۆمه لکی زۆری له هاو نیشتمان نیانی ژێرده سه تی له ناو برد، که تیا یاندا دایکی و خیزانی بوو، هه ر ئه ویش به به رپرسیار داده نریت له و ئاگره گه وره یه کی که له رۆمادا که وته وه، له کاتیگدا که پایته خت گری گرتبوو و ده سووتا، ئه و سه رقالی گۆرانی و موسیقا بوو.^(۲)

^(۱) ئیمپراتۆریکی رۆمانیه له سالی (۲۷ – ۶۸ ز) ژیاوه، له سالی (۵۴ تا ۶۸) ئیمپراتۆر بووه، دایکی خۆی که ناوی (ئه گریپینا) بووه و ژنه که ی (ئوکتا قیا) کوشتووه، مه سیحیه کانی ده چه و ساندوه و تۆمه تی سووتانی شاری رۆمای خسته پالیان. پروانه: (المنجد في الأعلام) ل ۵۸۳. (طاهر).

^(۲) بۆ زانیاری زیاتر ته ماشای (موسوعه تاریخ العالم، An encyclopedia of world History ی ویلیام لینگر) (William L. Langer) بکه، ۱۹۹۴، چاپکراوه).

ههروهه ها هۆزه ئه وروپيه درنده كانى قووت (قوگ)ى خۆرئاواى و خۆره لاتىيه كان و (وه ندال) و غهبرى ئه مانىش، له سه دهى پىنجهمى زابىندا (سه ده يه ك پىش هاتنى پىغه مبه رمان (درودى خواى له سه ر) به خۆكه وتن و پايته خته گه و ره و ئاوه دانه كانيان تىكوپىكشكاند و به سه ر زه ويدا خراپه يان به رپا ده كرد، ترس و بيم و پىكدادان و ناجىگىريان بلاوده كرده وه (فعن البحر حدّث ولا حرج) واته: ده ربارهى ده ربا بدوى و ئىحراج مه به ⁽¹⁾. (مه به ست ئه وه يه نمونه گه لى زۆر هه ن له سه ر سته م و زۆرى زۆرداران و ده سه لاتداران).

عه ره به كانىش جه نگان به لاوه سووك و ئاسان بوو، چه نده به هاى ژيانى مرؤف و پىزى ئه ويان له به رچاو سووك بوو، به ئه ندازهى ئه وه خوڤىيان پشت، هه تاوه كو پروداويك هه رچه نده مه ترسىدارىش نه بوو بىت به ئاسانى ده بووه هۆى هه لگىرسانى شه ر له نىوانياندا.

بۆ نمونه: جه نگ كه وته نىوان خىلى (به كر و ته غلب) كه هه ردوولايان نه وهى (وائىل) بوون، بۆ ماوهى ٤٠ سال به رده وام بوو، خوڤى به رىژنهى تىدا پىژنرا، ئه مه ش ته نها له سه ر ئه وه بوو (كوله يب)ى سه رۆكى تيرهى (مه عد) تىرئىكى له گوانى وشتره كهى (بسوسى كچى منقزدا و خوڤنه كهى تىكه ل به شيره كهى كرد، (جه سساسى كورى موپره)ش كوله يبى له تۆلهى حوشتره كه دا كووشته وه، ئىتر شه ر هه لگىرسا و (به كر و ته غلب) تىكرژان. وه كو موه له لىلى براى كوله يب ده لى:

⁽¹⁾ ته ماشاى سه رچاوهى پىشوو بكه.

(هەردوو ھۆزە کە تیاچوون، دایکە کان بۆ ھەژن و منالە کان ھەتیو کە وتن، فرمیسیکە کان وشک نە دەبوونە و ھە تەرمە کانیش نە دەنیژران) (۲) .

ھەر ھە جەنگی (داحیس و غەبراو) ھۆکارە کە ی تەنھا ئە ھەبوو، (داحیس) کە ئەسپی (قەیس کوری زوھیر) بوو، دواکە وتبوو لە کێبەرکێیەکی نیوان (قەیس کوری زوھیر) و (حوزەیفە کوری بەدر) دا، پیاویکی ئەسەدی (واتە لە بەنی ئەسەد) بە فرمانی (حوزەیفە) ھاتە پیش ئەسپە کە ی قەیس و دای بە دەموچاوی ئەسپە کە دا و سەرقالی کرد و کە وتە دوا، ئیتر پاش ئەمە کوشتن و تۆلەسەندنە و ھەرخستنی ھۆزە کان بۆ پۆلەکانیان و بەدیگرتن و ئاوارەبوونی ھۆزەکانی بە دواھا، لە ھەر ئەنجامی ئە ھەشدا ھەزاران کەس کوژران (۳) .

غەزاکانی پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر)، کە لە سەر دەمی خۆیدا ئەنجام دراو و ژمارەیان گەیشتبوو ۲۷ - ۲۸ غەزا. ھەر ھە ژمارە ی سەریکان (۱) کە پەوانی کردبوون ژمارەیان گەیشتبوو ۶۰ سەری، لە میژووی جەنگ و شالابردنە کاندە کە مەترین خوینیان تیدا پڑا، کوژراوانی ھەموو ئەو جەنگانە لە (۹۱۸) کوژراو لە ھەر دوو لا تییەری نە کردوو.

ئەم غەزایانە ریگربوون لە خوینپرشتن و پارێزەر بوون بۆ گیانی مەوقە کان و ھەدیھینەری ئامانجگە لیککی بە پیژ بوون کە لە بەرژە ھەندی مەوقایە تیدا بوون، ملکە چ بوون بۆ ئاکارە ئەخلاقییە کان و پێنمایە پەرزەییە کان، کە

(۲) بېروانە (ایام العرب).

(۳) بېروانە (ایام العرب).

(۱) غەزا لای زانایانی (سیرە) ئەو جەنگ و دەرچوونانە یە کە پیغەمبەر (ﷺ) خۆی تیدا بوو، بەلام سەری (سیرە) خۆی لەگە ئیدا ھەرنەچوو، بە لکو تەنھا سەربازی نار دوو. (طاهر)

وايان له م جهنگانه كړدبوو كه زياتر به كړداريكي ئهدهب دادان (عملية تأديبية) بچن، نهك به كړدارى غهزا و جهنگ.

ئيسلام وزه له باوهرهوه وهردهگرئت، كه گرنگترين رينمايه پوهشتيهكانى ههستكردن به رينو بهرزيه ئه م ههسته له مروفا بههيز دهكات. تاوهكو مسولمان له و بوارهدا ههستيكي ناسكى لا دروست بيت و له هيچ حالتيكا پازى نهبيت له پايه ئاژه لاند دايبنييت و دلى نهحه ويتهوه مامه له له گه ل هاوپره گزه كانيدا بكات وهك هه لسوكه وتكردن له گه ل بيزمان و بيگياندا، يه خسريان نهكات بو به رزيونه وهى شهخسى و زالجون به سهريانداو هيچ جياوازيهك له نيوان خوئى و هاوپره گزه كانيدا نه بينيت، تاكو ملكهچو زه بوونيان بكات.

له ميژووى ئيسلاميدا چيروكيكى ناوازه و خوئى ههيه له يهكسانى و ريزگرتنى مروفا كه جيگه خويهتى ليړه دا باسى بكهين:

ئهنهسى كورپى مالك (پرهزاي خواي ليبييت) فهرمووى: له لاي عومهرى كورپى خهتاب بووين (پرهزاي خواي ليبييت) له ناكاو پياويك له خهلكى ميسر هاته لاي و وتى: ئهئى ئه ميري ئيمانداران، هانام بو هيئاوى (هاتووم په نام بدهئى)! وتى: چيت لى قه وماوه؟ وتى: (عه مري كورپى عاص) غارغاريني به ئه سپهكان كړدوه، ئه سپهكهئى من كه وته پيش هه موو ئه سپهكان، كاتيكا خه لك ئه وه يان بينى (محه ممدى كورپى عه مري كورپى عاص) هه لسا و وتى: سويند به په روره دگارى كه عبه ئه وه ئه سپهكهئى منه، كاتيكا ليم نزيكبووه وه ئه سپهكهئى خووم ناسيه وه و وتم: ئه سپى منه سويند به په روره دگارى كه عبه! ئيتر بوم هه ستايه وه و به قامچى كه وته لي دانم و ده يگوت: بيگره و من كورپى هه ره به ريزه كانم! ئه نه س وتى: سويند به خوا عومهر له وه زياترى

پینەوت، که وتی: دانیشه، پاشان نامەى بۆ عەمر نووسى: (ئەگەر ئەم نامەىەى منت پینگەيشت، یەكسەر وەرە و با محەممەدى كورپشت لەگەلدا بیئت)، وتی: عەمر كورپەكەى بانگ كرد و پینوت: شتیكت قەوماندووہ؟ یان كەتتیكت كردووہ؟ وتی نا! وتی: دەى عومەر بۆچى نامەت بەشویندا دەنیریت؟ وتی: دەى با بچین بۆ لای عومەر، ئەنەسى كورپى مالیک وتی: بەخودا من لەلای عومەر بووم، لەناكا و عەمرمان لیدەرکەوت، بە پەشتەمالیک و پۆشاکیکەوہ که سەرووی لاشەى داپۆشى بوو، بەرەو لامان هات، عومەر چاوی دەگپرا داخۆ كورپەكەى دەبینی؟ تەماشای كرد وا لەپشت باوكیەوہیە. وتی: كوا میسرپیەكە؟ وتی ئەوہتام لیرە، وتی: ئەوہتە قامچیەكە، لە كورپى ھەرە بەپیزەكان بدە! وتی: كەوتە لیدانی ھەتا خویناویى كرد، وتی: بیمالە بە كەچەلیەكەى سەرى عەمریشدا، سویند بەخوالیى نەداوی لەبەر پشتنئەستووریون بە دەسەلاتی باوكی نەبیئت! .

وتی: ئەمیری ئیمانداران، لەو كەسەمدا كە لیبی دابووم! وتی: بەخودا ئەگەر لەویشت بدایە نەدەكەوتینە نیوانتانەوہ ھەتا تۆ خۆت وازت لینەھینایە! ئەى عەمر: ئەوہ لەكەیەوہ خەلكیتان كردووہ بە كۆیلە لە حالئێكدا دایكانیان بە نازادى ھیناونى! .

پاشان ئاوپى دایە لای میسرپیەكەوہ و وتی: برۆ، جا ئەگەر گرفتتیكت ھاتە رى نامەم بۆ بنووسە ^(۱) .

(۱) سیرة عمر بن الخطاب، ابن الجوزي، ل ۸۶ - ۸۷.

چوارهم

گيرانه وهى ريز بو نافرته و

پيدانى ماف و به شه كانى

له سەرەتاوہ ئەو باکگراوندانە پێش دەخەین، کە پێویستە ئاگامان لێیان
هەبێت بۆ ھەستکردن بە گەرەبی ئەو پۆلەی کە ئیسلام لە ھاوردنەدی
بەرژەوھندییەکانی ئافرەتدا، گێراویەتی.

ئەمەش چەند بڕگەیکە لە کتیبی (المرأة في القرآن) ی مامۆستا (عباس
محمود العقاد)، کە بە بەدواداچوون و بەدواداگەران و لیکۆینەوہیەکی
فراوانی ئەم بابەتە دادەنریت.

دانەر لە باسی پایەیی ئافرەت لە دیانەتەکان و کۆمەلگا کۆنەکانی پێش
ئیسلامدا دەلێت:

(شەریعەتی (مانو) ^(۱) لە ھینددا ھیچ مافیکی سەرەخۆی بە ئافرەت
پەوا نەدەدیت کە جیاپێت لە مافی باوکی، یان مێردەکەیی، یان کورپەکەیی،
لە حاڵی مردنی باوک و مێردەکەیدا، جا ئەگەر ئەمانە ھەموویان نەمان، ئەوا

^(۱) ئەو (مانو) ی کە مامۆستا عەققاد ناماژەیی پیکردووہ بریتییە لە (منو) کە لە نیو
ھیندییەکاندا بە سەرچاوەی یاسای کۆمەلایەتی، مەدەنی، خێزانیی دادەنریت، کە سیتییەکە
بە زۆریک لە تەمومژ (الغوض) و خەیاڵ و پیرۆزکردن دەورە دراوہ و ناتوانریت ئەو
سەردەمەیی تێیدا ژیاوہ، یان کە سیتییەکەیی دیاری بکریت.

ئەو لە ھەندیک لە دەستەواژەکانی کتیبە پیرۆزەکان - بە لای ھیندییەکانەوہ - بە (ویدا)
دیتە بەرچا و کە خواوەندیکە لە سەرروی ئاستی مرقۆقەوہ، لە ھەندیک دەستەواژەیی دیکەدا
وا دەردەکەوێت کە باوکە گەرەبی پەگەزی مرقۆقەوہی بێت و یەکەم داھینەری بوونەوہر
بنویئیت، ئەم ناو و سیفەتانە لە ھیندی کۆندا بەسەر چەندەھا کەسایەتییدا دەبریت، بەلام
(منو سمرتی) کە بریتییە لە دەستووری کۆمەلایەتی و خێزانی ھیندی کۆن، وەپال (بەرکو
مھاراج) دەدریت، کە یەکیکە لە گەرەبە زانایانی یاسا لە ھیندی کۆندا، ئەمیش لە زانست و
تەشریحەکەیدا ئینتیما ی بۆ (منو) ھەیە.

(منو سمرتی) بە کۆنترین کتیبی یاسای ھیندی کۆن دادەنریت، زۆربەیی توێژەرەن بۆ ئەوہ
دەچن کە ئەم کتیبە لە سەدەیی سێھەمی پێش زاین دانرابی.

(بۆ ئەم رۆنکردنەوہیە سوود لە دوو کتیبی دکتۆر (کنکاناتھە جھا) و دکتۆر (جیسوال)
کە لە گەرەبە زانایانی مێژووی یاسای ھیندۆسین، وەرگێراوہ). (نەدوی)

پېوستېبوو بچيټه پال يه کيک له خزمانی ميړده که ی له نه سه بډا، له هيچ
حاليکيشدا له کاروباری خویدا، سه ربه خو نه بوو.

له پيشي لکرانی مافی هه لسوکه وتی ژيان و مه عيشه تی د ژوارتر،
پيشي لکرانی مافی ژيانی سه ربه خو و جودا بوو له ژيانی ميړده که ی، چونکه
نه و پوژهی که ميړده که ی دهمرد بپياری به سه ردا ددرا که ده بيت نه ویش
به سه ر ناگرگایه که وه (شوينی سووتاندنی تهرم) له گه ليدا بسووتينريټ و
بمريت.

نه م خووه ديړينه له کونترين چاخه کانی شارستانيه تی به ره مه ييه کانه وه
هه تا سه ده ی حه قده هم به رده وام بووه، دواتر سه ره پای پيناخوشبوونی
خاوه ن دروشمه نايينيه کان، پووجه ل بووه وه.

شهریعه تی حه مورپای^(۲) که شاری بابل ناوبانگی پيډه رکردوه، نافرته تی
له ريزی ناژه لانی خاوه نداردا ده ژمارد، نه وه ش که ده ريده خات تا چهند نه م
ياسايه ريزو پایه ی بو نافرته داناوه نه وه يه که نه م شهریعه ته فرهزی
ده کرد له سه ر هه ر پياويک نه گه ر کچی پياويکی ديکه بکوژيټ، ده بيت (له
جياتی خوئی) کچه که ی بداته ده سستی باوکی کچه کوژراوه که تا له تولی
کچه که يدا بيکوژيټه وه، يان بيټه خاوه ن کچه که (واته بيکاته کویله ی خوئی)
نه گه ر ويستی وابوو ليی خوش بيټ، په نگه هه نديکجار ناچار بوو بيټ
بيکوژيټ تا کو ده قی فره مانی شهریعه ته که جيبه جی بکات.

نافرته له لای يونانيه ديړينه کان نازادی و پله و پایه ی له هه موو نه و
شتاندا که په يوه ندی به مافه په واکانه وه هه يه، ليژه وتکرابوو، له مالّه

^(۲) به ناوبانگترين پادشای بنه مالهی حوکمرانی عيراق بووه، که حوکمه تيکی به هيژيان
دامه زرا ندبوو و پيش سی هه زار سال له هاتنی مه سيح حوکميان کردوه. (نه دوی)

گه وره كان (خانه دانه كان) دا له جيگه يه كدا نيشته جي بوو جيا بيت له ريگه ي هاتوچووه و په نجره كانى كه م بن و دهرگانى پاسه وانىي ليبريت .
 له شوينه ئاوه دانه كانى يوناندا يانه ي ژنه به شووه كان سه ريه لدا و شوهرتى پيدا كرد، ئه ويش له بهر پشتگو يخرانى هاوسه ران و ژنانى ماله وه له لايه ن ميړده كانيانه وه و به ده گمهن ريگه دانيان به هاوړپيه تيكردنى پياوان له يانه و كو بوونه وه له شوينه راقيهه كاندا .

مه جليسى فهيله سووفه كان خالى بوو له ئافره تان و تياياندا ئافره تىكى ناودار هه لئه كه وت و ناويانگى دهرنه كرد، ئه مه له حال كيدا چنده ها ئافره تى به شوو (ئافره تى ماله وه) و كه نيزه كه ره هاكراوه كان ناو و ناويانگان هه بوو .

(ئهرستو) ⁽¹⁾ عه ييى له خه لكى (سپار تا = إسبرطة) ده گرت له وهى كه نهرمونيانن له گه ل ژنانى هوژه كه ياندا و مافه كانى ميرات و ته لاقى يه كجارى و مافه كانى ئازادى و دهركه وتنيان پيډه دهن كه له قهر و ئه نازدهى خو يان زياتره و هوكارى كه وتن و له ناوچوونى (سپار تا) شى ده گيړايه وه بو ئه و ئازادى و زياده رو ييى له مافه كاندا ده كرا ! .

مه زه به ي پومانيه كوڼه كانيش هه روهك مه زه به ي هيندييه كوڼه كان وايه له حوكمدان به سهر ئافره تدا به ناته واوى و كه موكوپى، چونكه پييانو ابوو كه ئافره ت پهيوه سته به باوكى، يان ميړده كه ي، يان كورپه كه ي (واته مافى سه ربه خو يى نه بوو)، ئه و دروشمه ي كه له كاتى شارستانيه ته كه ياندا

(1) ئهرستو: فهيله سووف و بيرمه نديكى گه وره ي يونانيه، له نيوان سالى (384 - 322 پ. ن) ژباوه، ماموستاى ئه سكه نده رى مه كدوني بووه. له كتيبه كانى: (سياسه ت)، (وتاربيژى)، (ميتافيزيكا). برونه: المنجد فى الاعلام، ل37. (طاهر)

دەستبەدەست لەیەکیان وەرگرتبوو، ئەووە بوو: ئافرەت ئەو کۆتەى لە دەستیدایە داناکەنریت و ئەو نیرەى لەسەر ملیەتى دانامالریت! .

لەوانەش گوته بەناوبانگەکەى (کاتو): (Nunguam Exuitur)
(Servitus Mulie Brio)^(۱) .

ئافرەتى پۆمانى لەم کۆتانە پزگارى نەبوو، هەتا کۆیلەکان لە پاش چەند شۆپشیکى یەک لەدواى یەک و هەلگەرانەو و یاخیبوونى یەک لە دواى یەک لییان پزگار بوون، لەدواى ئەووە بەکۆیلەکردنى ئافرەت مومکین نەبوو، هەر چۆن بەکۆیلەکردنى کەنیزەک و غولامەکان مومکین نەبوو.

ئەمجا مامۆستا عەققاد دواى ئەووەى دەربارەى شارستانییهتى میسرى دوا، کە ئافرەت تیییدا بەهرەمەند بوو بوو لە هەندیک لە ماف و ئیعتیباراتەکانى، وتى: (بەلام شارستانییهتى میسرى لەناوچوو، پیش سەردەمى ئیسلامى و یاسا و ریساکانىشى لەگەڵ خۆیدا لەناوچوون و بە خۆرەلاتى ناوهراستى ئەو پۆزگارەدا و لە پاش پووختانى دەولەتى پۆمانى نەهامەتیەک بلأوهى کرد و پەرەیسەند، کە بریتى بوو لە رقلیبوونەوهى ژيانى دونیا، ئەویش بەهۆى نقومبوونى ئەم دەولەتەووە بوو لە پابواردن و خراپەکارى و گەندەلییدا و هەلپەکردن بۆ وەدەستەینانى هەرچى زیاترى چیژو ئارەزووەکان.

لە دەرئەنجامى ئەمەووە پەرچەکردار رايکیشان و بردنى بۆ رقلیبوونى مانەووە و رقلیبوون لە وەچەخستنهووە، لەم ماووەدا عەقیدەى بېبایەخى

(۱) ئەم دەقە وەرئەگێڕاوەتە سەر زمانى عەرەبى و زمانى ئینگلیزیش نییە، نەزمانى داخۆ بە چ زمانیکە، بۆیە نەمتوانى وەرگێڕم، تکایە هەر بەرێژیک دەتوانى وەرگێڕیت ئاگادارم بکاتەووە تا بتوانین بە پشتیوانى خوا لە چاپەکانى دیکەدا بینوسین. (ظاهر)

دونيائو باوهړې پيسى لاشه و جهسته و پيسى ئافرهت ته شه نهى كرد و ئافرهت بهر نه فرهتى تاوانكارى كهوت (واته: وهك تاوانكارىك ته ماشا ده كرا)، له بهر ئه وه خوډوورگرتن لىي چا كه يه كى هه لېژارده بوو بو كه سيك كه ناچارى و زه روورته به سه ريده زال نه بوويټ (واته: له حاله تى ناچاريدا نه بيټ چاك و ابوو به لايانه وه توخنى ئافرهت نه كه ون).

به شيك له پاشماوهى ئه م نه هامه تيبه له سه ده كانى ناوه راستدا ئه وه بوو ئافرهت هه نديك له لاهوتيبه كانى (ليردها پياوانى ئايينى مه سيحى مه بهسته)^(۲) تا سه دهى پينجه مى زايينى سه رقال كر دبوو، بويه چه ند ليكولينه وه يه كى جديان له سه ر سروشت و خه لقى ئافرهت ئه نجامدا له مه جمه عى _ كوټگره ي (ماكون) دا پرسياريان له خوډه كرد: داخو ئافرهت ته نها جهسته و لاشه يه؟ ياخود بريتيه له لاشه يه كه روحيكى تيدايه ده ربازيون و تياچوونى پيوه به نده؟ (واته: به هوى ئه و روچه وه كه تيايدايه، به پرسياريتى كرده وه كانى ده كه ويته ئه ستوى، ئه گه ر چا كه بكات پاداشتى چا كه كانى وه رده گريټ و ئه گه ر خراپه بكات سزاكه ي ده چيژيټ)، به لام رايان هاته سه ر ئه وه كه ئافرهت خاليه له و روچه ي كه ده ربازي ده كات و هيچ هه لاويدن (استثناء) يك بو كچانى (حه وا) نيبه له م برياره دا جگه له خاتوو مه ريه مى داىكى مه سيح (په زاي خواى له سه ر بيټ)^(۱).

ئه م نه هامه تيبه له چاخى رو مانيدا، هه موو ئه و شتانه ي شارده وه كه له شارستانيه تى پيشووى ميسره وه به جيما بوو ده رباره ي پايه ي ئافرهت.

^(۲) دهسته واژه ي ناو كه وانه كان بوو و نكر د نه وه زيادم كر دووه. (طاهر)

^(۱) چاكتو و ابوو بگوترايه (سه لامى خوايان له سه ر بيټ) بو ئه وهى هه ردووكيان بگريته وه.

بههيزبون و توندبوونی ستمی رۆمانیهکان بهسەر میسرپیهکانهوه
هۆکاریک بوو بۆ پووکردنه پههانیهت و پشتگوێخستنی ژیان، تائیسیتاش
زۆریک له عابیدهکان پێیانوايه پههانیهت نزیکبوونهوهیه له خدا و
دوورکهوتنهوهیه له داوهکانی شهیتان، که یهکهمینیان ئافرهته!

ژمارهیهکی زۆر له میژوونووسانی خۆرئاوایی دهلێن: ئیسلام
شهریعهتهکهی لهو شهریعهتانهوه وهرگرتوه که پێشیکهوتوون، بهتایبهت
شهریعهتی موسایی، بهلام بههیچ شتیکی پووچهلی و بیبنهمایی ئهم دهعوايه
پوون نابیتتهوه، وهک لهوهدا پوون دهبیتهوه که بهراوردیک بکهین له نیوان
جیگه و پیگهی ئافرهت له مافه شهرعییهکانیدا، وهک له دهقهکانی تهوراتدا
بۆی دیارییکراوه، لهگهڵ جیگه و پیگهی ئافرهت له مافه شهرعییهکانیدا که
ئیسلام به ئەحکامهکانی قورئانی پیرۆز بریاری لهسەر داوه.

لهو کتیبانهی^(٢) که دراونهته پالّ موسا (سهلامی خوای لهسەر)دا

هاتوه:

کچ له میراتی باوکی دهردهچیت (واته بیّ بهش دهکریت) ئەگەر باوکهکه
نیرینهیهکی له دوا بهجیمابیت، بیجگه لهو حوکمه راشکاوه، ئافرهت هیچی
دیکهی بۆ نییه، مهگەر ئهوهی باوکی له ژیانی خۆیدا وهک دیاری و بهخشش
ههلیبژیریت و بیداته کچهکهی، چونکه وهک مافیکی شهرعیی دواي مردن،
هیچ بهشه میراتیکی بۆ واجب نابیت!

^(٢) ئەو کتیبانهی دراونهته پالّ موسا (سهلامی خوای لهسەر) پینچ کتیبه و تهورات
پیکدههینن، له ناو تیکرای کتیبهکانی (العهد القديم) دا، زۆر شتی ناقولّ و ناریکی تیناخنراوه
که ههموو عاقلێک دهزانیت ئهوه وهعی خودا نییه، ههر بۆیه لهسهرهوه دهلیت: ئەو کتیبانه -
بهکۆ - پاشان دهلیت: دراونهته پالّ موسا. (طاهر).

ئەو حوكمەى كە دەقى لەسەر ھاتووہ لە مافى مىراتدا ئەوہىە: كچان بېبەش دەكات مادام باوكەكە وەجاخى كوڤر نەبىت لە وەچەى نىرینە، ئەو كچەيش كە مىرات دەبات (لە ھالىكدا كە باوكى ھىچ وەچەىەكى نىرینەى نەبىت) دروست نىيە شوو بكاتە پياويك كە لە بەرەبابىكى^(۱) (تيرەىەكى) دىكە بىت و ھەقى ئەوہى نىيە كە مىراتەكەى بگوازىتەوہ بۆ كەسنىك كە لە بەرەبابەكەى خۆى نەبىت، ئەم حوكمەش بە دەقى ئاشكرا و بېپىچ و پەنا - لە جىگەىەك زياتر - لە كىتەبەكانى تەوراتدا ھاتووہ .

ئىستاش دەچىنە ئەو دەقەرەنەى كە دەعوہ و بانگەوازى قورئانى پىرۆز لەوڤوہ دەستى پىكرد، ئەویش ولاتانى دوورگەى عەرەبىيە، پىشبینى ناكرىت ئافرەت تىياندا بەشى ھەبووبىت لە وىژدان و كەرامەت، جگە لەو بەشە گشتىيەى كە لە ولاتانى جىھاندا ھەببوو بە ھەموو شوپنە دوورەكانى و عادەت و ياساكانىەوہ، لەوانەشە ئافرەت ھەندىكجار و لە ھەندىك ناوچەكانى جەزىرەداو ئەوئەندە ھالى خراب بووبىت دابەزىبىت بۆ دامىن، دابەزىنىك كە لە ھەموو لايەكى ئەم جىھانە و لای سەراپا نەتەوہ و گەلان بەو شىوہىە دانەبەزىبىت!

ھەندىكجارىش بەرز دەبووہوہ، بەلام نەدەگەيشتە ئەو پەرى بەرزى، لای مىردەكەى رېزى لىدەگىرا، چونكە كچى ئەو سەرۆكە بەھەبەتە، يان داىكى ئەم كورە خوئەويستە بووہ، ئەمما رېزى لىگىرابىت و پارىزگارى لىكراىت لەبەر ئەوہى لە پەرگەزى ئافرەتانە، وەك سەرچەم ھاورپەگەزەكانى مافو

^(۱) ديارە يەعقوب (عليه السلام) كە (ئىسرائىل) ىشى پىدەوترىت، دوازە كورپى ھەبوو، لە ھەر يەكەشيانەوہ وەچەى زۆر كەوتۆتەوہ، بە وەچەى ھەرىكەشيان دەوترىت (سبب) واتە: بەرەباب، يان تيرە، كۆيەكەى (أسباط) و دوازە تيرەكەى بەنى ئىسرائىل پىكدەھىنن، تەوراتىش بۆ بەنى ئىسرائىل دابەزىووہ و ئەو حوكمەى سەرەوہ باسى ئەوان دەكات. (طاهر)

هه‌ئسوکه‌وتی باشی پیره‌وا بینرابیت، ئه‌وه پله‌و پایه‌یه‌که له ئینساف و که‌رامه‌ت که هه‌رگیز ئافره‌ت پیتی نه‌گه‌یشته‌بوو! له‌وانه‌شه باوکی، یان می‌رده‌که‌ی پارێزگاری لیک‌دبیت هه‌ر چۆن براو کوپ پارێزگارییان لیک‌دوو، پارێزگارییه‌کی فه‌رز و واجب، هه‌رچۆن له‌سه‌ری پێویست بوو پارێزگاری له هه‌موو ئه‌و شتانه بکات که له‌په‌نای ئه‌ودا، یان له ژێرده‌ستی ئه‌ودان، چونکه عه‌یب له هه‌ر پیاویک ده‌گیرا ئه‌گه‌ر سووکایه‌تی به حه‌ره‌مه‌که‌ی کرابیت، هه‌ر چۆن عه‌یبی لیده‌گیرا ئه‌گه‌ر ده‌ستدریژی بکرایه‌ته سه‌ر هه‌ر پیاوان و قه‌ده‌غه‌کراویکی، له‌وانه‌ش: ئه‌سپه‌که‌ی، ولاغه‌که‌ی، بیره‌که‌ی و له‌وه‌رگا‌که‌ی!.

لای هه‌ندیکیش، ئافره‌ت ئه‌وه‌نده سووک بوو، وه‌ک ریسواییه‌ک وابوو که که‌سوکاره‌که‌ی رایان ده‌کرد لێ، یان وه‌کو که‌لوپه‌ل له‌گه‌ل مال و مالا‌تدا به میرات ده‌برا.

جا له‌ترسی ئه‌و عه‌یب و سه‌رشۆپیه، باوک هه‌ر له مندالیدا کچه‌که‌ی زینده‌به‌چال ده‌کرد، ئه‌و خه‌رجی و نه‌فه‌قه‌یه‌ی بۆ کچه‌که‌ی ده‌یکرد به‌زۆری ده‌زانی، بۆ که‌نیزه‌که‌که‌ی و ئاژه‌له‌ به‌سووده‌که‌ی به‌زۆر نه‌ده‌زانی، (واته ئه‌وه‌ی بۆ که‌نیزه‌ک و ئاژه‌له‌که‌ی په‌وا ده‌دیت، بۆ کچه‌که‌ی خۆی په‌وا نه‌ده‌بینی).

هه‌موو نرخ و به‌های ئافره‌ت لای ئه‌و که‌سانه‌ی که ده‌یانه‌یشته‌وه و نه‌یانده‌کوشت له مندالیدا، ته‌نها ئه‌وه‌بوو: که به‌شیکه له میرات و ده‌ستبه‌ده‌ستی له باوکانه‌وه بۆ کوپان و پیده‌کری‌ت و ده‌فرۆشری‌ت و ده‌کری‌ته بارمه‌تی قه‌رز، هه‌یج شتیک نه‌یده‌پاراست و پێگر نه‌بوو له‌م چاره‌نووسه، مه‌گه‌ر ئافره‌تی خێلێک، یان بنه‌ماله‌یه‌ک بووبیت پێزی

لَئِیْغِیْرَ اَبِیْتٍ وَهٰکِ هٰرَ شَتِیْکِی دِیْکَ کَہ چَاوَدِیْرِی وَ پَارَاسْتَنِی لَہ نُّسْتُوْیَانْدَا
بُووَبِیْتٍ^(۱) .

هه موو ئه وانه به راورد بکه به و پۆله نوی و ناوازه یه ی ئیسلام گپراویه تی
له گپراوه ی ریژ بۆ ئافره ت و دانانی له پله و پیگه ی شایسته دا له ناو
کۆمه لگه ی مرۆقایه تی و له وه رگرتنه وه ی مافه کانی و تۆله سه ندنه وه له
هه موو یاسا و باوو نه ریته سته مکاره کان و ئه نانییه تی پیاوان .

سه رنجدانیک ی خیرا له قورئانی پیروژ به سه بۆ په بیردن به و جیاوازییه
نۆره ی نیوان نرخاندنی جاهیلی بۆ ئافره ت و نرخاندنی قورئانی و ئیسلامی
بۆی، ده بیّت ئه وه ش له به رچاو بگرین که هه موو ره فتاره تاکه که سییه کان و
یاساو ریسا کۆمه لایه تییه کان هه میشه له م نرخاندنه وه هه لده قولین و
له سه ری راده وه ستن .

ئو و ئایه تانه ی که له قورئاندا ده باره ی نیوه ی کۆمه لگای مرۆقایه تی و
په گه زی نه رم و ناسک هاتوون، وا له ئافره ت ده که ن متمانه ی به پیگه ی له
کۆمه لگادا و به پله و پایه ی له لای خودا هه بیّت، متمانه ی به وه ش هه بیّت که
ده توانیّت بگاته به رزترین پله له دینداریی و زانست و خزمه تی ئیسلام و
هاریکاریکردن له سه ر چاکه و ته قوا و پیکه یانی کۆمه لگایه کی چاک و پاک،
ئو و ئایه تانه هه میشه له باره ی قه بولبوونی کار و کرده وه کان و پزگاری
هه میشه یی و به خته وه ری هه تاهه تای ی و سه ره رزی دواپۆژدا باسی پیاو و
ژن پیکه وه ده که ن .

^(۱) المرأة في القرآن، هي ماموستا (عباس محمود العقاد) چاپی (دار الهلال - مصر) ل ۵۱

ئەوھتا خۇاى گەورە دەفەرموئیت: (وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا) (النساء: ۱۲۴).

واتە: (ھەر كەسك لە كەردەوھ چاكەكان ئەنجام بدات، جا چ نیر بیت، یان می، لە حالیکدا ئەو كەسە ئیماندار بیت، ئەوا ئەوانە دەخرینە بەهەشتەوھ و بەقەدەر چالی ناوکه خورمایەك ستمیان لیناکریت)

ھەرۆھە دەفەرموئیت: (فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنتَى بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ) (آل عمران: ۱۹۵).

(یەكسەر پەرۆردگاریان وەلامی نزاكانی دانەوھ و فەرمووی: من كار و كەردەوھى هیچ خاوەن كارێك بەزایە نادەم، لە نیر، یان لە می، ھەندیکتان لە ھەندیكى تەرتان).

ھەرۆھە قورئانی پیرۆز، پیاو و ئافرەت ھاوتا دەكات لە پیدانی دەرفەتەكان و ھۆكارەكانی خۆشگوزەرانیدا، بەلكو دەستەبەرکردنی ھۆكارەكانی خۆشگوزەرانی بۆ ئافرەت لە ئەستۆدەگریت و بەلینی فەراھەمکردنی پیدەدات.

دەستەواژەى (الحياة الطيبة = خۆشگوزەرانی) وشەیهكى گشتی پەرمانایە، مانای ژيانیکی نمونەیی بەختەوھرى كامەران دەبەخشیت و ھەموو لایەنەكانی كەرامەت و خۆشنووبى و خەيالى ئاسوودە و زۆر شتى ديكە دەگریتەخۆ كە لە ژمارە نایەت: (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) (النحل: ۹۷).

واتە: (ھەر كەسك كەردەوھى چاكى كرد، چ نیر بیت، یان می، لە حالیکدا ئیماندار بیت، ئەوا دەبێژین بە ژيانیکی خۆش (بەخۆشگوزەرانی)

له دونیادا و له دواړوژئیشدا به باسټر له وهی که ئه وان دهیانکرد، پاداشتیان ددهینه وه).

قورئانی پیروژ سیفاته بهرز و کارو کرده وه چاکه کان و لق و چله کانی دین باس دهکات و تنها به وه وه پاناوه ستیت که نافرته له گهل پیاودا هاوتا بکات و ئاماژه بو ئه وه بکات، که له کرده وه چاکه کان و سیفته بهرزه کاندایا جیاوازیی له نیوان نیر و میدا نییه، به لکو به پیچه وانه وه، سیفته کان تاك دهکاته وه و یهك یهك باسیان دهکات، جا ئه گهر وه سفی نیرینه کان بکات، ئه وا به هه مان سیفته وه سفی نافرته کانیش دهکات و به جیا باسیان دهکات، هر چه نده به یانکرده که دریزهش بکیشیت، چونکه پیوانه کردنی نافرته تان له هه موو ئه م سیفته تاندا به نیرینه و پیاوانی به هیژ و ده وله مند، شتیک بوو که بیر و هوشی خه لک له سه ری پانه هاتبوو، ئه و بیر و هوشانه ی که له ژیر سایه ی دیانته و فه لسه فه و کومه لگا و دابونه ریته کونه کاندایا - چ دینی، یان ئه ده بی - گوشکرابوون و هه میشه جیاوازیان خستبووه نیوان پیاو و نافرته وه و نافرته تانیا جیاکردبووه له به شداریی پیاوان - چ جای شان له شان دانی پیاوان و پیشکه وتنیان - له زوریک له بواره کانی فه زیله ت و هیمه ته بهرزیدا.

له گه لمدایا فرمایشتی خودای گه وره و کار به جی بخوینه ره وه: (إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَّصِدِّقِينَ وَالْمُتَّصِدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا) (الأحزاب: ٣٥).

واته: (به‌راستی پیاوانی مسولمان و ئافره‌تانی مسولمان، پیاوانی ئیماندار و ژنانی ئیماندار، پیاوانی هه‌میشه گوێپرایه‌ل و ژنانی هه‌میشه گوێپرایه‌ل، پیاوانی راستبێژ و ئافره‌تانی راستبێژ، پیاوانی ئارامگر و ژنانی ئارامگر، پیاوانی زه‌بوون و ژنانی زه‌بوون (بۆ خودا)، پیاوانی به‌خشهر و ژنانی به‌خشهر، پیاوانی پۆژووه‌وان و ژنانی پۆژووه‌وان، پیاوانی داوینپاریز له‌ گوناھ و ژنانی داوینپاریز، پیاوانیک که یادی خودا زۆر ده‌کن و ژنانیک که یادی خودا زۆر ده‌کن، خودا لیخۆشبوون و پاداشتیکی هه‌ره‌ مه‌زنی بۆ ئاماده‌کردون).

قورئان هه‌ر به‌وه‌وه‌ ناوه‌ستیت که ئافره‌تان بکاته هاوبه‌شی پیاوان له‌ خوداپه‌رستی و خۆنزیککردنه‌وه‌ له‌ خودا، به‌لکو خوشکانی مسولمان ده‌کاته هاوبه‌ش له‌گه‌ل پیاوانی به‌هیزی زانا، خاوه‌نی ئیراده‌ی پته‌و و جوامیری و هیممه‌تبه‌رزیی و ئارامگرتن له‌سه‌ر زه‌حمه‌ت و نا‌ره‌حه‌تییه‌کان، خۆخستنه‌ ناو‌ پووبه‌پووبوونه‌وه‌ له‌ فه‌رمان به‌ چاکه‌ و پێگری له‌ خراپه‌، قورئان له‌ پیاوانی ئیماندار و ژنانی ئیماندار گروپێکی پێکه‌وه‌ به‌ستراو و یه‌کگرتوو یارمه‌تیده‌ری یه‌کدی له‌سه‌ر چاکه‌ و ته‌قوا، دروست ده‌کات.

وه‌ك خَوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) (التوبة: ۷۱).

واته: (پیاوانی ئیماندار و ژنانی ئیماندار هه‌ندیکیان پشتیوان و یارمه‌تیده‌ری هه‌ندیکی دیکه‌یانن، فه‌رمان به‌ چاکه‌ ده‌کن و پێگری له‌ خراپه‌ ده‌کن، نوێژ ده‌کن و زه‌کات ده‌دن و گوێپرایه‌لی خوداو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی

(دروودی خوی له‌سه‌ر) ده‌که‌ن، ئا ئه‌وانه خودا ره‌حمیان پی‌ده‌کات و به‌زه‌یی پی‌یاندان دیت‌ه‌وه، به‌راستی خودا به‌ده‌سه‌لائی دانا و کار به‌جییه).
 قورئان ته‌قوا ده‌کاته نمونه‌ی ته‌واو و مهرجی گه‌یشتن به‌پایه‌ی به‌رزی که‌رامه‌تی ئینسانیی، به‌چاوپۆشی له‌ره‌گه‌ز و ره‌چه‌له‌ک و خوین، وه‌کو ده‌فه‌رموویت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ) (الحجرات: ۱۳).
 واته: (ئهی خه‌لکینه، ئیمه له‌نیریک و مییه‌ک دروستمان کردوون و له‌و دووانه‌وه کردوومان به‌چهند گه‌ل و تیره‌یه‌ک تا یه‌کتر بناسن، به‌راستی به‌پزیرنتینتان لای خوا به‌ته‌قواترین و پارێزکارترینتان، به‌راستی خودا زانا و ئاگاداره).

هه‌موو ئه‌مانه که‌فیلن به‌وه‌ی پال به‌هیمه‌تی ئافره‌تانه‌وه بنیت و تیژی بکات و متمانه‌به‌خۆبوون و شانازی به‌خۆکردن له‌دل و ده‌روونیدا بوورووژینیت و له‌و باره‌ ده‌روونیه‌ی له‌زانستی ده‌روونناسی نویدا پیی ده‌وتریت گریی خۆبه‌که‌مزانی (مربک النقص = Inferiority Complex) دورکه‌ویته‌وه.

به‌فه‌زلی ئه‌و رینماییه قورئانی و ئیسلامییانه‌وه میژوویه‌کی نوی په‌یدا بوو - له‌دوای هاتنی پیغه‌مبه‌ره‌وه (دروودی خوی له‌سه‌ر) هه‌تا سه‌رده‌میکی نزیک - پر له‌شکو‌مه‌ندییه‌کانی خانمانی مسولمان^(۱)، مامۆستا، په‌روه‌رده‌کار، جیهادکار (خه‌باتکار)، په‌رستار، ئه‌دیبه، دانهر،

^(۱) ته‌ماشای ئه‌و کتیبه‌تایبه‌تانه‌بکه‌که له‌سه‌ر ئافره‌تانی ناودار و خاوه‌ن پایه‌نووسراون، وه‌ک کتیبی (اعلام النساء فی عالمی العروبه‌ و الإسلام) هی (عمر رضا کحاله) یه (۱) - (۳) و (سیره‌ أم المؤمنین السیده‌ عائشه) هی زانی پایه‌ به‌رز سه‌یید سلیمانی نه‌ده‌وییه.

له بهرکه ری قورئان، گێره وهی فەرمووده، زاهیدهی ره ببنانی، پێزلینگیرووی سه نگی له کۆمه لدا، که سوودیان لیوه رده گیریت و ده کرین به سه ره مه شق و به نمونه ده هیترینه وه، ئەمما ئە و ماف و به شانە ی که ئیسلام به خشیونی به ئافره تی مسولمان گه لێ زۆرن، له وانه: مافی خاوه نداریتی، میرات، سه ره به سستی له کرین و فرۆشتندا، مافی داواکردنی جیا بوونه وه ئە گه ر پێویست بیت (که پێی ده وتریت خولج) مافی هه لوه شانده وه ی خوازبینی ئە گه ر به داخوایکه ر رازی نه بوو، مافی ئاماده بوون له مه راسیمی نوێژی جه ژن و جومه و جه ماعه ت و زۆر شتی دیکه که کتیبه کانی (فیقه = شه رعزانی) له خۆیانده گرن^(۲).

زانا به ئینسافه کانی خۆرئاوا و توێژه رانی کۆمه لناسی و توێژه رانی میژووی شارستانیته ته کان (تاریخ المدنیات) دان به تایبه تمه ندیی پێنماییه کانی قورئان و شه ریعه تی ئیسلامییدا له پێزگرتنیکی نایابی ئافره ت و دانپێدانانی مافه کانی به ره فتار و به بریار، ده نین.

ئیمه لیهدا ئیکتیفا به دوو شایه تیدان ده که ین، شایه تیدانی یه که م هی خانمیکی خۆرئاوایی به سه لیه یه، که له هیندستاندا هه ستا به بزاقیکی په روه رده یی چاکسازی و سه روکایه تی پیکخواویکی فه ره نگی و که لتووری ده کرد که ناوه نده که ی له باشووری هیند بوو، به شداریی له بزوتنه وه ی ئازادیخوازیی هیندییدا کرد.

دیار و پرونیشه شایه تی ئافره ت نرخ و به های خۆی هه یه، له بهر ئە و هه ستیارییه زۆره ی که له دۆزی ئافره تدا و له بهرگریی له هاوهره گه زه کانی، هه یه تی.

^(۲) بگه رپوه بو کتیبی (المراة بین الفقه والقانون)ی، دکتۆر موسته فا سوباعی به ره حمه ت بی.

ئەينى بېسانت (Mrs. Anni Besant) دەلئيت:

(بەپراستى ياسكانى ئىسلامى لە و شتانەى پەيوەستىن بە ئافرەتەوہ لە بەرزترىن و باشترىن ياساكانە كە لە دونيادا دەر كە وتوون و لە ھەمووشيان دادپەرورەرانە ترە، ئەو پيش ياسا خۆرئاواييەكان دەكەوئيت لە و شتانەى پەيوەندى بە زەوى و زار و خانووبەرە و مافەكانى ميرات و ياساكانى تەلاقەوہ ھەيە، ئەو (ياساكانى ئىسلامى) پاسەوانى مافەكانى ئافرەتە. وشەكانى (قەناعەت كەردن بە تاقەژنىك)، يان (چەندزنى) خەلكى ئەفسووناوى كەردوہ و سەرنجيانى لاداوہ لە بىر كەردنەوہ لەوہى كە خانمە خۆرئاواييەكان لە چى سووكايەتى و دژوارىيە كەدا دەژين، لە حال كەدا مەردە پيشينەكانيان كە بەرپرسيارن لە بەندى ھاوسەرئيتيان بەرەللى سەر شەقامەكانيان كەردوون دواى ئەوہى ھەوہسى خۆيانيان ليشكاندوون، دەستيان لىبەرداوان و لىيان بىتەماحن لەبەر بىزارىيى و بىتاقەتبوون لىيان، جا دواى ئەو حالە نە يارمەتى دەدرين و نە بەزەبيان لەگەل دەنوئىرئيت^(۱) .

مامۆستا (N. L. Coulsen) دەلئيت:

(ئەوہى كە گومانى تيدا نىيە: ئەو تەشريعەتە قورئانىيانەى كە تايبەتن بە ديارىي كەردنى جيگە و پيگەى ئافرەتەوہ – بە تايبەت ئەوانەيان كە شوويان كەردوہ – لە باشترىنى ياساكانە و لە دادپەرورەترىنيانە، بەپراستى ياساكانى نىكاح و تەلاق لە ژمارەيەكى زۆريدا، ئامانجى ئەوہيە – بەشيوہيەكى گشتى – جيگە و پيگەى ئافرەت باش بكات لە كۆمەلگادا و پيشيانبخت، ئەم تەشريعەتانە ھەستاوان بە گۆرانكارى شوپشگيرانە لە ياساكانى عەرەبدا كە پيش ئىسلام سەرورە بوون، بەپراستى ئافرەت

^(۱) The life and Teaching of Mohammed, madras – ۱۹۳۲, P. ۳

که سایه تیبیه کی یاسای سهر به خوی پیبه خشرا که له وه وپیش خاوه نی شتی وا نه بووه و له گه وره ترین گۆرانیکیش که قورئان هیئایه کایه وه له ئە حکامه کانی ته لاقدا، یاسای عیدده کییشان بوو بۆ ئافرهتی ته لاقدرارو^(۱).

ئەم تیروانینه نوپیه بۆ ئافرهت و ریز بۆ دانان و مامه له کردن له گه لیدا، له بهر پۆشنایی ئەم بنه مایانه و ئەم ئایه ته قورئانیانه و پینمایانه ی پیغه مبه ریئانه وه^(۲)، له دایکبوونیکی تازه بوو بۆ ره گزی ئافره تان له جیهانی مرقایه تیدا، چونکه - وهک له وه وپیش باسمان کرد - له جیهانی کۆندا جیاوازییه کی گه وره له نیوان ئەو و ئازهلکی مالی، یان ئامیریکی که رولال، یان زینده به چالیک، یان بارمته یهک، یان وینه یه کی جوانو بوو که شووشه یهک له کۆشکیکدا نه ده کرا، بۆیه موفاجه ئه یه کی پیروز بوو له جیهانی شارستانییهت و ئە خلاق و ژیا نی ناومال و په یوه ندی هاوسه ریئیدا.

کۆمه لگا و ولاتانیکی زۆر وه لامیان هه بوو، زۆر، یان که م پیی کاریگه ر بوون، به تایبهت ئەو ولاتانه ی ئیسلام له ریگه ی فته ح و غه زاوه چووبوو ناویان، یان حوکمرانی و پیکه ستنی کاروباره وه، یان بانگه وازیکی چاکسازییه وه، یان وهک نمونه یه کی به رجه سته ی کرداری.

به راستی گه وره یی ئەم خه لاته له ولاتانیکدا که خانمان خویان به ئاگر ده سووتاند - یان ده سووتینران - له بهر مردنی میرده کانیان و هیچ مافیکیان بۆ خویان په وا نه ده دیت، یان کۆمه لگا پییانی په وا نه ده بینی له دوا ی مردنی میرده کانیان، زۆر پروون و ئاشکرایه و پیویستی به قسه له سه رکردن نییه .

(^۱) Islamic Surveys; The History of Islamic law(N. L. Coul-sen , Edimburg, ۱۹۷۱, P. ۱۴)

(^۲) ته ماشای کتیبه کانی فه رموده بکه، بابه کانی نیکاح و هه لسوکه وت و ئە خلاق.

پاشایان و پیاوانی دسه لاتدار له مسولمانان ههستاون به پۆلی خۆیان له چاککردنی ئه و مه راسیم و نه ریتانه ی که له هیندا په پیره ویان لیده کرا، به تایبته چاککردنی ئه و نه ریته ی پییده وترا (ستی)، که بریتی بوو له خۆسوتاندنی بیوه ژن له کاتی سوتاندنی تهرمی میرده مردوو هه که یدا، ئه و چاکسازییانه بیئه وه ی هه چ زیانیک به بیروباوهره ئایینی هه کان و مه راسیمه هیندییه کان بگه یه نن، یان حورمه تی که س بشکینن^(۳)، ئه نجام دراو ن .

دکتور (به رنیر Bernier) پزشکی و گه پۆکی به ناوبانگی فه ره نسی، که سه ردانی هیندی له سه رده می (شاهجه هان) دا کردوو، ده لیت: (ژماره ی رووداو هه کانی (ستی) تا راده یه که مبووه ته وه، چونکه مسولمانه کان، ئه وان هه ی که حوکمی ئه م ولاتانه ده که ن، ئه و په ری هه ولی خۆیان ده خه نه کار بو له ناوبردنی ئه م نه ریته درندان هه یه، هه رچه نده هه چ یاسایه کیان دانه ناوه بو ریگرتن له روودانی ئه م رووداو، چونکه ئه وان ئامانجیان ئه وه نیه له سیستمی حوکمرانیاندا ده سته خه نه ناو کاروباری ئایینی هیندییه کانه وه، به لکو لیده گه رین هه لسن به جیبه جیکردنی مه راسیم و ئه رکه ئایینییه کانیان و هه موو ئازادییه کیان بو ده سته بهر ده که ن، به لام هه ولی وه ستاندنی نه ریتی (ستی) ده دن به ریگه یه کی ناراسته وخۆ، به جوړیک هه چ ئافره تیک بو ی نیه خۆی پیشکه ش به (ستی) بکات هه تا مؤله ت له فرمانره وای ویلایه ته که وه رنه گریت، فرمانره واکه ش ریگه ی پینادات تا ته واو دلنیا نه بیته که ئافره ته که له هه چ حالیکدا له بریاره که ی، پاشگه ز نابیتته وه، جا فرمانره واکه هه ول دده ات قه ناعه ت به ئافره ته که

^(۳) واته له بهر ئازادیی ئایینی و بیروبا، مسولمانان زۆریان له که س نه کردوو و به تۆبزی قه ناعه تی خۆیان نه سه پاندوو. (طاهر).

بکات و لهسه ر خواسته که ی لای بدات و له بهر چاوی بخات، هه پره شه ی لیده کات و ته ماح ده خاته به ریه وه، جا له کاتی کدا هه وه لکانی سه رکه وتوو نه بوو، کرداری قه ناعه ت پیگردن و هه پره شه به ره می نه بوو، ئا فره ته که بۆ لای خیزان و کچه کانی ده نی ریت تا بجیته ناو ئه وان و به هۆی ئیقناعی ئه وان ه وه بۆی، واز له خواسته که ی بهینیت، به لام و پرای هه موو ئه م ریوشوینانه ی ده گیریت به هر هیشتا پروداوه کانی (ستی) به زۆری پروده ده ن، به تایبه ت له ناوچه کانی (پاجه وات = الأمراء) و ئه وشوینانه ی ده که ونه وه ژیر ده سه لاتییانه وه، چونکه مسولمانان حوکمی تیدا ناکه ن^(۱).

^(۱) گه شته که ی دکتۆر به رنیر، به رگی دووهم / ل ۱۷۲.

پینچہم:

دژایہ تی نائومیڈی و رہشبینی و

بوژاندنہ وہی ئومیڈ و هیوا و متمانہ و

شانازی له دہروونی مروّقا

پینجەم شاکار ئەو یە: زۆربەى تاکەکانى مرۆڤ تووشى نا ئومىدى له بەزەبى
خودا و بەدگومانى بووبوون له فیتەرتى ساغى مرۆڤ، هەندىك له ئایینە
کۆنەکانى خۆرەلآت و مەسیحییەتى دەستکاریکرا و لە ئەوروپا و
خۆرەلآتى ناوەراست پۆلى گەورەیان هەبوو له هاوردنە کایەى ئەم کەشە
تایبەتە و ئەم حالەتە عەقلىیە تایبەتە، ئایینە کۆنەکان له هیندستاندا
باوەرپیان بە عەقیدەى دونادۆن (تەناسوخ) ^(۱) و فەلسەفەکەى هەبوو، کە
بە پىی ئەم عەقیدەى، بە شىوہیەکی رەها هیچ بواریک بۆ ئیرادەى مرۆڤ و
هەلسوکەوتى نییە.

هەموو مرۆڤىک بە ناچارى دەبیت سزایەک بچیتت له تۆلەى ئەو
کردەوانەى کە له ژيانى یەکەمیدا پيش خوی خستوو، ئەویش بەدەرکەوتن
له شىوہى دیندەیهکی راوکەرى دپدا، یان ئازەلئیکى لەو پخۆر، یان
گیانلە بەرئیکى بئیرخ (وەکو: قالۆنچە و سیسرک و مارمیلکە و ئەو
شتانەدا) ^(۲) یان مرۆڤىکى بەدبەختى نەگبەتى سزادراو.

ئەمە له کاتیکدا مەسیحییەت بانگەوازی بۆ ئەو دەکرد، کە مرۆڤ بە
زگماکی و فیتەرت ^(۳) یاخى و تاوانبارە و مەسیح بوو بە کەفارەت و

^(۱) تەناسوخ یان (تقمص): ئەو بیروباوەرپەیه کە دەلیت: مرۆڤەکان کاتیک دەمرن
رووحەکانیان له لاشەیان جوودا دەبیتەووە دەچیت بە بەرى بوونەوهرى تردا. بروانە(معجم
العلوم الاجتماعیة): ۲۳۰. (طاهر).

^(۲) ئەمەم بۆ روونکردنەو زیاد کردوو. (طاهر).

^(۳) له مەسیحییەتدا ئەو بیروباوەرپەیه کە ئادەم - علیه السلام - کاتیک لەو دارەى
خوارد کە خودا لیى قەدەغە کردبوو، خوای گەورە له بەهەشت دەرى کرد بەهۆى ئەو
گوناحەى کە کردى، ئەو گوناحەش له ئادەمەو گوازیارپەو بۆ وچەکانى، هەموو کەسیک کە
له دایک دەبیت بەو گوناحەو له دایک دەبیت و خەتابارە، ئەمە بە درێژایى میژوو هەر وابوو،
مرۆڤ بە کۆت و بەندى ئەو گوناحەو ژيانى بەسەر دەبێد، هەتا (نعوذ بالله) خودا کورپەکەى

فیدای مرؤف له بری ئه و تاوانبارییه، ئه م باوه‌په‌ش - به‌تبعه‌تی حال - له ده‌روونی ملیونه‌ها که‌س له‌وانه‌ی که له‌جیهاندا باوه‌ریان به‌مه‌سیحیه‌ت هینابوو، به‌دگومانی ده‌ره‌ق به‌ناخ و ده‌روونی خۆیان و نائومییدی له‌داهاتوویان و له‌به‌زه‌یی خوادای، دروست کردبوو.

ئا له‌ویدا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوادای له‌سه‌ر) به‌هه‌موو هیژ و راشکاوییه‌وه‌رایگه‌یاند: فیه‌ته‌ی مرؤف وه‌ک تابلۆیه‌کی پاک و ساف وایه، که‌هیشتا هیچی له‌سه‌ر نه‌نوو‌سرابییت و ده‌گونجییت جوانترین نه‌خشی تیدا بکیشرییت و جوانترین شتی لی بسازیترییت.

رایگه‌یاند: مرؤف خۆی ژیا‌نی خۆی ده‌ست پی‌ده‌کات و بنیاتی ده‌نییت، شایسته‌ی پاداشت و سزا و به‌هه‌شت و ئاگر ده‌بییت به‌هۆی کرداره‌کانییه‌وه‌ و به‌رپرس نییه‌ له‌ کرداری که‌سانی دیکه، قورئانیش له‌ زۆر شویندا باسی ئه‌وه‌ی کردوو، که‌ مرؤف به‌رپرسه‌ له‌ کرده‌وه‌کانی خۆی و پاداشت ده‌دریته‌وه‌ و له‌سه‌ر هه‌وله‌کانی سوپاس ده‌کرییت.

(أَلَا تَرَىٰ وَرِزَّةً وَرِزُّوا أُخْرَىٰ، وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ، وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ، ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَىٰ) (النجم: ۳۸ - ۴۱).

خۆی - به‌لای دیا‌نه‌کانه‌وه - که‌مه‌سیحه‌ نارد و کردی به‌فیدا و قوربانیی و درا له‌خاچ تا مرؤف بشواته‌وه‌ و پزگاری بکات له‌و گوناچه‌ زگماکییه.

ئه‌مه‌ له‌ کاتی‌که‌دا ئیسلام رایگه‌یاندوو، که‌ خوادای گه‌وره‌ له‌ ئاده‌م - علیه‌السلام - خۆشبوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی هاته‌ سه‌ر ئه‌رز و داوا‌ی لی‌خۆشبوونی له‌خودا کرد، هیچ که‌سیک له‌ نه‌وه‌کانی که‌ له‌دایک ده‌بن باجی ئه‌و گوناچه‌ ناده‌ن، به‌لکو هه‌موو مندالیک به‌پاکی و له‌سه‌ر فیه‌ته‌ی باوه‌ر به‌خودابوون دیته‌ دونیا‌وه، مه‌گه‌ر دواتر باوک و دایکی و هاو‌پری و ده‌وروپه‌ر ئه‌و فیه‌ته‌ به‌شویینن. (طاهر)

واته: (هیچ گوناھارک کۆل و گوناھمی کەسیکی دیکە ھەلناگریت، مروفیش جگە لە ھەول و کۆششەکانی خۆی ھیچی دیکە بۆ نییە، بەراستی ھەولەکانی لە داھاتوودا دەببیریت و تەماشای دەکریت، پاشان پاداشتی تەواویان لەسەر دەدریتەو).

ئەم ھاگەیاندا متمانە و نەبووی بە فیتەرە و بەھەرە سرووشتیەکانی بۆ مروف گێراپەو و بە عەزمیکی بەھیز و ھەماسیکی زۆر و سۆزیک بەجۆشەو بەرھەوپیشت دەپۆی، تاوھ کو ئایندە خۆی و مروفایەتی دروست بکات و بەخت و توانای لە ھەموو ئەو توانا زۆر و ئەو ھەلە بەنرخانە کە خراوھتە بەردەستی، تاقی بکاتەو.

بەراستی محەمەد (دروودی خۆی لەسەر) (بە فەرمانی خودا) بپاری دا، کە یاخیبون و تاوانەکان و ھەلە و پێ خلیسکانەکان ماوھییەکی کورتە لە ژیانی مروفدا و پاشان لادەچیت و دەروا، مروف ھەندیک کات بەھۆی نەزانی و ھەلخەلەتان و کورتبینیەو دەکەوێتە نۆیانەو، ھەندیک کاتیش بەھۆی ھەلخەلەتاندنی شەیتان و فریودانی نەفسەو، بەلام چاکە و چاکەکاری و داننان بە تاواندا و پەشیمانبوونەو، بنچینەیکە لە بنچینەکانی فیتەرەتی مروفو جەوھەری مروفایەتیەکە، بەراستی لالانەو و پارانەو لە خودا و بپاردانی بۆ دوودلی لەسەر نەگەرانەو بۆ سەر تاوان بەلگە شەرەف و پایەبەرز مروف و رەسەنایەتی کاناگەیکەتی و ئەو میرات و پاشماوھێ باوھ ئادەمە (علیە السلام).

محەمەد (دروودی خۆی لەسەر) (بە فەرمانی خودا) دەرگایەکی فراوانی تەوبەیی لە بەردەم ئەو مسولمانە (بگرە مروفەکان بەگشتی)^(۱)

^(۱) زیادەیکە پێویستە و بابەتەکە جوانتر پروندەکاتەو. (طاھر)

خه تا کارانه‌ی که هه تا گویچکه یان له له زۆنگاوی تاوان و خراپه کاربیدا
بۆچوو، ئاوه لاکرد.

بانگه‌یشتی خه‌لکی کرد بۆ تۆبه‌کردن، بانگه‌یشتیکی گشتی و پراپه‌یه‌کی
تیروته‌سه‌لی فه‌زل و پایه‌ی تۆبه‌ی بۆ کردن و به‌جوانی بۆ خه‌لکی
پروونکرده‌وه، که ده‌توانین بلێین: ئه‌و به‌و کاره پایه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له دیندا
زیندووکرده‌وه، بۆیه ناوده‌بریت به پیغه‌مبه‌ری ته‌وبه (نبي التوبه)، که
ناویکه له نیوان هه‌موو ناوه جوانه‌کانی دیکه‌یدا، ئه‌و بانگی بۆ تۆبه‌کردن
نه‌کرد که هه‌ر هۆکار و ئامرازیکی ناچارى بیت و مروّف بۆ پیراگه‌یشتن به‌و
شتانه‌ی که له ده‌ستی رۆیشتوون په‌ناى بۆ ببات، به‌لکو پایه‌ی ته‌وبه‌ی
به‌رزکرده‌وه هه‌تا بوو به باشترین عیبادت و نزیکبوونه‌وه له خودا، بوو به
رێگایه‌کی ئاسان بۆ گه‌یشتن به ئه‌وپه‌ری پله‌کانی نزیکى له خواوه و
پله‌کانی ویلايه‌ت له که‌مترین کاتدا، که عابید و زاھید و بیگوناھ و پاکه‌کان
له به‌نده‌کانی خودا ئیره‌ییان پێبیت.

قورئانی پیروژ راقه‌ی فه‌زل و فراوانی ته‌وبه‌ی کرد و باسی پاکبوونه‌وه‌ی
مروّفی کرد له گه‌وره‌ترین تاوان و مه‌زنترین سه‌رپێچی که مروّف وینای بکات،
ئه‌وه‌ش به شیوازیکی جوانی دل‌رفین، بانگی سه‌رپێچیکار و تاوانبار و
گرفتارانى نه‌فس و شه‌یتانى کرد بۆ په‌نابردن بۆ خودا و پاکردن به‌ره‌ولای و
خۆخستنه‌ ژیر سایه‌ی په‌حمه‌تییه‌وه و خۆهاویشتنه‌ به‌ر لوتف و به‌زه‌یی
ئه‌وه‌وه.

هه‌روه‌ها قورئان باسی ده‌ریای پیر و فراوانی په‌حمه‌تی خودای کرد که
ده‌وره‌ی سه‌رجه‌م که‌سه‌کان و بوونه‌وه‌ری داوه، باسکردنیکى ناوازه و
قه‌شه‌نگ و تاسه‌ په‌یدا‌که‌ر و وروژینه‌ر، که ئه‌وه‌ی لیوه‌ روون ده‌بیته‌وه:

که خودای په‌روره‌دگار هر چه‌لیم و به‌به‌زه‌یی و به‌خشنده نییه و به‌س، به‌لکو سهره‌رای نه‌وه – نه‌گه‌ر نه‌م ده‌برپینه ته‌واوبیت – خوی گه‌وره توبه‌کارانی خوش ده‌ویت و موشتاقی دیداریانه و سوپاسی هه‌ول و کۆششیان ده‌کات (واته پاداشتیان ده‌داته‌وه)، هه‌موو ریژیکیان بۆ داده‌نیت.

نه‌م ئایه‌ته‌ی خواره‌وه بخوینه‌روه و تام و چپژی نه‌م شیوازه ناسک و به‌سۆزه، نه‌و که‌شی خوشه‌ویستییه بکه که دایده‌پۆشیت.

(قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) (الزمر: ۵۳).

واته: (نه‌ی محهمه‌د، نه‌م بانگه‌وازه‌ی من بده به‌بنده‌کانم رابگه‌یه‌نه: نه‌ی به‌بنده‌کانم، نه‌وانه‌ی که زیاده‌پۆییتان کردوه له‌گوناح و سته‌م له‌خۆکردن، نائومید مه‌بن له‌په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی خودا، (چونکه) بیگومان خودا له‌سه‌رجه‌م گونا‌هه‌کان ده‌بووریت، به‌پاستی هه‌ر نه‌وه لی‌بوورده‌ی به‌به‌زه‌یی).

خوی گه‌وره سهره‌رای نه‌وه له‌م ئایه‌ته‌ی خواره‌وه‌دا باسی کۆمه‌لانیکی جۆراوجۆر له‌بنده‌چاکه‌کانی ده‌کات، توبه‌کارانی خستۆته‌پیشه‌وه‌ی نه‌م لیسته‌پرشنگدار و نوورانیه‌وه، که ده‌فه‌رموویت: (التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ) (التوبة: ۱۱۲).

واته: (ئیماندارانی راسته‌قینه‌که موژده‌ی به‌ه‌شتیان پیدراوه، نه‌مانه‌ن: توبه‌کاران، خواپه‌رستان، سوپاسگوزاران، پۆژوه‌وانان (یان گه‌شتیاران و کۆچهران له‌تاعه‌تی خودادا)، سه‌رنه‌ویکاران (الراکعون)، کپنوشبه‌ران،

فهرمانده‌ران به چاکه و ریگ‌ریکاران له خراپه، پاریزه‌رانی سنوره‌کانی خودا، جا موژده بده به و ئیماندارانه‌ی هه‌لگری ئەم سیفاتانەن).

ئەم ریژگرتن و ئەم پاککردنه‌وه‌یه‌ی بهنده‌ی تۆبه‌کار له تاوانه‌کانی و ده‌رخستنی متمانه‌ی پیکردنی زۆر به‌پروونی ده‌رکه‌وت کاتیکی قورئانی پیرۆز گیرابوونی تۆبه‌ی سی‌ هه‌وه‌له‌که‌ی پیغه‌مبهری (دروودی خوی له‌سه‌ر) راگه‌یاند، ئەو سی‌ که‌سه‌ی که له غه‌زای ته‌بووکدا دواکه‌وتن و بی‌ هیچ عوزیکی وه‌رگیراوی دروست له شاری مه‌دینه‌ مانه‌وه، جا قورئان ده‌ستی کرد به باسکردنی پیغه‌مبهر (دروودی خوی له‌سه‌ر) و کۆچکه‌ران و پشتیوانان، ئەوانه‌ی که له‌م غه‌زایه‌دا دوانه‌که‌وتبوون، پاشان یه‌کسه‌ر به‌دوایاندا باسی ئەو سی‌ هاوه‌له‌ی کرد که دواکه‌وتبوون، تا ئەمانه‌ هه‌ست به‌وه‌ نه‌که‌ن که تاککراونه‌ته‌وه له تۆبه‌که‌یانداندا و بۆ ئەوه‌ی هه‌ست به‌ سووکی نه‌که‌ن و هه‌ست به‌وه‌ نه‌که‌ن که له ده‌روونناسییدا پی‌ ده‌وتریت: (گری‌ خۆبه‌که‌مزانین)، هه‌روه‌ها بۆ ئەوه‌ش که هه‌تا پۆژی قیامه‌ت بۆ ئیمانداران پوونبیته‌وه که جیگه‌ و پایه‌ی ئەوان له ریزی پیغه‌مبه‌ی راستگۆ و راستکرداره‌ یه‌که‌مینه‌کانی کۆچکه‌ران و پشتیوانان، جا هیچ پیویست به‌ شه‌رمه‌زاری ناکات و جیگه‌ی نه‌نگی نییه‌.

ئایا به‌پاست هیچ نمونه‌یه‌ک له میژووی ئایین و به‌ها و په‌وشت و په‌روه‌رده و چاکسازییدا له‌م نمونه‌یه‌ قه‌شه‌نگتر و جوانتر، ورتتر، قوولتر، شیرنتر، گه‌شتر بۆ وه‌رگیرانی تۆبه و ریژگرتنی تۆبه‌کار و لابردنی په‌رده‌ی دلته‌نگی تۆبه‌کار به‌ نه‌رمونیانی و سۆز و خۆشه‌ویستی و به‌زه‌بیه‌وه، هه‌یه‌.

له‌گه‌لمدا ئەم ئایه‌تانه‌ بخوینه‌وه:

(لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ
 الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُوفٌ
 رَّحِيمٌ، وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
 وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا
 إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ) (التوبة: ١١٧ - ١١٨).

واته: (به‌پرستی خودا ته‌وبه‌ی وهرگرت له پیغه‌مبهر (دروودی خوی
 له‌سر) و نه و کۆچهر و پشتیوانانه‌ی که له کاتی ته‌نگانه و نارپه‌حه‌تیدا
 شوینی که‌وتن، دوی نه‌وه‌ی خه‌ریکبوو دلّی کۆمه‌لیکیان بترانیت و له‌حه‌ق
 لابدات، پاشان خودا ته‌وبه‌ی لیوه‌رگرتن، به‌پرستی خودا له‌گه‌لیان به
 به‌زه‌یی و میهره‌بانه، هه‌روه‌ها ته‌وبه‌شی وهرگرت له و سی که‌سه‌ی که
 به‌جیمان و دواکه‌وتن هه‌تا - به‌هوی نه‌و سه‌رپنجیبه‌وه - زه‌وییان به‌و
 فراوانیه‌وه له‌سه‌ر ته‌نگ بوو، دلّ و ده‌روونیشیان سه‌غله‌ت بوو و زانیان هیچ
 په‌ناگایه‌ک نییه له‌سزای خودا جگه له‌په‌نای خوی، پاشان ته‌وفیقی دان بو
 تۆبه‌کردن تاوه‌کو بگه‌رینه‌وه و تۆبه‌بکن و نه‌ویش تۆبه‌که‌یان لیوه‌رگریت،
 به‌پرستی خودا زۆر تۆبه‌وه‌رگر و میهره‌بانه).

پاش نه‌مه‌ش قورئان وه‌ک بنه‌مایه‌کی گشتی رایگه‌یانده که په‌حه‌مه‌تی خودا
 هه‌موو شت ده‌گریتته‌وه و ده‌که‌ویته پیش تووره‌یه‌که‌ی. خوی گه‌وره
 ده‌فه‌رمویت: (وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ) (الأعراف: ١٥٦).

واته: په‌حه‌مه‌ت و به‌زه‌ییم هه‌موو شتیکی گرتوته‌وه.

له‌فه‌رمووده‌ی قودسیشدا هاتوه: (إِنَّ رَحْمَتِي سَبَقَتْ غَضَبِي) ^(١)

واته: (به‌پرستی به‌زه‌یی من پیش تووره‌ییم که‌وتوه).

(١) رواه مسلم.

قورئان نائومییدی کردۆته هاوتا و هاوواتای کوفر و گومراییی و نه فامی،
 ئه وهشی له سهر زمانی یه عقوب (علیه السلام) پروونکردۆته وه.
 (إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ) (یوسف: ۸۷).
 واته: (به پراستی نائومیید نابیت له پهحمته و میهره بانینی خودا جگه له
 کۆمه لانی بیباوه پ).

له جیگایه کی دیکه دا باسی گوته ی ئیبراهیم (علیه السلام) ی کردووه:
 (وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ) (الحجر: ۵۶).
 واته: (..وه کی له پهحمته ی پهروه ردگاری نائومیید ده بیت، جگه له
 گومرایان).

پیغه مبهه (دروودی خوی له سهر) بهم بانگه وازه کراوه گشتییی بۆ
 ته و به کردن و پروونکردنه وهی چاکییه کانی و فراوانییی که ی و گشتگیرییی که ی
 فریای مرقاییه تی ترسا و و تۆقیو که وت، ئه و مرقاییه تییه ی که له ژیر فشار
 و کاریگه ری نائومییدی و بیه یواییدا دهینالاند و له ترسی هه په شه کانی
 سزاو نازارچه شتن و دیمه نه کانی شکۆمه ندی و توورپیی هه لده له رزی،
 له مه شدا زانا کانی جووله که و راقه کارانی کتیبه پیروژه کان و راهیبه
 زیاده روکانی مه سیحیییه ت گه وره ترین پشکیان هه بوو.

پیغه مبهه (دروودی خوی له سهر) ده رفه تیکی نوئی و جوانی له ژیان
 پیشکهش به مرقاییه تی کرد و روچیکی نوئی و گه رموگوپییی کی تازه ی
 خسته دلی لاواز و سست و لاشه ی ساردوسپی ئه م مرقاییه تییه وه و
 مه ره می بۆ برینه کانی ئاماده کرد، له ناو خاک و خۆلدا ده رییه ئنا و به رزی
 کرده وه بۆ ترۆپکی سهروه ری و سه رداریتی و متمانه و شانازی
 به خۆوه کردن و پشت به خودا بهستن.

شہ شہ م

کو کردنه وهی دین و دونیا بیکه وه و

یه کخستنی ریزه لیکسه میوه کان و

سه ربازگه به شه رها تو وه کان

ئايىنە كۆنەكان، بەتايىبەت مەسىھىيەت، ژيانى مرقۇمقان بۇ دوو بەش
دابەش كىردىبوو: بەشىكى بۇ ئايىن و بەشىكى بۇ دونيا، گۆى زويىان
كىردىبوو دوو سەربازگە: سەربازگەى پياوانى ئايىن (رجال الدين)،
سەربازگەى پياوانى دونيا.

ئەم دوو سەربازگەى ھەر لە يەك جودا نەبوون و بەس، بەلكو كەنداويكى
گەرە لە يەكيانى دابىبوو، بەرەستىكى ئەستوريش لە نيوانىندا قىت
بووبوو، بەم شىوۋەى و بە بەردەوام بەيەكدا ھەلدەپژان و دوژمنايەتى
يەكتريان دەكردو ھەر يەكەيان باوۋەرى و ابوو كە رقبەبەرىتى و دژايەتى لە
نيوان دىن و دونيادا ھەيە، جا (لەسەر بنەماى ئەم تىروانىنە) ئەگەر مرقۇمقان
ويستباى پەيوەندى بە يەككىيانەو بەكات، ئەوا لەسەرى پىويست بوو
پەيوەندى لەگەل ئەوى دىكەيان بىچرىنىت، نەك ھەر ئەوۋەندە، بەلكو دەبوو
لە بەرانبەرىدا جەنگ رابگەيەنىت، چونكە ناگونجىت - بەپىي گوتەى ئەوان -
لەيەككاتدا سواری دوو كەشتى بىت، ھىچ رىگايەكىش نىيە بگىرىتەبەر بۇ
ھەول و رەنج خۇشگوزەرانى ئابوورى بىئەوۋى سەرقالى و بىئاگايى لە
خانەى دوارپۇژ تيا پرونەدات و پشتكردنى لە وەدەيپنەرى ئاسمانەكان و
زەمىنى تىدا نەبىت.

ھەرۋەھا ھىچ حوكم و دەسەلاتىك بەردەوامى و مانەوۋى ناپىت ئەگەر
رېنما ئايىنى و رەوشتىيەكان پشتگوى نەخات و خۇى دانەمالى لە ترسان لە
خودا، ھىچ دىندارىيەكىش ئىمكان ناپىت بەبى رەھبانىيەت و برىنى پەيوەندى
لەگەل دونيا و ھەرچى وا لە ناويدايە.

دىار و ئاشكرايە: مرقۇمقان بە خۇشگوزەرانى دەكات و لەسەر ئەوۋە
دروستكراوۋە (واتە سروشتى واىە) جا ھەر بىرۆكەيەكى ئايىنى رىگە نەدات

به بهرهمه‌ند بوون له خۆشیه‌یه‌ه‌لال و رینگه‌پیدراوه‌کان و هه‌ستانه‌وه و پێشکه‌وتن و سه‌روه‌ریی و ده‌ستخستنی هیژ و ده‌سه‌لات، ئەوا زۆر جار له‌گه‌ل جۆری مرۆقایه‌تیدا ناگونجیّت.

ئەوه‌ کیشمه‌کیشه‌ له‌گه‌ل بیروکه‌ی راست و دروستدا و کپکردنی غه‌ریزه‌ سروشتیه‌ پاکه‌کانه‌ له‌ مرۆقدا.

ده‌ره‌نجامی ئەم کیشمه‌ کیشه‌ ئەوه‌بوو: ژماره‌ی هه‌ره‌ زۆری خاوه‌ن زرنگی و زیره‌کی و توانا زانسته‌یه‌کان دونه‌یاپان هه‌لبژارد به‌سه‌ر ئاییندا و پێی پازی بوون - وه‌ک پێویسته‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و واقیعیکی به‌ره‌سه‌ست - و متمانه‌یان پێکرد و که‌وتنه‌ چاککردن و بایه‌خدا‌ن به‌م ژیا‌نه‌ و وه‌ده‌سته‌یه‌نانی خۆشی و چێژه‌کانی و هیچ هیوایه‌کیان به‌ بلن‌دبوونه‌وه‌ی ئایینی و پێشکه‌تنی پۆچی نه‌ما.

زۆریه‌ی ئەو که‌سانه‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی له‌ ئاین گه‌رابوون و وازیان لێهێنا‌بوو، له‌سه‌ر بناغه‌ی ئەو تیکگیران (تناقض)ه‌ بوو که‌ به‌ راستیه‌کی سه‌لمینه‌راوی به‌لگه‌نه‌ویستیان دانا‌بوو، ده‌سه‌لاتدارانی کۆشکی حوکمه‌رانیی که‌ سه‌رکردایه‌تی حوکمی ئایینیان ده‌کرد هه‌لگه‌پانه‌وه‌ و شو‌رپشیان له‌ دژی که‌نیه‌سه‌ به‌ریاکرد که‌ نوینه‌رایه‌تی ئایینی ده‌کرد و به‌ته‌واوی خۆیان له‌هه‌موو کۆت و به‌ندیک دامالی، ده‌ره‌نجام به‌ شو‌ین ئەواندا سه‌رجه‌م حکومه‌ته‌کان شو‌رپشیان کرد و هه‌لچوون، وه‌کو فیلیکی تووره‌ و سه‌رشیت که‌ له‌ زنجیر و به‌نده‌کانی ده‌ریاز بووبیّت، یان وه‌ک حوشتریک که‌ جل‌ه‌وه‌که‌ی به‌سه‌ر شانه‌وه‌ بیّت و به‌ره‌و شو‌ینیک‌کی نادیار غار بدات.

ئەم لیک‌ترازان و جوودابوونه‌وه‌ بی‌سووده‌ی نیوان دین و دونه‌یاو ئەو دوژمنایه‌تییه‌ شوومه‌ی نیوان (پیاوانی دین) و (پیاوانی دونه‌یا) ده‌رگای

خسته سەر پشت بۆ ئیلحاد و بیدینی و یه که مین نیچیریش خۆر ئاوابوو، دووه میس، ئه و گهل و نه ته وانه بوون که که وتنه ژیر کاریگری پۆژئاواوه له فیکر و زانست و فرههنگ و که لتوردا، یان له ژیر ئالای خۆرئاوادا گوزه رانیان کردییت و ژیا بییتن.

ئه وهی قوپه که ی خه ستر کرده وه بانگه وازکاره توند ره و و زیاده پۆکانی مه سیحیهت بوون، ئه وانه ی فیهت رهت و سروشتی مرۆقیان به گه وره ترین کۆسپ دادنا له به رده م پاکژیی پۆخی و په یوه ندییکردن به ئاسمانه وه، ئه وانه ی که هه موو هه ولی خۆیان خسته کار بۆ به گومرا دانانی سروشتی مرۆقو ئازاردانی به جۆره ها ئه حکامی دژوار و توندوتیژ و پینمایی سته مکارانه ^(۱)، وینه یه کی درپدانه ی لیوه له قراوی دانگری ترسینه ریان له دین پيشانی خه لکی دا، که ته زوی به لاشه دا ده هیئا و پیستی کرژ ده کرد. سه ره نجام له کۆتاییدا سه ری کیشا بۆ چوونه وه یه ک و که مبوونه وه ی سیبه ری دین و په رستنی نه فس و ئاره زووه کان – به فراوانترین مانا – تا گه یشته ترۆپکه و دنیا له نیوان دوو جه مسه ری دژ به یه ک هه لۆرکه ی ده کرد (تتارچ) تا له کۆتاییدا (دنیا) له بهر لاوازیی پالنه ری ئایینی که وته خواره وه، یان به هۆی له ده ستدانی هه سته ی ئایینی که وته که نه لانیکی قوولی بیدینی و فه وزایه کی گشتی ره وشتییه وه ^(۲).

له گه وره ترین خه لات و چاکه مه زنه کانی فروستاده یی محه ممه د و هاوار و بانگه که ی که نرکه ی هه موو ئاسۆکانی گرته وه، ئه وه یه که: بناغه ی هه موو

^(۱) میژوی ئه خلاقی ئه وروپا بخوینه وه، به رگی دوو که هی لیکی یه Lecky.

^(۲) بۆ زیاتر زانیاری کتییی ((الصراع بین الدین والعلم)) بخوینه ره وه که هی درابه ری ئه مریکییه. Conflict between Religion & Science by John William Draber.

کردار و ره‌وشتیک بریتیه له و ئامانجهی که مرۆف مه‌به‌ستیتی، که پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر) به‌تاقه‌ وشه‌یه‌کی ساده، به‌لام فراوان و قوول له مانادا، ده‌ریب‌ریوه: ئه‌ویش وشه‌ی (نیه‌ت = نیاز)ه، وه‌ک فه‌رموویه‌تی: (إنما الأعمال بالنیات، وإنما لكل امرئ ما نوى) (۳).

واته: (کار و کرده‌وه‌کان به‌گویره‌ی نیه‌تی خاوه‌نه‌که‌یه‌تی و هه‌ر که‌سی‌کیش ته‌نها پاداشتی ئه‌وه وهرده‌گریت که نیه‌تی لیئه‌یناوه).

هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک که مرۆف پیی هه‌لده‌سیت و ئه‌نجامی دهدات له‌به‌ر په‌زنامه‌ندی خودا و به‌پالنه‌ری نیازیاکی و جیبه‌جیکردنی فه‌رمانی خودا و گویره‌پایه‌لییکردنی، ئه‌وه هۆکاریکه‌ بۆ نزیک بوونه‌وه له خودا و گه‌یشتن به‌به‌رزترین پایه‌کانی یه‌قین و پله‌کانی ئیمان.

ئه‌م کرده‌وانه که به‌م شیوه‌یه ئه‌نجام بدرین ئه‌وه دینداریه‌که پاک و بیگه‌رده و هیچ خلته و خه‌وشیکی تیدا نییه، جا چ جیهاد و کوشتار بی‌ت، یان حوکمرانی و به‌په‌رینه‌بردن، یان چیژوه‌رگرتن بی‌ت به‌شته پاک و خۆشه‌کانی زه‌وییه‌وه، یان هاوردنه‌دی خواسته‌کانی نه‌فس بی‌ت، یان هه‌ولدان بی‌ت بۆ گه‌پان به‌شوین رزق و پۆزی و وه‌زیفه‌دا، یان تاسه‌شکاندنیک بی‌ت به‌په‌واندنه‌وه‌ی خه‌م و په‌ژاره‌کان به‌په‌یگه‌یه‌کی دروست و چه‌لال، یان خۆسه‌رقالکردن بی‌ت به‌ژیانی خیزانداری و هاوسه‌رییه‌وه.

به‌په‌یچه‌وانه‌شه‌وه، هه‌ر عیباده‌ت و خزمه‌تیک دینی به‌دونیایی داده‌نریت ئه‌گه‌ر له خواستی په‌زنامه‌ندی خودا و ملکه‌چی بۆ فه‌رمان و نه‌هیه‌یه‌کانی دامال‌رایت و په‌رده‌ی بیئاگایی و بیرچوونی دواپۆژ داپیۆشی بی‌ت، هه‌رچه‌نده ئه‌و کارانه‌ نوێژه فه‌رزه‌کان بی‌ت، یان هیج‌ره‌ت و جیهاد، یان زیکر

(۳) صحیح البخاری.

و ته سبباحت، ئه نجامده ره كه شى پاداشتى چا كه ي نادرئته وه، چ زانا بيٽ
يان مواهيد، يان بانگخواز، به لكو رهنگه ئه و كرده وه و خزمه تانه ببنه
بارگرانى و سهره نجامى خراپ به سهر خاوه نه كه يانه وه، يان ببنه په رده يه ك
له نيوان ئه و و خودادا.

ئهمه چيرؤكى نه صرانيهت بوو له چاخه كانى ناوه راستدا كه كه نيسه -
نوئنه رى دين بوو - له گه ل حكومه تدا له دوو جه مسهرى دژ به يه كدا بوون و
له نيوانياندا رقه به رايه تى و مملانيه تى تروند به رپا بوو، به جيا كرده وه
دين له سياسهت كؤتاييهات، ده رئه نجامه كه ي ئه وه بوو كه هه موولايه ك
ده يزنان و تا ئيستاش هه موو جيهان نازارى (داخما كه ي) ^(۱) ده چيژئيت و له
رئگه ي ئاسووده يى راسته قينه دا بوٽه كوٽسپ و ته گهره .

دكتور محهمه د ئيقبال ^(۲) به جوانى ويئنه ي ئهم حه قيقه ته ميژووييه ي
كيشاوه، كه ده ليٽ: (كه نيسه له سهر بناغه ي ره هبانيهت راوه ستا بوو،
بوٽه - به سروشت - جيگه ي سه ركرديه تى و سه روه رايه تى و حوكمرانى و
به رپوه بردنى تيذا نه بوويه وه، چونكه دوژمنايه تى و ناكوكيه كى ديٽين له
نيوان ره هبانيهت و حوكمدا هه بوو، ئهميان (واته ره هبانيهت) ملكه چى و
خؤبه ده سته وه دان بوو، ئه ويان (واته حوكمرانى) به رزيبونه وه و
ده سته سه راگرتن بوو.

^(۱) داخما ئه و شوئنه يه كه به كانزايه كى گهرمكراو، يان پشكويه ك داخ كرايٽ. (طاهر).

^(۲) موحه ممه د ئيقبال: (۱۸۷۶ - ۱۹۲۸ز)، له به نا و بانگتري شاعير و فهيله سوف و
بيرمه ندانى مسولمان بوو له هيندستاندا، بانگى ده كرد بو دامه زاندى ده و له تى پاكستانى و
سه ربه خؤبوون له هيندستان، چه ندين كتيب و ديوانه شيعرى هه يه به فارسى و ئوردى.
پروانه (المنجد فى الأعلام: ۵۸). (طاهر).

سیاسەت لە کۆتاییدا خۆی قوتار کرد لە دەستی دین و لێی دەرچوو، وەك چۆن تیر لە كهوان دەردهچیت، پیاوانی كه هەنووتیش دەستەوسان بوون لە بەردەم ئەم باروڤۆخەدا و هیچیان پێنەدەكرا.

كاتیكیش دین لە دەوڵەت جیا بوو، ئارەزوو و شەهوەت هاتنە پێش و هەوا و هەوێس تەشەنەى كردو بلا بوو، و یاسای دارستان سەرور بوو، ئەم لێكدابان و جیا بوونە وەیه نەگبەتی و شوومیە بۆ سەر دین و دەوڵەتیش، دەلالەت لە سەر لاوازی دیدی ئەم شارستانیەتە و^(١) خراپیی زەوق و چەشتنی دەكات، بەلام موعجیزەى پیاویك لە پیاوەكانی بیابان كە لە یەككاتدا موژدەدەر ترسینەر بوو، لەوەدا دەرکەوت كە لە موژدەكەیدا ئینزار و ترساندن و لە ترساندەكەیدا موژدە و مزگینی هەبوو.

مروّقیەتی پارێزراو نابیت لەو مەترسیانەى هەرەشەى لێدەكات و هیچ پێگایەكیش بۆ هەستانەوێ نییە بەو نەبیت كە زاھید و خواپەرستەكانیش لەگەڵ سوارەكانی سەر زینى ئەسپ و سەر پشتی ماینەكاندا بکەونەپڕی^(٢).

یەكێكى دیکە لە شاكارە نەمرەكانی سەرورمان محەمەد (دروودی خۆای لەسەر) ئەوێه: كە ئەم كەلێنە گەورەیهى نیوان دین و دونیای پێكردەو، وای لەم دوو جەمسەرە لێكسڵەمیوێ لێكراکردوو كە لە رقبەبەرییهكى هەمیشە و دوژمنایەتییهكى بێپەردە و كینەیهكى بەردەوامدا دەژیان، بە هۆگری و خۆشەویستییهو باوێش بەیهكدا بکەن و پێكەو بە ناشتی و تەبایی بژین.

(١) مەبەستی شارستانیەتی خۆرئاوایە كە دین و دەوڵەتی لێكجودا كردهو. (ظاهر)

(٢) روائع إقبال (طبعة دار ابن كثير الأولى، دمشق - بيروت ١٩٩٩م).

سەرۆهرمان (دروودی خوی له سەر) پینغه مبهری یه کیتی و یه کخستنه، له یه ککاتدا موژده دهر و ترسینه ره، مروقايه تی له دوو سه ریا زگه ی دژ به یه که وه کرد به یه که به ره ی یه کگرتوو له ئیمان و خودا مه به ستبوون و دلسۆزی و په رووشی بو مروقايه تی و خواستنی په زامه ندی خودا.

ئهم پارانه وه کۆکه ره وه فراوانه ده سه وسانکه ر (مُعْجَز) ه ی فیر کردین: (رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) (البقرة: ۲۰۱).
واته: (ئهی په روه ردگارا، هم له دونیا و هم له دواپوژیشدا خیر و خۆشی و باشمان پییده و له سزای ناگریش بمانپاریزه).

ئو به م ئایه ته قورئانییه: (إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) (الأنعام: ۱۶۲)

واته: (به راستی نوپوژو قوربانیی و ژیان و مردنم هر بو خودایه، په روه ردگاری جیهانیان).

پایگه یاند که ژیانئ ئیماندار کومه له یه که یه کی لیکجودا و دژ به یه که نییه، به لکو ته نها یه که یه که، گیانی خواپه رستی و خوامه به ستبوون به سه ریدا زاله و ئیمان به خودا پیشه نگی ده کات و ئیسلامیش بو جیه جیکردنی فه رمانه کانی خودا په لکیشی ده کات.

ئهم ته نها یه که یه ته واوی کایه و لقه کانی ژیان له خۆده گریت له گه ل سه رجه م مه یدانه کانی هه ولدان و به رخوردان و هه موو جو ره کار و پیشه یه که، به مه رجیک دلسۆزی و نیازی دروست و به ته نها خودا

مه بهستبوونی تیا به دی بیټ، سهره پای ئەمانهش، له سهر په پیره و مه نهه جی راست و دروست بیټ که پیغه مبه ران^(۱) هیناویانه .

ئەم چارپان و راگه یاندنە ی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر) ده لاله ت له سهر ئەوه ده کات که ئەو پیغه مبه ری یه کیتی و ته بایی و پیکه وه گونجانه به ته واوه تی، ئەو له یه ککاتدا موژده در و ترسینه ره و تیروانیی جیابوونه وهی دین له دونیای له ناوبرد، هه موو ژیانی کرده خواپه رستی و هه موو زه وی گپرا به مزگه وت و دهستی مروقی گرت و له سهر بازگه پکا به ر و به شه رها تووه کانه وه گواستیه وه بو یه ک به ره ی فراوان له کار و کرده وهی باش و خزمه تکر دنیکی به سوودی مروقیایه تی و خوا له خورازیکردن .

جا له ده رته نجامی ئەم یه کخستنە وه پاشایانان له په لاسی هه ژاران و زاهدانیش له به رگی پاشایاندا ده بیینی، فه رمانده کانیا ن ده بیینی شاخیکن له حیلیم و نه رمونیانی و کانیا و و سه رچا وهی زانیارین، خواپه رستی شه و و

(۱) باشت و ابو و بلیت: له سهر مه نهه جی پیغه مبه ر بیټ - واته به تاک، نهک به کو - چونکه پیغه مبه ران له عه قیده و ئیماندا بانگه وازه که یان ها و به شه، به لام له شه ریعت و مه نهه جدا، هه ر پیغه مبه ره و شه ریعت و مه نهه جی خو ی هه یه، وهک خوی گه وره ده فه رمو یټ: ﴿لِکُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾ (المائده: ۴۸). واته: ((داماننا وه بو هه ر ئوممه تیک له ئیوه شه ریعت و په پیره ویکی روون و دیار)).

که هه ر ئوممه تیک شه ریعت و مه نهه جیکی تایبه تی هه بیټ، دیاره ئە و شه ریعت و مه نهه جه شیان له پیغه مبه ره که یانه وه وه رگرتو وه، که واته: هه ر پیغه مبه ره، مه نهه ج و شه ریعتی تایبه تی خو ی هه یه، خودای گه وره به پیغه مبه ری خو مان (موحه ممه د ﷺ) ده فه رمو یټ: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (الجاثية: ۱۸). واته: (... پاشان تو مان خسته سه ر شه ریعتیک له به ره ی کاروباری ئایینیه وه، تو ش شوینی بکه وه و شوین هه وهس و ئاره زووی ئە وانه مه که وه که نه زانن)). (ظاهر).

جيهادكار و ئەسپسواری پۆژن، ئەمەش بەبى ھىچ تىكگيران و گرانى و
خەلەل و كەموكورتى و قەيرانىك^(۲) .

(۲) باشتىن نمونەش بۆ كەسانىك ئەم سىفەتە تانەيان تىدا بەرجەستە بوويىت، ھاوئانى
پيغەمبەر (ﷺ) بوون، كە لەبەردەستى خۇيدا پەرودەدى كردبوون، ئەو ئەوئەيە سەيد قوتب
ناويان لىدە نىتجىل قرآنى^۱ فرىد = ئەوئەي قورئانىي بىويئە).

ئىمامى عومەر خەلىفەي دەولەتى ئىسلامى بوو چەندەھا پىنە بە كراسەكەيەو بوو،
خۆي حوشترى زەكاتى تىمار دەكرد، عەبدو پرەحمانى كوپى عەوفىش باشتىن زاھىد بوو
خاوەنى سەرەت و سامانى زۆر بوو، ھەر ھەمووشيان عابىدى باش بوون و زۆرەيان
بەشەو شەونوئىژيان دەكرد و پاز و نىازيان لەگەل خودادا دەكرد و بە پۆژىش پالەوانى
مەيدان و پىاوانى بەجەربەزەي كوفرشكىن بوون، پەزاي خودا لە ھەموويان و ئىمەش لەگەل
ئەواندا لە بەھەشتى بەرىندا كۆيكاتەو. (طاهر).

حه وتهم

**هینانه کایه ی په یوه ندییه کی پیروزی هه می شه یی
له نیوان ئابین و زانستدا و به ستنه وه ی ئابنده ی
هه ریه که یان به ئه وی دیکه یان ه وه و ریژنان و مه زن
ته ماشا کردنی زانست و هاندان له سه ر
به ده سته یانی**

یه کیکی دیکه له شاکاره نهمره کانی سه روره مان محهمهد (دروودی خوای له سهر) و یه کیکی له تایبه تمه ندییه کانی پیغه مبه رایه تی و بانگه وازه که ی ئه وه یه: که ئه و زاته مه زنه په یوه ندییه کی پیروزی هه میشه یی له نیوان دین و زانستدا دامه زرانند و ئاینده ی هه رییه که یانی به وی دیکه وه به سته وه و پله و پایه ی زانستی گه وره کرد، به شیوازیک هانیدا له سهر وه ده سته یانی که س له وه زیاتری نه کرد بییت.

دهرئه نجامه سروشتییه که ی هاتنه کایه ی بزاقیکی زانستی و کتیبونوسی بو، که وینه ی نییه له میژووی ئه و دهوران و شارستانییه تانه ی له سهر بناغه ی دین و په یامه ئاسمانییه کان دامه زرابوون.

گه وره ترین به لگه ش له سهر ئه وه: یه که م وه حی، که دابه زیه سهر سه روره مان محهمهد (دروودی خوای له سهر)، وه دیهینه ری بوونه وهر چاکه و مننه تی نا به سهر مروقایه تیدا به وه ی ئه و وه حییه ی تاییه تمه ند کرد به زانست و زانیاری.

له و وه حییه دا باسی ئامرازی هه ره گه وره ی زانستی کرد (واته: قه له م) که میژووی زانست و کاروانی زانیاری پیوه به بنده، له مه شه وه بزوتنه وه یه کی دانان و فیژکردن هه لقولا، زانست له که سیکه وه بو که سیکی دیکه و له نه ته وه یه که وه بو نه ته وه یه کی دیکه و له چاخیکه وه بو چاخیکی دیکه و له نه وه یه که وه بو نه وه یه کی دیکه، گوازییه وه.

چاکه ی بلاو بوونه وه ی به جیهاندا ده گه ریته وه بو ئه و وه حییه ی دابه زییه سهر سه روره مان، هه روه ها فه زلی په خشبوونی به فراوانترین سنوردا وه ک چاکه و فه زیله یه ک، یان پیویستییه که له پیویستییه مه عنه وییه کانی مروقایه تی

هەر ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بو ئه‌و وه‌حییه و پاشانیش جیهانی خویندگا و زانکو و خانه‌کانی زانست و کتیبخانه‌کانی له‌سه‌ر دامه‌زرا.

هه‌موو پیشبینییه میژوویی و عه‌قلییه‌کان - ئه‌گه‌ر کار به پیشبینی و نه‌ندازه‌کاری مرۆیی بکریت - به‌ دووری ده‌زانی له‌ دوو توپی یه‌که‌مین وه‌حیییدا باسی قه‌له‌م بکریت، له‌ کاتیکدا ئه‌م وه‌حییه دا‌ئه‌به‌زییه‌ سه‌ر نه‌خوینده‌واریک له‌ ناو ئومه‌مه‌تیکی نه‌خوینده‌واردا و له‌ چه‌ند ناوچه‌یه‌کی جیا‌جیادا، که‌ هیچ شتی‌ک تیا‌یدا زیاتر نامۆ و ده‌گه‌من نه‌بوو له‌ و پارچه‌ داره‌ی که‌ پی‌ی ده‌وتریت (قه‌له‌م)، ئه‌مه‌ له‌ کاتیکدا نازناوی بلاوی عه‌ره‌ب (أُمَّیْن = نه‌خوینده‌واره‌کان) بوو. (هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) (الجمعة: ۲).

واته: (ئه‌وه ئه‌و زاته‌یه‌ که‌ له‌ نیو نه‌خوینده‌واره‌کاندا هه‌ر له‌ خو‌یان پی‌غه‌مبه‌ریکی په‌وانه‌ کرد، ئایه‌ته‌کانی خو‌یان به‌سه‌ردا ده‌خوینته‌وه و پاکیان ده‌کاته‌وه، وه‌ فی‌ری قورئان و داناییان (فه‌رمووده‌ پر داناییه‌کانیان) ده‌کات، هه‌رچه‌نده‌ له‌ وه‌وپیش له‌ گوم‌راییه‌کی ئاشکرادا بوون).

قورئانیش قسه‌ی جووله‌که‌کان ده‌گیرپه‌ته‌وه که‌ دراوسی‌ی عه‌ره‌ب بوون له‌مه‌دینه‌دا و به‌ حوکمی دراوسی‌یه‌تی و پی‌که‌وه‌ژیان عه‌ره‌به‌کانیان ده‌ناسی: (لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ) (آل عمران: ۷۵).

واته: (جووله‌که‌کان ده‌یانوت: هیچمان له‌سه‌ر نییه‌ ئه‌گه‌ر مالی ئوممییه‌کان بخوین).

له‌ ناو ئه‌م ئومه‌مه‌ته‌دا پی‌غه‌مبه‌ر - که‌ وه‌حی بو دابه‌زی - به‌ ئوممی ته‌واو ده‌ناسرا، خو‌ای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت: (وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا

كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (الشورى: ٥٢).

واته: (هر به هه مان شیوه (که وه حی پیدیتته خوار) قورئانمان بو ناردی (ئه ی محه ممه د (درودی خوی له سهر) له فه رمانی خو مان، که تو نه تده زانی کتیب و ئیمان چیه، به لام ئیمه ئه وه مان کرده پروناکیه ک پینمای هه که سیکی پیده که یین له به نده کانی خو مان که بمانه ویته، به راستی تو (خه لک) پینمای ده که ی بو سهر ریگایه کی راست).

هه روه ها ده فه رمویته: (وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَأَرْتَابَ الْمُبْطُلُونَ) (العنكبوت: ٤٨).

واته: (تو) (ئه ی محه ممه د (درودی خوی له سهر)، پیش ئه م قورئانه هه چ کتیبیکت نه ده خوینده وه و به دهستی راستت نه ت نووسیوه، (ئه گه ر و ابوویه) ئه و کاته ناراسته کان (پووجه لخوازه کان) ده که وتنه گومانه وه که په نگه قورئان خوت داتنابیت).

ئو وه حییه ی یه که مجار له ئه شکه وتی (حراء) دابه زی بو سهر پیغه مبه ری نه خوینده وار بریتی بوو له په یوه ندی کردنی زه مین به ئاسمانه وه، یان گونجاوتر بلین په یوه ندی کردنی ئاسمان بوو به زه وییه وه، ئه مه ش دوی دابرائیکی ماوه دریز بوو که شه ش سه ده ی خایاند^(١)، ئه م وه حییه یه که مجار فه رمانی به عیباده ت، یان ناسینی خودا و گوپراه لیکردنی، یان بانگه وازکردن بو لای خودا نه کرد، که ئه مانه هه مووی کاری ئیجابین، هه روه ها بانگی نه کرد بو وه لانانی بت و بتپه رستی، یان

^(١) بریتیه له و ماوه یه که به سهر پیغه مبه رایه تی سه روه رمان (عیسی) دا تیپه ری (سه لات و سه لامی خوا له سهر ئه و و پیغه مبه ری ئیمه ش بیت).

بانگی له ناوچوونی جاهیلیهت و دابونه رپته کانی هه لئه دا که کۆمه له کاریکی سه لبی بوون، ئه گهر واشی بکردایه هه مووی له جیگه ی خۆیدا بوو، به لام ئه م وه حیه به وشه ی (اقرأ = بخوینه) ده ستیپکرد.

(اقرأ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ، خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ، اقرأ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ، الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ، عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ) (العلق: ۱-۵).

واته: (ئه ی محهمه د (دروودی خوی له سه ر) بخوینه به ناوی پهروه ردگارت ه وه که دروستی کردوه، دروستی کردوه مروژ له خوینپاره یه ک، بخوینه و پهروه ردگارت له هه موو که س به خشنده تره، ئه وه ی که مروژی فیژکرد به قه له م، مروژی فیژی ئه و شتانه کرد که نه یده زانین).

ئه مه پرووداویکی مه زن بوو له پرووداوه میژووییه کان، چه نده ها ئاسوی به رینی نوی له بیرکردنه وه ی مروژ و تیپرامانی بیرمه ندان و میژوونوسان ده کاته وه و ئاماژه یه کی پروونه بو ئه وه ی که ئه م پیغه مبه ره نه خوینده واره (دروودی خوی له سه ر) ده ورائیکی نوی ده کاته وه له میژووی مروقایه تی و میژووی ئایین و په یامه ئاسمانییه کاندایه.

ئه م ده ورا نه سیمای خوینده واری به فراوانترین و قوولترین مانا پیوه یه، سیمای به رپابوونی ده وله تی زانست و ده سپیکردنی سه رده میکی پرشنگذاری پیوه یه، به ته ربیکردن و له پال یه کدانانی ئایین و زانست، هه ردووکیان ده بنه ها وه لی یه کتر و یارمه تی یه کدی ده دن له دارپشته وه ی مروقایه تی تازه و نویدا، به لام هه لقولانی هونه ری خوینده واری و زانست له باوه شی ئه م پیغه مبه رایه تییه وه ده بیّت و به ناوی ئه و پهروه ردگاره وه ده بیّت که ئه م بوونه وهره و مروقیشی دروستکردوه، مۆرکی ئیمان به خودا

و ناسینی راسته‌قینه‌ی ئه‌وی پێوه‌یه و له‌به‌ر پێنمایی ئه‌ودا به‌ره‌و پێشه‌وه
رێگه‌ ده‌برێت، وه‌ك فه‌رمووێه‌تی:

(اَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ) (العلق: ۱).

واته: (ئهی محهمهد (دروودی خوای له‌سه‌ر) بخوینێه به‌ ناوی
په‌روه‌ردگارته‌وه که (هه‌موو شتی) دروستکردوه).

ئهمه له‌ حالیکدا خوای په‌روه‌ردگار شاره‌زایه به‌ حه‌قیقه‌ت و خیلقه‌تی
مروّف، جا بۆیه داوای لێده‌کات که به‌ ناوی خوداوه ده‌ست به‌ خویندن بکات،
تا وه‌کو له‌ قاوغی خۆی ده‌رنه‌چیت و تووشی سه‌رکه‌شی و له‌ خۆباییبوون
نه‌بیت به‌هۆی داهینان و سه‌رکه‌وتنه‌کانیه‌وه له‌ بواری زانست و عه‌قل و
پیشه‌سازی و هۆکاره‌کانی پام کردنی گه‌ردووندا. وه‌ك فه‌رمووێه‌تی: (خَلَقَ
الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ) (العلق: ۲).

واته: (مروّفی دروستی کردوه له‌ خوینپاره‌یه‌ك = پارچه‌ خوینێکی
به‌ستوو).

پاشان پایه‌ی قه‌له‌می به‌رزکرده‌وه‌و ئاماژه‌ی به‌ به‌ها و نرخ و پۆلی
گه‌وره‌ی له‌ جیهانی زانست و خویندن و فێرکردن و په‌روه‌رده‌دا کرد، ئه‌و
قه‌له‌مه‌ی که په‌یداکردن و ده‌ستخستنی له‌ مه‌ککه‌و دوورگی عه‌ره‌بیدا
کارێکی ئاسان نه‌بوو، به‌لکو تاییه‌ت بوو به‌ ژماره‌یه‌کی که‌می سنووردار^(۱)،
بۆیه خوینده‌وار له‌ دوورگی عه‌ره‌بیدا پێی ده‌وترا (کاتب = نووسه‌ر).

^(۱) ئه‌وانه‌ی که خویندن و نووسینیان ده‌زانی له‌ هۆزی قوره‌یشدا ته‌نها ۱۷ که‌س بوون،
وه‌ك له‌ کتیبی (العقد الفريد) دا هاتوه ۲/۴ که دانه‌ره‌که‌ی (ابن عبد ربه) و له‌ کتیبی (فتوح
البلدان) ی (البلانری) ل ۴۵۷ دا هاتوه، هه‌رچه‌نده هه‌ندیک له‌ توێژهره‌ نوێیه‌کان بۆ ئه‌وه
ده‌چن که ژماره‌که له‌ وه‌ زیاتر بیت، به‌لام به‌هه‌رحال، هێشتا هه‌ر ژماره‌که که‌م و سنوورداره‌.

خوای گه وره فه رموویه تی: (الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ) (العلق: ۴). واته: (ئهو زاته ی که مرۆقی فی رکرد به قه له م).

پاشان ئاماژه ی کرد بۆ له باریی و شایسته یی مرۆق بۆ فی ربوونی زانستی نوئی و نویتر له راستیه کانی ئایینی و گه ردوونی و زانسته جور به جوره کان و پیشه کان و دۆزینه وه کان و داهینانه کان و فراوانکردنی ئاسۆی زانست و زانیاری.

سه رچاوه ی هه موو ئه وانه ش فی رکردنی خودایی و ئاماده کردن و شیانندی مرۆقه له لایه ن ئه وه وه بۆ فی ربوونی شته نادیاره کان و دۆزینه وه ی ونه کان، وه ک فه رموویه تی:

(عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ) (العلق: ۵). واته: (خودا ئه و شتانه ی فی ری مرۆق کرد که نه یده زانی).

ئه مه سه ره تا و ده سپیکی وه حی دابه زینراوی سه ر محه مه مد (دروودی خوای له سه ر) بوو، سه ره تا و سه رباسیش کاریگه ری گه وره ی هه یه له سه ر هه موو ئه و قوئاغانه ی که له وه ودوا دین، هه روه ها کاریگه ری هه یه له سه ر ئه و سه روشته ی که زال ده بیئت به سه ر زانستیك، یان بانگه وازیك، یان قوتابخانه یه کدا، جا بۆیه ئه م دینه هه ر به هاوتای زانست مایه وه — ده مینیتته وه — و هاوپی و هاوده می بووه، له گه ل حه زی مرۆقدا پویشتوووه له فی ربوون و توانای له چاره سه رکردنی کیشه و گرفته نوویه کاندای که دینه سه ر پیگای نه وه کانی مرۆقایه تی و عه قلی ئینسانی و مه ده نیه ت و شارستانیه تی چاک و له بار، بی قه لسه بوون و پووگرژ کردن له زانست و بی ترس له کار و کرداری عه قل.

ھەر ئەمانىش بوون ئەم داداگايانەيان گواستەوہ بۆ ھەريەكە لە مەكسيك و پىرۆ و لە جىھانى مەسىھىيەتدا بلأويانكردەوہ، مېژوہكەى دەگەرېتەوہ بۆ سەدەى دەيمى زايىنى و بەردەوام بوو، تا لە سەدەى نۆزدەدا يوسف پۆناپارت لە سالى ۱۸۲۴ز بە تەواوہتى ھەليوہشاندەوہ، واتە (۱۰) سەدەى رەبەق خۇيان بەسەر خەلكيدا سەپاندىبوو.

بىرارى دامەزراندنى (داداگانى پشكنين) لە دەسەلاتى پاپادا بوو، ئەويش لە ھەر ولاتىك (پشكنەر)ىكى گشتى دادەنا بۆ سەرپەرشتى ئەو داداگايانە، ئەويش لای خۇيەوہ ھەلنەسا بە دانانى سەرۆك و ئەندامانى دادگای ھەريەكان، كار و پيشەى ئەم داداگايانە بريتى بوو لە بىرپارەكانى: بېبەشكردن (الحرمان) و، دەستگرتن بەسەر سامانى ھاوولتياندا و دەستبەسەركردى زۆرەملى (الإقامة الجبرية) و قەدەغە كردنى بلأوكردنەوہ (النشر) و سووتاندنى دائراو و كتيبەكان و سزادان و سووكايەتى پىكردن.

سەرەراى ئەمانەش - وەك لە وشەى پشكنيندا دەخویندرېتەوہ - بەدواى بىروپراى شاراوہى نيۆ دل و عەقل و ناخى خەلكدا دەگەرپان تاوہكو لە سەر ئەو بىروپراو بۆچوونانە لىپچىنەوہ لەگەل خاوەنەكانياندا بكن.

قوربانىيانى ئەم داداگايانە بريتى بوون لە: مسولمانان كە لە سەرەتاوہ بۆ بىنكردى ئەوان دامەزىنران، ئەويش دواى كەوتنى مەمالىكى ئىسلامى لەئىسپانيادا، بەلايانەوہ ئاسايى بوو كە جوولەكانىش بگريتەوہ، پاشان دەسەلاتى ئەم داداگايانە فراوان بوو تاوہكو ئەوانەشى گرتەوہ كە لە نەصرانىيەت جيا دەبوونەوہ، يان يىروبوچوونىكيان دەرەبىرى كە لەگەل بۆچوونى كەئىسەدا نەدەگونجا، ئەمانەش بريتى بوون لە: بىرمەند و فەيلەسوف و زاناكان لە ھەريەكە لە ولاتانى ئىتاليا، فەرەنسا، ئىسپانيا، پورتوگال، ئەلمانىا و ھولەندەدا.

ئەم داداگايانە دەسەلاتەكانى بەكاردەھينا بۆ نابووت كردن و سزادان و كوشتنى دوژمنەكانى و لەناوبردى نازادى بىروپرا.

ئەم داداگايە ئەگەر بىرمەندىك، يان زانايەك، يان فەيلەسوفىكى دەستگىر بكردايە، ئەوا دوو شاھىدى ناحەقى بانگ دەكرد و شاھىتەتيان لەسەر دەدا، جائەگەر تۆبەى بكردايە و پەشيمان بووايەتەوہ، ئەوا دواى ريسواكردن و شەلاق لىدان و سەرشۆپكردن وازيان لىدەھينا و لىي دەگەرپان، بەلام ئەگەر سوور بووايە لەسەر يىروبوچوونەكانى و بەرگرى لەخۆى بكردايە، ئەوا سزايان دەدا و بىرارى لەخاچدانى ھەتا مردنيان بەسەر خۆى و - ھەندىكجار - خىزانەكەشىدا دەداو پاشان تەرمەكەشيان دەسووتاند (Holocaust)، يان ھەر بە زىندوووى دەيانسووتان (autodafe)، يان بىرارى بەندكرديان بە كوژراوى لە جىگەيەكى تەنگ و تارىكد، بەسەردا دەسەپاندى.

سهدهکانی ناوه‌پراست و چه‌وساندنه‌وهی که‌نه‌یسه‌گه‌یشته ۱۲ ملیۆن^(۱) که‌س، ئە‌مه‌ش دوو ئە‌وه‌نده‌ی ژماره‌ی قوربانیه‌کانی جه‌نگی جیهانی یه‌که‌مه، که‌گه‌یشته شه‌ش ملیۆن و ۴۰۰ هه‌زار که‌س.

قورئان دابه‌زی و ریژی زانستی به‌رز پراگرت، پایه‌ی زانایانی بلنډ کرده‌وه تا پله‌یه‌کی هینده به‌رز که‌نموونه‌ی له‌کتیپ و ئایینه‌کانی پیش‌خویدا نه‌بوو، ئە‌وه‌نده وه‌سف و پیداهه‌لدانی بۆ زانست و زانایان کرد تا گه‌یاندنیه پله‌یه‌ک له‌خوار پله‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و له‌سه‌رووی هه‌موو پله‌یه‌ک له‌پله‌کانی مروّف.

بروانه: (المعجم الشامل لمصطلحات الفلسفة، د. عبد المنعم الحفني، مكتبة مدبولي، ط ۳، ۲۰۰۰م محكمة التفتيش = Inquisition ۷۵۲-۷۵۳).

دیاره ئە‌مه‌ش یه‌کیکی دیکه‌بوو له‌وه‌کاره‌ ژورانه‌ی بوون به‌هۆی وه‌لانان و دژایه‌تی مه‌سیحیه‌ت له‌ئه‌وروپا و دژایه‌تی ئاین به‌شیوه‌یه‌کی گشتی و سه‌ره‌لدانی جیا‌کردنه‌وه‌ی دین له‌ده‌ولت له‌ولاتانی ئە‌وروپیدا. پاشان له‌ریگه‌ی هی‌رش‌ی سه‌ریازی و شالای فر‌وانخو‌ازی داگیرکاری (استعماری) و له‌ژیر زه‌بری ناگر و ئاسندا بیروکه‌ی جیا‌کردنه‌وه‌ی دین له‌ده‌ولت له‌ئه‌وروپاوه‌ گوزاریه‌وه‌ بۆ ولاتانی ئیسلامی و به‌زۆری هی‌ز به‌سه‌ریاندا سه‌پینرا، ئە‌ویش له‌ریگه‌ی هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌ی دادگا شه‌رعیه‌کان و گۆرینی یاسا ئیسلامیه‌کان به‌یاسا ئە‌وروپیه‌کان، ئە‌مه‌ له‌لایه‌ک، له‌لایه‌کی دیکه‌یشه‌وه‌ له‌ریگه‌ی غه‌زوی فیکریه‌وه‌ که‌ له‌لایه‌ن زۆریک له‌خۆره‌لاتناس و ری‌کخراوه‌ ته‌بشیرییه‌کانه‌وه‌ کاری بۆ ده‌کرا، که‌ شانه‌شانی ئیستیعمار و بگره‌ پیش‌تریش و تا ئیستاش درێژه‌ی هه‌یه، ئە‌ویش به‌چه‌واشه‌کردن و سه‌رلایشی‌واندن پۆله‌ی مسولمانان و هاندانی بۆ به‌راوردکردنی ئیسلام له‌سه‌ر مه‌سیحیه‌ت و دژایه‌تی‌کردنی ئاینی ئیسلامی له‌ولاتانی ئیسلامیدا، ئە‌مه‌ له‌کاتی‌کد که‌ ئایینی پیروزی ئیسلام هیچ کاتی‌ک دژایه‌تی پیش‌که‌وتن و زانستی نه‌کردوه، بگره‌ هانی داوه له‌سه‌ری و پیویست کردوه، به‌ئایه‌تی ﴿لا إكراه في الدين﴾ یش مروّفی سه‌رپشک کردوه له‌هه‌لێژاردنی بیروباوه‌ری ئایینی و هه‌رگیز ریگه‌ی له‌ده‌رپینی بیروپای بنیاتنه‌ر و به‌سه‌ود نه‌گرتوه. (طاهر)

^(۱) John Davenport: Apology for Muhammad & Quran.

بُوَ خَوِيْنَهْرَ بَهْ سَهْ كَهْ نُهُمَ فَهْرَمَائِشْتَهْ يَ خَوَائِ گَهْ وِرَهْ بَخْوِيْنِيْتَهْ وِهْ:
 (شَهْدَاللّٰهُ اَنْهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُو الْعِلْمِ قٰٓئِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
 الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ) (آل عمران: ۱۸). وَاْتَهْ: (خودا شاهيْدِي دَهْدَات (رَايْدَهْ گَهْ يَهْ نِيْتِ و
 بَهْ بَهْ لَگَهْ دَهْ يَسَهْ لَمْ يَنْبِيْتِ) كَهْ هِيْجْ پَهْرَسْتَرَاوِيْكَ شَائِسْتَهْ يَ پَهْرَسْتَنَ نِيْيَهْ جَگَهْ
 لَهْ نُهُو، فَرِيْشْتَهْ كَانِيْشَ شَاهِيْدِي دَهْدَهْنَ (دَهْ يَسَهْ لَمْ يَنْبِنَ) وَ زَانَا يَانِيْشَ شَاهِيْهْ تِي
 دَهْدَهْنَ (نِيْمَانِيَانِ هِيْنَاوَهْ وَ خَهْ لَكِي بُوَ بَانْگَ دَهْ كَهْنَ بَهْ بَهْ لَگَهْ و
 بَهْرَجَاوِرُوْنِيْيَهْ وِهْ)، لَهْ حَالِيْ كَدَا خُودَا دَادِيْ پَهْرَهْ رِي رَاگْرَتُوْوَهْ لَهْ بَرِيَارِ وَ حُوْكَمِ
 وَ تَهْ قَسِيْمَاتِيْدَا، هِيْجْ پَهْرَسْتَرَاوِيْكَ بَهْرَاسْتِي شَائِيَانِي پَهْرَسْتَنَ نِيْيَهْ نُهُو نَهْ بِيْتِ،
 نُهُوَهْ زَالِيْ كَارَ بَهْ جِي).

هَهْ رُوَهْ هَا نُهُمَ فَهْرَمَائِشْتَهْ يَ خَوَا بُوَ پِيْغَهْ مَبَهْرَهْ كَهْ يَ: (وَقُلْ رَبِّ زِدْنِيْ عِلْمًا)
 (گَهْ: ۱۱۴).

وَاْتَهْ: (تَوُّ نُهُ يَ مَحَهْمَهْدَ (دِرُوْدِي خَوَائِ لَهْ سَهْرَ) بَلِيْ: نُهُ يَ پَهْرَهْ رَدْ گَارَمِ
 زَانَسْتِ وَ زَانِيَارِيْمِ زُوْرَ بَكَهْ).

هَهْ رُوَهْ رَهَا فَهْرَمُوِيَهْ تِي: (قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِيْنَ يَعْلَمُوْنَ وَالَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ)
 (الزمر: ۹).

وَاْتَهْ: (نُهُ يَ مَحَهْمَهْدَ (دِرُوْدِي خَوَائِ لَهْ سَهْرَ) بَلِيْ: نَائِيَا نُهُ وَاْنَهْ يَ دَهْ زَانَنِ و
 نُهُ وَاْنَهْ يَ نَا زَانَنِ وَهْ كُو يَهْ كَن؟! وَاْتَهْ: وَهْ كُو يَهْ كَ نِيْنِ).

وَهْ دَهْ فَهْرَمُوِيْتِ: (يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَالَّذِيْنَ اٰتَوْا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ)
 (المجادلة: ۱۱).

وَاْتَهْ: (خُودَا پَائِيْهِي نُهُ وَ كَهْ سَاْنَهْ بَهْرَزْدَهْ كَاتَهْ وِهْ لَهْ نِيْوَهْ كَهْ بَرُوَاتَانِ
 هِيْنَاوَهْ وَ نُهُ وَاْنَهْ يَ كَهْ زَانِيَارِيْبِيَانِ پِيْدِرَاوَهْ، بَهْ چَهْ نَدَ پَلَهْ يَهْ كَهْ).

هَهْ رُوَهْ هَا دَهْ فَهْرَمُوِيْتِ: (اِنَّمَّا يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ) (فاطر: ۲۸).

واته: (له ناو بهنده‌کانی خودا بهس زاناکان (وهك پیویست) له خودا ده‌ترسن).

له فەرمووده‌کانی پیغه‌مبهریشدا (درودی خوی له‌سه‌ر) بۆ خوینه‌ر به‌سه که ئەم فەرمايشته بخوینیتته‌وه: (فضل العالم علی العابد کفضلي علی أدناکم) ^(۱).

واته: (فه‌زلی زانا به‌سه‌ر عابید و خواپه‌رسته‌وه وهك فه‌زلی من وایه به‌سه‌ر نزمترین که‌سه‌وه له ئیوه).

هه‌روه‌ها ئەم فەرمايشته‌ی که سه‌روه‌رمان ده‌فه‌رمویت: (إن العلماء ورثة الأنبياء، وإن الأنبياء لم يورثوا ديناراً ولا درهماً، وإنما ورثوا العلم، فمن أخذه أخذ بحظ واف) ^(۲).

واته: (به‌راستی زاناکان میراتگری پیغه‌مبه‌رانن، پیغه‌مبه‌ران دینار و دره‌میان به‌میرات به‌جینه‌هیشتووه، به‌لکو به‌ته‌نها زانستیان به‌میرات به‌جیه‌هیشتووه، جا هه‌ر که‌سێک زانست و زانیاری وه‌ربگریت ئەوا به‌شیکێ زۆری له‌و میراته‌وه‌رگرتووه).

له‌م ئاماژه‌کردن و پێداهه‌لدانه‌دا ده‌رباره‌ی پله‌وپایه‌ی زانست، ئەو چالاکیه‌ی لێهه‌لقولا، یان به‌وشه‌یه‌کی راستر بلێن: ئەو حه‌ماسه‌ته‌ زانستی و خۆبه‌ختکردنه‌ی له‌رێگه‌ی زانستدا له‌میژووی ئیسلامدا لێهه‌لقولا، ئەو بزافه‌ زانستییه‌ جیهانییه‌ نه‌مه‌ری لێوه‌ ته‌شه‌نه‌ی کرد که‌ پروبه‌ره‌ زه‌مه‌نییه‌که‌ی گه‌وره‌تر و فراوانتره‌ له‌هه‌ر پروبه‌ریکی زه‌مه‌نی دیکه‌ و پروبه‌ره‌

^(۱) رواه الترمذي، وقال: حديث حسن.

^(۲) صحيح: رواه أبو داود و الترمذي.

شویینییه‌کی (المساحة المكانية) فراوانتره له‌هر پروبهره شوینییه‌کی دیکه و پروبهره مه‌عنه‌وییه‌که‌شی فراوانتره له‌هر دوو پروبهره‌کی دیکه ^(۲).

لیره‌شدا شاهیدی لی‌کۆله‌ریکی گه‌وره‌ی خۆرئاوای و میژوونوسیکی به‌ناوبانگی فهرنسی به‌س ده‌زانین، که ئه‌ویش دکتۆر (گۆستاف لۆبۆن) ه که له‌کتیبه به‌ناوبانگه‌کی (حضارة العرب) دا ده‌لیت:

(مرۆف سه‌رسام ده‌بیته‌ی له‌و هیممه‌ته‌ی که عه‌رب ^(۱) پیی چووته‌ی پیش له‌ لی‌کۆلینه‌وه‌دا، ئه‌گه‌ر گه‌لانیکیش هه‌بن که له‌و بواره‌دا یه‌کسان بن له‌گه‌ل

^(۲) بۆ زانیاری ده‌ریاره‌ی ئه‌م پروبهرانه و زانیی باه‌ته‌ره‌نگاوه‌نگه‌کان، بگه‌رێوه‌ بۆ ئه‌و کتیبانه‌ی باسی ئه‌و دانراوانه‌ ده‌کات که زانیانی ئیسلام له‌ چاخ و ناوچه‌ جۆراوجۆره‌کاندا دایانناوه، ئیمه‌ هه‌ندیکیان به‌نمونه‌ دینینه‌وه:

وه‌ک: کتیبی ((الفهرست))ی ئیبن‌ونه‌دیم، (کشف‌الظنون)ی حاجی خلیفه‌ چه‌له‌بی، (معجم‌المصنفین)ی مه‌حمود حه‌سه‌ن تونکی که (شه‌ست به‌رگه‌ و ۲۰ هه‌زار لاپه‌ره له‌خۆده‌گریته‌ له‌گه‌ل ژبانی ۴۰ هه‌زار دانه‌ر)، (الثقافة الإسلامية في الهند) که هی زانای گه‌وره (العلامة) سه‌ید عه‌بدولعه‌ی ئه‌لحه‌سه‌نییه، (طبع مجمع اللغات العربية بدمشق) و (تأریخ الأدب العربي) که هی بروکلمانی ئه‌لمانییه و (تأریخ التراث العربي) که هی فوناد سه‌زگینه.

^(۱) زۆریک له‌ نووسه‌ر و میژوونوسان و خۆره‌لاتناسه‌ خۆرئاواییه‌کان وشه‌ی (عه‌رب) به‌کارده‌هین له‌ بری وشه‌ی (مسولمان)، هه‌روه‌ها له‌ بری شارستانییه‌تی ئیسلامی، وشه‌ی شارستانییه‌تی عه‌ره‌بی به‌کارده‌هین، ئه‌مه‌ش هه‌ندیکیان به‌ ئه‌نقه‌ست ئه‌وه‌ ده‌کن - به‌تایه‌ت زۆریک له‌خۆره‌لاتناسه‌کان - بۆ ئه‌وه‌ی گه‌لانی رسولمان که شانبه‌شانی عه‌رب جه‌هادیان کردووه و ده‌ولته‌ت و شارستانییه‌تی ئیسلامییان دروستکردووه، گرفت و لی‌کترازان له‌ نیوانیاندا دروست بیته‌ت و هاندەر بیته‌ت بۆ عه‌ربه‌ شوقینییه‌کان بلین: ئه‌و شارستانییه‌ته‌ به‌ ته‌نها هی عه‌ربه‌، له‌به‌رانه‌رده‌ا کاردانه‌وه‌ لای گه‌لانی دیکه دروست بیته‌ت و رق و قین له‌ دلایندا به‌رانبه‌ر عه‌رب چه‌که‌ره‌ بکات و ساردیان بکاته‌وه‌ له‌ هه‌ولدان بۆ دروستکردنه‌وه‌ و بنیاتنانه‌وه‌ی شارستانییه‌تیکی هاوشیوه‌ی ئه‌وه‌ی له‌ میژوودا هه‌بووه.

جا له‌ هه‌ر شوینیکیدا هاوشیوه‌ی ئه‌م گوزارشته‌ت بینی، چ له‌م کتیبه‌دا، یان له‌سه‌رچاوه‌ی دیکه‌دا، ئه‌م تییینییه‌ ره‌چاو بکه. (طاهر).

عەرەبدا، بەلام ھېچيان نەكە وتوونەتە سەرۋى عەرەبەوہ لەوہى كە ئەوان دەيخەنە سەر شان.

عەرەبەكان ئەگەر دەستيان بەسەر شارىكدا بگرتايە، بىر و ھۆشيان لە دروستکردنى مزگەوت و دامەزراندنى قوتابخانەدا بەكار دەھيئا، جا ئەگەر ئەو شارە گەورە بوايە ژمارەيەكى زۆر قوتابخانەيان تيدا بنیات دەنا، لەوانەش ئەو بىست قوتابخانەيەى كە بنيامين تەتەبلى (سالى ۱۱۷۳ ز وەفاتی کردوہ) دەيگيرپتەوہ كە خووى لە شارى ئەسكەندەرييەدا بينويوتى، ئەمە جگە لەوہى كە شارە گەورەكانى وەكو بەغدا، قاھيرە، تولەيتلە و قورتوبە... ھتد، چەندەھا زانكۆيان لە خۆگرتبوو، كە ھەريەكە لەو زانكۆيانە تاقىگە، روانگەى ئەستىزەكان (المرصد) و كتيبخانەگەلى دەولەمەندى ھەر شتەك كە يارمەتى تويزينەوہى زانستى بدايە، لەخۆدەگرت.

عەرەبەكان تەنھا لە ئىسپانادا ھەفتا كتيبخانەى گشتيان ھەبوو، كتيبخانەكەى خەليفە (ھەكەمى دووہم) لە قورتوبە ۶۰۰ ھەزار كتيبى تيدا بوو، لەوانە وەك ميژوونووسەكانى عەرەب گيرپراويانەتەوہ ۴۴ بەرگى فيھەرست بوون، ھەر بويەش وتراوہ بەھۆى ئەوہوہ (شارل)ى دانا نەيتوانيوہ دواى ۴۰۰ سال زياتر لە ۹۰۰ بەرگ لە كتيبخانەى شاھانەى فەرەنسادا كۆبكاتەوہ، كە نزيكەى سى يەكى تايبەت بوو بە زانستى لاھوتەوہ) ^(۱)، (واتە: زانستى ئىلاھيات).

^(۱) حضارة العرب. دانانى: دكتور گؤستاف لؤبؤن، وەرگيرانى بۆ زمانى عەرەبى: مامۇستا عادل زعيتەر، چاپخانەى (عيسى البابي الحلبي وشركاه) لە ميسر: ل ۴۳۴.

پۆلی فروستادهیی محهمهد و بانگه‌وازی ئیسلامی له ئاراسته‌کردنی زانستدا به‌ره‌و ئامانجی راست و دروست و هه‌لنانی له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی پۆلی ئه‌رینی (ایجایی) بنیاتنه‌ر و سوودمه‌ند و به‌که‌ك و پزگارکه‌ر له دوودلی و نیگه‌رانی و تیگگیران (التناقض) و گومان، گرنگییه‌کی گه‌وره‌تر و به‌های زیاتری هه‌یه له‌و پۆله‌ی که گێپراویه‌تی له چالاککردنی بزاقی زانستی و فراوانکردنی.

ئه‌وه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که یه‌که‌کانی زانست (وحدات العلم) په‌رش و بلا‌بوون، بگه‌ر له هه‌ندی‌ککاتدا دژ به‌یه‌ک بوون، زانستی سروشت (سروشتناسی) دژ به‌ ئاین بوو، زانستی دانایی (علم الحکمه) دژایه‌تی ئایینی ده‌کرد، ته‌نانه‌ت زانسته‌کانی بیرکاری و پزیشکی که زانستگه‌لی بیلایه‌نن، هه‌ندی‌کجار خاوه‌ن پسیپۆرییه‌کان تیاياندا به‌ ده‌رئه‌نجامی نه‌رینی (سلبی) و ئیلحادیییه‌وه‌ ده‌رده‌چوون.

له‌ یۆناندا که بۆ ماوه‌ی چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک له‌ سه‌رووی جیهانی هاوچه‌رخ‌ی خۆیه‌وه‌ بوو له‌ زانسته‌کانی فه‌لسه‌فه و بیرکاریدا، چه‌ندین زانا هه‌بوون، یان هاوبه‌شدانه‌ر (موشریک) بوون، یان مولحید و بی‌باوه‌ر، زانست و قوتابخانه‌ فیکرییه‌کانی بووبوونه مه‌ترسی بۆ سه‌ر ئایین و به‌لگه‌ و پێشه‌نگ بۆ مولحیده‌کان. جا له‌ گه‌وره‌ترین چاکه‌کانی ئیسلام ئه‌وه‌ بوو پزینمایی مروّقایه‌تی کرد بۆ ناسینی ئه‌ویه‌که‌یه‌ی (یان ئه‌و به‌نده‌ی) که هه‌موو یه‌که‌کانی دیکه‌ی زانست پێکه‌وه‌ ده‌به‌ستینه‌وه‌، ئه‌وه‌شی بۆچووه‌ سه‌ر و بۆی مه‌یسه‌ر بوو، چونکه‌ ئه‌و گه‌شته‌که‌ی له‌ بواری زانست و مه‌عریفه‌دا به‌ سه‌ره‌تایه‌کی راست و دروست، به‌ گه‌شته‌که‌ی به‌ باوه‌رپوون به‌ خودا و کۆمه‌ک خواستن لێی و پشتبه‌ستن پێی، ده‌ستپێکرد، ئه‌مه‌ش کارکردن بوو

به فرمایشتی خودا بۆ پیغه مبه ره که ی (دروودی خوی له سه ر): (اقرأ باسم ربك الذي خلق) (العلق: ۱).

دهستپیکردنی راست و دروستیش - زۆربه ی کات - کۆتاییه کی راست و دروست مسۆگهر ده کات، جا بۆیه ئیسلام توانی به فه زلی قورئان و ئیمان ه وه ئه و یه که یه، یان ئه و به نده بدۆزیت ه وه که هه موو یه که کانی دیکه پیکه وه ده به ستیت ه وه، ئه ویش بریتیه له ناسینی خودای پاک و بیهاوتا، هر به وهش خودا ستایشی به نده ئیمانداره کانی خوی کردوه که ده فه رمویت: (وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) (آل عمران: ۱۹۱).

واته: (.. وه بیر ده که نه وه له دروستبوونی ئاسمانه کان و زه وی له نه جامی ئه و بیرکردنه وه یه شدا ده گه نه ئه و راستیه ی که بلین): ئه ی پهروه ردگارمان ئه مه ت بیهووده دروست نه کردوه، (واته: بوونه وه رت بی مه به ست و بی ئامانج دروست نه کردوه و لپرسینه وه له گه ل مرۆفه کاندای ده که ی له سه ر ئه و کارانه ی که له ژیانای دونیادا ده یکن، بۆیه ده لئین): پاک ی و بیگهردی بۆ تۆ له وه ی شتی پووچه ل و بیهووده دروست بکه ی، جا به لوتف و مه رحه مه تی خۆت له پۆژی لپرسینه وه دا له ناگری دۆزه خ بمانپاریزه).

ههروه ها یه که کانی گهردوونیش - دیارده و پرودا و گۆرانکارییه کانی - وا ده رده که وتن که تیکگیرا و دژ به یه کبن، مرۆفیان ده خسته دوودلی و سه رسامیه وه، په نگه هه ندیکجار سه ری کیشابیت بۆ بیباوه ری و ئیلحاد و تانه دان و نارپه زایه تی به رامبه ر وه دیهینهر و هه لسه ورپینه ری جیهان، به لام زانستی ئیسلامی دامه زرا و راوه ستا و له سه ر ئیمان و قورئان پینمایی

مرۆقی کرد بۆ ئەو یەكەیهی كە هەموو ئەم یەكە گەردوونییانە پێكەوه كۆدەكاتەوه، ئەویش بریتییه لە ویستی زالی خودا (إرادة الله الغلابة) و داناییه سەرسووپهینەرەكەى.

زانایەكى گەورەى خۆرئاوایی كە (هیرالد هوفدنج) ئە ناماژەى كردووه بۆ گرنگیتی دۆزینەوه و دەستخستنى ئەم یەكەیه و پۆلى چالاكانەى لە ژيانى مرۆف و كاروانى زانست و پرهوشتدا.

ئەو دەلێت: (بەراستی بیرۆكەى هەموو ئایینیك (ئاسمانى لە بنه‌په‌تدا) ^(١) لەسەر یەكتاپه‌رستى، یان یەكخستن راوه‌ستاوه، ئەو بیرۆكەیه لەسەر ئەوه راده‌وه‌ستیت كە هۆكارى بوون (عله الوجود) ی هەموو ئەوانەى كە لە بوونه‌وهردان یەك دانەیه‌كە، - بەچاوپۆشى لەو گرفتانه‌ى كە به‌هۆى ئەم بیرۆكەوه‌یه‌وه به‌شپۆه‌یه‌كى پێكبه‌ستراو (لازم) پووده‌دن - ئەو باوه‌په‌ كارىگه‌رییه‌كى به‌كه‌لك و گرنگ لەسەر سروشتى مرۆف به‌جێده‌هێلێت، ئەویش ئەوه‌یه كە شوین كەوتوانى ئەم ئایینه‌ بۆیان ئاسانه‌ باوه‌په‌ینن به‌وه‌ى كە هه‌رچى شت لە جیهاندا هه‌یه پێكەوه به‌ندن به‌ گوێره‌ى تهنه‌ا یاسایه‌ك، به‌ چاوپۆشى له‌هه‌ر را جیایی و درێژه‌یه‌كدا.

جا پێویست ده‌كات به‌هۆى ئەوه‌وه كە هۆكاره‌كه‌ یه‌كێكه‌، یاساكه‌ش هه‌ر یه‌ك یاسا بیٔت، فه‌لسه‌فه‌ى چاخه‌كانى ناوه‌راستى ئایینی ^(١) بیرۆكەى ئەم یه‌كبوونه‌ى لە ناو زۆرى و زه‌وه‌ندیى شته‌ دیار و بینه‌راوه‌كانى جیهاندا له‌هزرى خه‌لكدا چاند، ئەو بیرۆكەیه‌ى كە مرۆقى نارۆشنبیر لێى بێئاگا بوو

^(١) ئەو زیاده‌یه‌ى نیو كه‌وانه‌كه‌ من بۆم زیاد كردووه تاوه‌كو مانای ده‌سته‌واژه‌كه‌ دروست بیٔت، ئەگه‌ر نا به‌بێ ئەو ده‌سته‌واژه‌یه‌، به‌و په‌هاییه‌، جیگه‌ى سه‌رنج و تیبینییه‌، چونكه‌ بنه‌مای ئایینه‌ مرۆفكرده‌كان یه‌كتاپه‌رستى نییه‌. (طاهر).

^(١) پێده‌چیت چاخه‌كانى ناوه‌راستى ئایینی جیاواز بیٔت له‌ چاخه‌كانى ناوه‌راست، كە له‌ میژووى ئەوروپادا به‌ سه‌رده‌مه‌كانى تاریكى هه‌ژمار ده‌كرێت. (طاهر).

به هۆی کاریگه‌ری زۆر و زه‌وه‌ندی له دیارده‌و دیمه‌نه سرووشتی‌ه‌کاندا که تیایدا پۆده‌چوو و ویل و سه‌رگه‌ردان ده‌بوو و، په‌تکی یه‌کبوونی له‌ده‌ست ده‌رده‌چوو که هه‌موو ئەم زۆر و زه‌وه‌ندییه‌ی پیکه‌وه ده‌به‌ست) (۲) .

جا به‌و هۆیه‌وه زانست وای لی‌هات که ئامانجدار و به‌سوود و گه‌یه‌نه‌ر بی‌ت بۆ لای خودا و هه‌وله‌کانی چ‌ر بکاته‌وه له‌سه‌ر ئەو شتانه‌ی که سوود به‌ مرۆفایه‌تی بگه‌یه‌نی‌ت و کۆمه‌لگا‌و مه‌ده‌نییه‌ت ئاسووده بکات.

پیکه‌وه گریدانی ئایین و زانست گه‌وره‌ترین مننه‌ت و چاکه‌یه به‌سه‌ر فیکر و کۆششی مرۆفایه‌تییه‌وه و ئاینده‌ی مرۆفایه‌تی و رێره‌ی فیکری مرۆیی گۆری.

زانایانی خۆرئاوایی دانیان ناوه به‌ فه‌زلی قورئاندا به‌سه‌ر زانسته‌کان و فیکری ئینسانیه‌وه، لی‌رده‌ا دوو شایه‌تیان به‌نمونه ده‌هینینه‌وه.

مارگۆ لیوپ (G. Margoliouth) که به‌وه ناسراوه به‌رامبه‌ر ئیسلام کینه له‌ دل بی‌ت - سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش - له‌ پیشه‌کی ژیاننامه‌ی (رادویل J.N.Rodwell =) دا ده‌لیت: (یه‌کێک له‌و شتانه‌ی که گوته‌ی لی‌کۆله‌ران له‌سه‌ری یه‌که ئه‌وه‌یه: که قورئان جیگه‌ و پایه‌یه‌کی نایابی له‌ نیو کتیبه‌ ئایینییه‌ گه‌وره‌کاندا هه‌یه، هه‌ر چه‌نده له‌ناو ئەم کتیبانه‌دا که می‌ژووین دروست کردوه که‌م ته‌مه‌ن‌تره (۳) ، به‌لام پیش هه‌موویان ده‌که‌وی‌ت له‌ کاریگه‌ری سه‌ر سوورپه‌ینه‌ردا له‌سه‌ر مرۆف، ئەو (قورئان) فیکریکی ئینسانیی نوێی هینایه‌ ئاراهه‌ و بناغه‌ی قوتابخانه‌یه‌کی ئه‌خلاق‌ی تایبه‌تمه‌ندی دامه‌زراند) (۴) .

(۲) History of modern Philosophy, P. ۵.

(۳) واته‌ دوای هه‌موویان دابه‌زیوه‌.

(۴) Rev. G. Margoliouth in Introduction to The Qoran By Rev. J. M. Rodwell. London. ۱۹۱۸.

ههروهه ها (Hart Wighirschfeld) دهلیت: (پیویست به سه رسامی ناکات، ئەگەر بگوتریت: قورئان کانگا (سه رچاوهی) زانسته کانه، هه موو ئەو شتانهی قورئان له باره یه وه دواوه، له زهوی و ژیان و مرۆفایه تی و بازرگانی و پیشه وه، جیگه ی لیکۆلینه وهی زانایان و رافه کاران (المفسرین) بووه. له کتیبه کانیاندا له میانه ی رافه کردنیاندا بۆ قورئان تیشکیان خستۆته سه ری، ئەوهش بواریکی فراوانی بۆ لیکۆلینه وه و تیرامان تیا یاندا په خساند، له رپگه ی ئەمه شه وه رپگا خۆش بوو بۆ گه شه سه ندن و پیشه وتنی زانسته کان له ناو مسولماناندا، کاریگه ری ئەم گه شه سه ندن و پیشه وتنه ته نها له عه ره بدا کورت هه لئه هاتبوو، به لکو هانی فه یله سوفه کانی جووله که ی دا شوینپی عه ره ب هه لبگرن له بابته دینییه کانی ئەو دیوی سروشتدا (ماوراء الطبیعة = میتافیزیکی)، پیویست به باسکردنیش ناکات که چه نده زانستی که لام (علم الکلام) ی مه سیحی له بابته کانی ئیلاهیاتدا سوودی له لیکۆلینه وه کانی عه ره ب وه رگرتوه) ^(۱).

^(۱) Hartwing Hirschfeld: New Researches in to Compostion and Exegesis of The Quran – London – ۱۹۰۲, P. ۹. ئیلاهیات: زانستی که له ۱۹۰۲, P. ۹. خودا و ئەو شتانه ی په یوه ندی به وه وه هه یه، ده کۆلیته وه. پروانه: منجد الطلاب ماددی (اله): ۱۲ل. (طاهر).

هه‌شته‌م

به‌کارهینانی زانست و عه‌قل و سوودمه‌ندبوون لی

ته‌نانه‌ت له‌ بابه‌ته‌ ئاینیه‌کانیشدا

هاندان له‌سه‌ر سه‌رنجدان و تی‌رامان له‌ خودی مروّف

و ده‌وروبه‌ری.

هیچ ئایینیك له ئایینه كان و هیچ كتیبيك له كتیبه ئاسمانیه كان نانسین
كه وهك قورئان بانگی كردییت^(۱)

۱- بۆ به كارهیانی عهقل و سوودمه ندبون لیی بۆ بیرکردنه وه و
گه یشتن به نه نجام.

۲- بۆ به ستنه وهی پووداوه كان به هۆكاره كانه وه و دهرئه نجامه كان به
پیشه کییه كانه وه.

۳- بۆ په ندوه رگرتن و پریگرتن (له شته خراپه كان).

پاشان لومه و سه رزه نشتی كردییت له سه ر:

۱- په كخستنی ئه وهی كه خودا به مرۆقی به خشیوووه له شایسته یی
وردبوونه وه و تیپامان له و شتانه ی كه له ده وروبه ریدايه.

۲- پشتکردن له به لگه و نیشانه كانی خودا له خودی مرۆق و
ده وروبه ریدا.

۳- پشتکردن له به سه رهاتی ولاتان و گه لان و سزا و تۆله ی خودا له
ژیانی ئوممه تانی پیشوودا.

۴- پشتکردن له و دهرئه نجامانه ی كه له كارو كرده وه و په وشته كانه وه
(له سه ر ئاستی تاك و نه ته وه و حكومه ت و گه لاند) دهركه وتوووه.

قورئان هانی مرۆقی داوه له سه ر به كارهیانی ههسته وه ره دیاره كانی، كه
چاو له گرنگترینیانه و هانی داوه له سه ر سوودوه رگرتن له وهسته وه ره بۆ
بینینی دروست، تاوه كو له بینینه وه سه ر بكیشتی بۆ بهرچاوپروونی
(البصیره)، ئه مهش له ههنگاوه یه كه مینه كان ده ژمیردییت. وهك

^۱ ئه م خالبه ندییه له بهر جوانتر پوونكرده وه زیادم كردوه. (طاهر)

دەفەرموئیت: (أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ) (السجدة: ۲۷).

واتە: (ئەو نەیانبىنىوئە ئىمە ئاۋ بەردەدەينەوئە سەر زەوى و زارى وشك و برىنگ، جا بەھۆى ئەو ئاۋەوئە كشتوكال دەردەھىنين، خويان و ئازەلەكانيان لىي دەخۆن، مەگەر نابىنين؟).

قورئان لۆمەى پەكخستنى ئەم ھىزە مەزنىەى كردوۋە (ھىزى بينىن) كە ھۆكارى رېگا دۆزىنەوئە و بەرچاۋرۋونىيە، بۆيە فەرموۋىيەتى: (فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ) (المائدة: ۷۱).

واتە: (ئەو بىباۋەپانەى بەنى ئىسرائىل وايان گومان دەبرد كە توۋشى سزا و تۆلە لىسەندەنەوئە نابىن بەھۆى كوفەر و خراپەكارىيەكانيانەوئە، جا بۆيە كوئىر و كەرپوون لە ئاستى حەق و بەلگە و نىشانەكانى خوادا، پاشان خودا تۆبەى لىۋەرگرتن دواى ئەوئەى كە تۆبەيان كرد، پاشان زۆرئەك لەوانە بەردەوام نەبوون لە سەر تۆبەكارىيەكەيان و كوئىر و كەرپوونەوئە (چاۋ و گوئچكەيان بەكارنەدەھىنا لە بينىن و بىستنى حەق و راستى و بينىن و بىستنى ئايەتەكانى خودا، چ ئاياتى كەونى، يان ئاياتى قەولى)، خودا بينايە بەوئەى كە ئەوان دەيكەن).

ھەرۋەھا دەفەرموئیت: (قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ) (الأنعام: ۵۰).

واتە: (بلى: ئايا كوئىر و بينا ۋەك يەك وان ؟ دەى ئايا بىرناكەنەوئە ؟). ھەرۋەھا دەفەرموئیت: (مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى وَالْأَصْمَى وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ) (ھود: ۲۴).

واته: (وینهی ئه و دوو دهستهیه (بیباوه‌ر و باوه‌ردار) وه‌کو کوپ‌ر و که‌ر، وه‌ک بیباو بیسه‌ر وایه، ئایا بۆ نمونه ئه‌وانه وه‌ک یه‌کن؟! مه‌گه‌ر بیر ناکه‌نه‌وه؟).

ده‌فه‌رمویتی: (قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ) (الرعد: ۱۶).

واته: (بلی: ئایا کوپ‌ر و بیبا و وه‌ک یه‌ک وان، یاخود ئایا تاریکییه‌کان و پووناکی وه‌ک یه‌کوان؟!).

ده‌فه‌رمویتی: (وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ، وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ) (فاطر: ۱۹ - ۲۰). واته: (کوپ‌ر و بیبا و وه‌ک یه‌ک نین و تاریکییه‌کان و پووناکیش هه‌ر وه‌ک یه‌ک نین).

هه‌روه‌ها له‌وپه‌ری توورپوون و نه‌هیدا ده‌فه‌رمویتی: (وَكَايْنٍ مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ) (یوسف: ۱۰۵).

واته: (... وه‌و زۆر له‌ به‌لگه‌و نیشانه هه‌یه له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ئه‌وان به‌لایاندا تیده‌په‌رن، به‌لام پشته‌ی تیده‌که‌ن).

غیره‌ت له‌ لای خاوه‌ن دیده‌کان ده‌وروزینیتی و ده‌فه‌رمویتی: (فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ) (الحشر: ۲).

(جا په‌ندو ئامۆزگاری وه‌ر بگرن ئه‌ی خاوه‌ن دیده‌کان - بیرۆهۆشه‌کان -). ئه‌گه‌ر بیینه سه‌ر هاندانی قورئان له‌سه‌ر به‌کاره‌ینانی عه‌قل و ژیری و روروزاندنی غیره‌ت له‌ لای خاوه‌ن عه‌قله‌کان، ئه‌وا ده‌بینین له‌ قورئاندا وشه‌ی (تعقلون) ئه‌وه‌نده دووباره‌ بۆته‌وه تاگه‌یشتۆته (۲۳) جار له (۲۳) ئایه‌تدا. به‌م شیوازانه هاتووه: (لعلکم تعقلون) (أفلا تعقلون) (إن کنتم تعقلون)، هه‌ر

بۆ نموونه چەند ئايەتیک باس دەکەین: (كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ) (البقرة: ۲۴۲).

واتە: (ئا بە و شیۆه یە خودا بە لگە و نیشانەکانی بۆ ئیۆه پووندە کاتە وە بە شکم تیبگەن و ژیر بن).

(قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ) (آل عمران: ۱۱۸).

واتە: (بیگومان بە لگە و نیشانەکانی خۆمانمان بۆتان پوونکردۆتە وە، ئەگەر ئیۆه ژیر بن و لای تیبگەن و وەریبگرن).

(وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ) (الأعراف: ۱۶۹).

واتە: (.. وە خانە و مالی دواپۆژ چاکترە بۆ ئەوانە ی لە خوا دەترسن و پاریز دەکەن، ئایا ژیر نابن؟).

(لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ) (الأنبياء: ۱۰).

واتە: (سویند بێت بۆ ئیۆه مان ناردۆتە وە خوارە وە پەرتوکیک کە ناویانگ و بلندی ئیۆه ی تیدایە، ئایا بیرناکەنە وە و ژیر نابن؟).

(وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ، وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ) (الصفات: ۱۳۷).

واتە: (وە ئیۆه (قورپەیشییەکان)، بە لایاندا تیدەپەرن (پاشماوە ی قەومی لوط) لە بە یاناندا، وە بە شە ویش ئایا ژیر نابن؟).

قورئانی پیروژ وە سفی ئەهلی دۆزەخ دەکات بە وە ی سوودیان لە م هەستە وەرنەگرتوو:

(وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ) (الملك: ۱۰).

واتە: (دۆزەخییەکان وتیان: ئەگەر بمانبێستایە (بانگی حەق) و تیبگەیشتی نایە (وەرمانبگرتایە) ئەوا ئیستا لە هاو لەانی ئاگری هە لایسا و (دۆزەخ) نە دەبووین).

ههروه‌ها وشه‌ی (یعقلون) له قورئاندا، له مه‌قامی مه‌دح و پیداهه‌ل‌دان و له مه‌قامی ئیسیپات و سه‌لماندندا، له زیاتر له ۲۰ شوپیندا هاتوو.

هه‌ر چۆن قورئان بایه‌خی به‌عه‌قل و ژیری داوه، هه‌ر به‌هه‌مان شیوه‌ش بانگی کردوو بۆ بیرکردنه‌وه و ستایشی ئه‌و که‌سانه‌ی کردوو که بیر ده‌که‌نه‌وه و لۆمه و سه‌رزه‌نشستی ئه‌وانه‌ی کردوو که بیر ناکه‌نه‌وه، ئه‌م وشه‌یه‌ش (یتفکرون) له قورئاندا ۱۱ جار هاتوو.

وه‌ك خَوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) (آل عمران: ۱۹۱).

واته: (ئه‌وانه‌ی که به‌دانشتن و پاره‌ستاوی و پراکشایی و له‌سه‌ر لا یادی خودا ده‌که‌ن، وه‌بیر له دروستبوونی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌که‌نه‌وه.....).

(فَأَقْصَصَ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ) (الأعراف: ۱۷۶).

واته: (چیرۆک و به‌سه‌ره‌اته‌کانیان بۆ بگێره‌وه، به‌شکم بیرکه‌نه‌وه و په‌ندی لیوه‌رگن).

(إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ) (الرعد: ۳).

واته: (دوای ئه‌وه‌ی خوای په‌روه‌ردگار باسی دروستکردنی ئاسمان و خۆر و مانگ و زه‌وی و چیاکان و پووبار و به‌روبووم و میوه و شه‌و و پوژ ده‌کات، ده‌فه‌رمویت: به‌پاستی ئا له‌وانه‌دا به‌لگه و نیشانه‌ی زۆر هه‌ن بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی بیرده‌که‌نه‌وه).

ده‌رئه‌نجامی ئه‌و هاندان و بایه‌خدانه به‌بیرکردنه‌وه سه‌ره‌پای زیاتر په‌یبردن به‌حه‌قیقه‌تی گه‌وره، ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ی که قورئان ئاماژه‌ی بۆ کردوو، ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سانه ده‌دویت که ژیری و بیرکردنه‌ویه‌یان به‌

رېگه يه کی دروست به کارده هینن: (رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا). واته: (ئهی پوره دگارا ئەم بوونه وهرهت به بی هوده دروست نه کردوه).

به لی، سهره نجامی ئەو هاندان و بایه خدان به بیرکردنه وه و به کارهینانی عهقل و هسته وهره کان، ئەو چالاکیه فیکریه جیهانیه بو که له هه موو بواریک له بواره کانی زانست و پیشه سازی و مه دهنیه تدا ره نگیدایه وه، کاریگری و شوینه واری به سهر هه موو جیهانه وه ده رکه وت، هه روه ک ئەوه وابوو ده لاقه و ده رچه یه ک به پرووی جیهاندا کرابیته وه هه وای نازاد و پرووناکی لی چووبیته ژووره وه، یان وه ک ئەوه وابوو ئەو کلۆم (قوفل) هه شکینرابیته، یان کرابیته وه که دوژمنانی نازادی و بیرکردنه وه ی راست و دروست، یان نوینه رانی ساخته ی ئایینه دیرینه کان له عه قلی مرؤفایه تییان دابوو.

جیهان له و مت بوون و سربوونه قووله ی که چه ندین سه ده و هه زاران سال دریزه ی کیشا به ناگاهات و دهستی کرد به سپینه وه ی شوینه واری ئەو خه وه قوله له سهر چاوه کانی و به هه نگاوی خیرا به ره وپیش ده چوو بو پیراگه یشتن و قهره بوو کردنه وه ی ئەو پیشکه وتن و پهره سه ندنه ی له دهستی چوو بوو، بو لابردنی کۆسپ و ته گه ره کانی سهر رېگای کاروانی دوور و دریزی ژیان.

زانایه کی گه وره ی فه ره نسی جو لیفه کاستیلو (Jolivet Castelot) له کتیبه که یدا (قانون التأریخ = یاسای میژوو = Laloï De L, Histoire) ده رباره ی ئەم کاریگریه جیهانیه و ئەم هه ژانه به هیژ و له هه مانکاتدا نه رم و نیانه ده دویت و ده لیت: (پیشکه وتنی عه ره بی له دوا ی وه فاتی پیغه مبه ر پیشکه وتنیکی مه زن بوو، زۆر به خیرایی ده رۆیشت، زه مان له بار بوو بو بلبوونه وه ی ئیسلام، بو یه مه دهنیه تی ئیسلامی به سهره له دانیکی سهر سوور هینه ر سهریه له دا، له هه موو شوینیک به زیره کییه کی سه یر له گه ل

فتوحاتدا بهریا بوو، کاریگه ریبیه که ی له هونه ر و وئژه و شیعر و زانسته کاندا ده رکه وت، به درئژایی چه ندین سده عه ره به کان مه شخه لی پروناکی عه قلییان به ده سته وه گرتبوو، هه موو زانسته مروییه کانیا ن به رجه سته کردبوو که په یوه نندیان به فله سه فه و فله ک و کیمیا و پزیشکی و زانسته پوچیه کانه وه هه بوو، بوونه سه ردارانی فیکر و داهینان - نه ک به مانا باوه که ی - به لکو به هوی ده ستخستنی ئه سالیبه کانی زانسته وه بوو، که به وپه ری کارامه ییه وه به کاریانه یینا، مه ده نیه ت و شارستانیه تی عه ره ب ته مه نی کورت بوو، به لام کاریگه ریبیه کی سه رسوور هینه ری هه بوو، هیچمان له ده ست نایه بو لاوازیوونی جگه له ده رپرینی ئه سه ف و ئه فسوس).

هه روه ها نووسه ر زیاتر ده چپته پیش و ده لیت: (ئه گه ر چی گه وره و کاربه ده ستانی ولات خاوه نی خوویستی بوون، به لام ئه و کاره ی که له ده ور و پشتیان روویدا له خو یان به رز و بلندتر بوو، له وه وه شارستانیه تیکی سه رسوور هین به ریابوو، به راستی ئه وروپا قه رزاری شارستانیه تی عه ره بییه به هوی ئه و پیشکه وتنه ی که بوی نووسرا له سه ده ی ده یه مه وه هه تا سه ده ی چوارده یه م، ئه وروپا له وانه وه بیرۆکه ی فله سه فه ی زانستی وه رگرت که له چاخه کانی ناوه راستدا به ناویدا ته شه نه ی کرد، ته شه نه کردنیکی سست و که موکورت، ئه وروپای ئه و روژگار ه مان به نزمی و نه زانیی دینه پیشچاو له به رده م مه ده نییه تی عه ره بیدا، له به رده م زانستی عه ره بی و ئاداب و هونه ری عه ره بیدا، ئه وروپا قه رزاری ئه و که شوه وا به سووده ی فیکره کانی عه ره به که له و سه رده مانه دا لی سوودمه ند بوو، چوار سه ده ی په به ق به سه رچوو، ئه وروپا هیچ شارستانیه تیکی تیدا نه بوو، جگه له

شارستانییه تی عه ره بی، زاناکانی ئه وروپاش هه مان ئه و زانایانه بوون که هه لگری ئالای شه کاوه ی ئه و شارستانییه ته بوون^(۱) .

هه ره وه ها گو ستاف لوبون (Gustave Lebon) ده لیت: (خه لکی ریسای ئه زمون و تبیینیکردن (التجربة والملاحظة)، و مه نتیقی ئیستیقرائی^(۲) (Inductive Logic) ده ده نه پال باکون (Francis Bacon)، که هه ر ئه م دوو شته ش بنچینه ن بو بناغه ی توژیینه وه ی زانستی نوی، به لام بیگومان ئه مرۆ پیویسته دان به وه دا بهیئریت که ئه م ریگیایانه هه مووی له داهینانه کانی عه ره به).

رۆبه رت بریفوالت (Robert Briffault) له کتیه که یدا (The Making of Humanity) دا ده لیت: (هیچ لایه نیک له لایه نه کانی پیشکه وتنی ئه وروپا نییه، ئیلا شارستانییه تی ئیسلامی تیایدا فه زلی گه وره ی هه یه و شوینه واری یه کلاکه ره وه و کاریگه ری گه وره ی هه یه)^(۳) .

هه ره وه ها ده لیت: (به ته نها زانسته سروشتیه کان (که فه زلیان بو عه ره ب ده گه ریته وه) نه بوون که ئه وروپایان گپرایه وه بو ژیان، به لکو شارستانییه تی ئیسلامی بو هه ر له و کاته وه، که یه که م تیشکی ره وانه ی ئه وروپا کرد، کاریگه ربیه کی زۆر و جۆراوجۆری کرده سه ر ئه وروپا)^(۴) .

(۱) الإسلام والحضارة العربية. للأستاذ محمد كرد علي ۲ / ۵۴۳ - ۵۴۴.

(۲) ئیستیقراء: گه ران و پشکنینه به دوا ی جوزئیاته کاندای بو گه یشتن به یاسا گشتیه کان. بروانه (المعجم الوسيط: ۷۲۲). (طاهر).

(۳) الإسلام والحضارة العربية. ۲ / ۲۰۲.

(۴) The Making of Humanity P. ۲۰۲ -

نۆیه م

بوونی ئوممه تیک هه ئبسیت به بهر پر سیاریتی
سه ره رشتیاریی به سه ر جیهانه وه و چاودیری
به سه ره وشت و ئاکاری تاکه کان و ئوممه تانه وه

یەككە لە و شتانەى كە مێژووى دوور و درێژى مەروۇقاىەتى و دەروونزانى و پەوشتانى شایەتییان لەسەر داو، ئەوێهە كە مەبەستە بەرزەكان و پینماییه چاكەكان و نموونە كەردارییه بڵندەكان بەرپا نابن و نایەنەدى - ئەگەر بەرپاش بن بەردەوام نابن - ئەگەر كۆمەلێك كەس، یان راستەر بلیین: ئەگەر كۆمەلێك لە خەلك لە پشتى نەبن، كە بانگەوازەكە هەلگرن و ئالاكەى بەرزبەنەو و لە پیناویدا جیهاد (خەبات) بكەن و بە كەردارىی نوینەرایەتى بكەن.

هەر بۆیە دەبینین: پینماییه كانی هەندێك لە پیغەمبەران (دروودى خویان لەسەر بێت)، چاكەخووزان و فیركارانى ئەخلاق و مامۆستایانى گەورەى دانایی، ماوێهەكى درێژ بەردەوام نەبوونە، لەبەر نەبوونی ئومەتێك (كۆمەلێك) كە پەيامەكەیان هەلبگریت و خویانى لە پیناودا بەخت بكەن و لە ژياناندا بە مەدەنیەت و حكومەت و كۆمەلگەكەى، بینوینن و جیبەجیبی بكەن.

جا بۆیە ژيان لە و ناوچانەى كە ئەو پیغەمبەرانەى تیدا پەوانە كرابوو، وەكو ئاویكى سەپرێژ وابوو كە یەك نمرە بەرز بووبوو، گەل و نەتەوكانیش (كە ئەو پەيامەیان بە زیندووى تیدا نەما) وەك پانەمەپێكى بى شوانیان لێهات، بەلام كاتێك خودا فەرمانى دا بەوێ كە محەممەد (دروودى خوای لەسەر) ببیت بە پەيامبەرى كۆتایی و هیچ پیغەمبەریكیش دواى ئەو پەوانە نەكریت و هیچ كتیبێكیش لە ئاسمانەو دانەبەزیت، مەروۇقى پاراست لەم مەترسییه، لەگەڵ محەممەد (دروودى خوای لەسەر) دا ئوممەتێكیشى پەوانە كرد، جا بۆیە پەوانەكردنى محەممەد (دروودى خوای لەسەر) پەوانەكردنێكى پەيوەنددار بوو، پەوانەكردنى پیغەمبەریك بوو

په یوه ست به په وانه کړدنی نوممه تیک، جا بویه خوی پاک و بیګه رد وه سفی نوممه تی پیغه مبه ر ده کات به سیفه تګه لیک که تهنه به سهر په وانه کراویکا ده بریت، که له خواوه فرمانی پیکرایت، وه ک ده فهرمویت:

(كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ) (آل عمران: ۱۱۰).

واته: (ئیوه باشتین نوممه تیک بوون که بو خه لکی هیترانه کایه وه، فرمان ده کهن به چاکه و پیگری له خراپه ده کهن).

ده فهرمویت: (وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا) (البقرة: ۱۴۳).

واته: (تا به و شیویه کردمانن به نوممه تیکی میانړه وی هه لېژارده تاوه کو بینه چاودیر به سهر خه لکه وه و پیغه مبه ریش بیته چاودیر به سهر ئیوه وه).

له فهرمايشتی پیغه مبه ریشدا (درودی خوی له سهر) هه مان گوزارشت هاتوه، کاتیک به کومه لیک له هاوه لانی (په زای خویان له سهر بیت) فهرموو: (إِنَّمَا بُعِثْتُمْ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لَمَّا تَبِعْتُمْ مَعْرِينَ)^(۱).

واته: (ئیوه په وانه کراون ئاسانکار بن، په وانه نه کراون زه حمه تکار بن).

ئهم هه سترکدنه به به رپر سیاریتی په وانه کراوی و به رپر سیاریتی فرمان پیکراوی، ناخی هاوه لانی (په زای خویان له سهر بیت) و شوینه که وتوانیانی به چاکي پرکدبوو، بویه کاتیک روسته م، سهر کرده ی فارسه کان، پر سیاری له (ره بیعی کوری عامیر)^(۲) کرد، که فهرمانده ی گشتی سویای مسولمانان، گه وره مان (سه عدی کوری ئه بی وه قاص) (خوا

^(۱) ئیمامی بوخاری ریوايه تی کرد وه.

^(۲) هاوه لیکه به نوینه چو بووه لای روسته م. بروانه: الإصابه ۵۰۳/۱.

لَیْیَ رَازِی بَیْت) لَه سَهَر دَاوای رَؤسْتَه م رَه وَانه ی لَای ئَه و ی کَر دَبو و، رَؤسْتَه م پَرسیاری لَی کَر د: چ ی ئَه و ی ه ی نَاوَه تَه ئَیْرَه ؟ وُه لَام ی دَا یَه وُه و گوت ی: (خودا ئَیْمَه ی رَه وَانه کَر دَوُه، تَاوَه کُو ئَه وَانه ی کُه خودا وِیستی لَه سَه ریه تی دَه رِیَانَبِیْنِیْنِ لَه بَه نَدَا یَه تی بَه نَدَه کَا نه وُه بُو بَه نَدَا یَه تی خودا بَه تَاک و تَه نَهَا ی ی و لَه تَه نگی دُونِیَاوَه بُو بَه رَفْرَاوَانِیْکَه ی و لَه سْتَه م و جَه وری ئَا یِیْنَه کَا نه وُه بُو دَا دِپَه رَوَه ر ی ئِیْسَلَام) (۲) .

ئَه وُه ئَه و شْتَه یَه کُه کَار ی کَر دَه سَه ر ئَا یِیْنَه و دَا هَا تَو ی مَرُوقَا یَه تی، ئَه وُه بُو خَه لْک ی ئَه ز مَوْنِیْک ی نَو ی بُو لَه مِیْژَو ی ئَا یِیْنَه کَا ن و مِیْژَو ی چَا رَه نَو س ی گَه لَان و مِیْژَو ی ئَا رَا سْتَه کَا ن دَا، وُه چَر چَه ر خَا ن ی لَه مِیْژَو دَا دَرُوسْتَكِر د، چَوْنِکُه وَا قَع ی مَرُوقَا یَه تی کُه لَه سَه دَه ی شَه شَه م ی مَه سِیْحِیْدَا تَیْیِدَا دَه ژِیَا - هَه مَو و سَه ر دَه مِیْکِیْش هَه رَوَا یَه - لَه وُه فَرَاوَا نْتَر و گَه رَه تَر بُو کُه تَه نَهَا چَه ن د کُه سِیْک ی چَاک بَتَوَا ن کَار ی تَیْیِکَه ن.

قورئانیش شایه تی هه بوونی چهنده که سیکی باشی کهم له ناو جووله که ی

غزه ب لیگیراودا دهدات و ده فهرمویت:

(لِیْسُوْا سَوَا ءَ مِّنْ اَهْلِ الْکِتَابِ اُمَّةٌ قَائِمَةٌ یَتْلُوْنَ اٰیَاتِ اللّٰهِ اَنَاءَ اللَّیْلِ وَهُمْ یَسْجُدُوْنَ، یُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْیَوْمِ الْاٰخِرِ وِیَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَیَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْکَرِ وِیُسَارِعُوْنَ فِی الْخَیْرَاتِ وَاُولٰٓئِکَ مِّنَ الصّٰلِحِیْنَ) (آل عمران: ۱۱۳ - ۱۱۴).

واته: (هه موو خاوهن په رتووکه ئاسمانیهه کان وهک یهک نین، له ناو خاوهن په رتووکه کاندای کومه لیک ی پاست و پیک هه ن ئایه ته کانی خودا له کاته کانی شه ودا له حالیکدا که له شه و نوپژدان، ده خویننه وه، باوه ر ده هینن به خودا و روژی دوا یی و فه رمان به چاکه ده که ن و ریگه له خراپه

(۲) بېروانه: ((البداية والنهاية)) ۷ / ۲۹.

دەگرن و پەلە دەكەن و پېشپركى دەكەن لە كارى خېردا، ئا ئەوانە لە چاگەكارانن).

لەگەل ئەوهدا، كارىگەريپەكى ئەوتۆيان لە كۆمەلگەى ئىنسانى و كاروانى مرقاىتەيدا نەبوو، چونكە چەند كەسك بوون، گەلانىش ئەوهدە حىساب بۆ چەند كەسككى كەم ناكەن، لە ھەموو كات و شوپىنكدا كەسانىكى باش و چاك ھەبوون و ئىستاش ھەن كە جياوازن لەخەلكى دىكە لە ھەندىك رەفتار و ئەخلاق و خواپەرستىياندا، بەلام ئەو بۆشايى و قەيرانەى لەسەر ئاستى نەتەوہ و گەلان و لەسەر ئاستى مەدەنىيەت و كۆمەلدا ھەيە پىرناپتەوہ، مەگەر ئەو باشى و سەرەشقىيە چاگە و نمونە كردارىيانە لەسەر ئاستى ئوممەت و گەلدا بن، لەسەر ئاستى كۆمەلگەيەكى مرقاىتەيدا بن كە نوپنەرايەتى پىنمايە بەرزەكانى پىغەمبەرايەتى بكات و نوپنەرايەتى پىرەنسىپ و پەوشتى بەرز و ئاكارى تاكەكەسى و كۆمەلەيەتى نمونەيى بكات، ئەمانەش لەسەر ئاستى حكومەت، سىياسەت، بازرگانى و مامەلە، ژيانى ناومال، كۆمەلەيەتى، مامەلە لەگەل تاك و كۆمەلگە، گەلان، دەولەتانى دىكەدا، لە حالەتى پەزنامەندى و توورپەيى، لەكاتى رىكەوتن و ئاشتى و مەيدانى جەنگ، لە ھەژارىي و خۆشگوزەرانيدا، مۆركى گشتى بن بۆ كۆمەل و گەل و سىماى ديار و دەرگەوتوويان بن.

ھاوہلان (رەزاي خويان لەسەر بىت) بەو شىوہيە بوون، ئەو ھاوہلانەى لە ئامىزى پىغەمبەرايەتەيدا پىگەيشتن و لە قوتابخانەى ئيمان و قورئانەوہ دەرچوون.

يەككە لە زانا بەويژدانەكانى خۆرئاوا كە ئاگاي لە مېژووى گەلان و شارستانىيەتەكان ھەيە بە چاكي وىنەى ئەو نەوہيەى كىشاوہ، كە روپنراوى

پيغهمبرايه تي و چينراوي قورئان بوون، زور به چاكي ئاماژه ي بو سيماي ديار و هاوبه شيان كردوه.

زاناي ئه لمانى كاتانى (Caetani) له كتيبه كهيدا (سنين الإسلام) دا ده لیت: (به راستی ئه و هاوه له (به پیزانه) نوینه ری راسته قینه ی كه له پووری ره وشتی پیغهمبری خودا بوون و بانگه وازكارانی ئاینده و هه لگرانی پینماییه كانی محهمه د (دروودی خوی له سه ر) بوون، كه گه یانده بووی به ویستیارانی پارێزکاری و له خوداترسی.

په یوه ندی به رده وامیان به پیغهمبری خوداوه و (دروودی خوی له سه ر) خۆشه ویستی بیخه وشیان بو ئه و، به رزی كردبوونه وه بو جیهانیك له فیکر و سۆز، كه هیچ ناوه ند و ژینگه یه ك مه ده نییه ت و كۆمه لگایه کی له وه به رزتر و بلندتری به خۆوه نه دیوو، له واقیعدا ئه م هاوه لانه له هه موو لایه كه وه گۆرپانکاری و وه رچه رخانه ی به هاداری زور تیاياندا پرویدا، له وه ودوا له زه حمه تترین و نارچه تترین بوئه ی جه نگه كه كاندا سه لماندیان كه بنه ماكانی محهمه د (دروودی خوی له سه ر) له به پیتترین زه ویدا توو كراون و زور به چاکی پرواون، ئه ویش له ریگه ی خه لکانیکی خاوه ن توانای زور به رزه وه، ئه وان پارێزه ر و ئه مینداری كتیبی پیروژ بوون و زور به چاکی پارێزگارییان له وه ده كرد، كه له پیغهمبری خواوه وه ریان گرتبوو له گوفتار و له فه رمان، ئه وانه سه ركرده پیشینه به پیزه كانی ئیسلام بوون، كه شه رعناسان و زانایان و فه رموده ناسه یه كه مه كانی كۆمه لگه ی ئیسلامیان خسته وه)

(۱)

(¹) Caetani (Annalidell Islam) vol. ii, P. ۴۲۹. T. W. Arnold, Preaching of Islam, London, ۱۹۳۰.

ئەم ئوممەتە ئىسلامىيە بەرپرسىيارىتى سەرپەرشتى سەر جىهان و چاودىرى سەر ئەخلاق و ئاراستەكان و پرەوشتى تاك و كۆمەلى خراوتە ئەستۆ، ھەروەھا بەرپرسىيارىتى بەرپاكردى دادپەرەبى و شايبەتيدان بۆ خدا بەسەر خەلكەو و فەرمان بە چاكە و رېگرتن لە خراپە و خۆدانان بەو ئوممەتەي كە پۆزى دوايى پرسىيارى لىدەكرىت دەربارەي ئەو كە تا چەند ھەستاو بەو ئەركە و لىپرسىنەوہي لەگەل دەكرىت لەسەر كەمتەرخەمي لەو ئەركەدا و خۆخەرىكردن بەخۆيەو و نەپەرژانى بەسەر خەلكانى دىكەدا.

خوای گەرە دەفەرمويت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ) (المائدة: ٨).

واتە: (ئەي ئەوانەي باوەرپتان ھېناو، زۆر بە چاكي بۆ خوا ھەستن بەشايبەتيدان بە دادپەرەبى، با رېق و كىنەتان لە كۆمەلىك ھانتان نەدات لەسەر ئەوہي راست نەپۆن و دادگەر نەبن، دادگەر بن، ئەو نزيكترە لە خواترسان و پاريزكارىيەو، لەخوا بترسن و پاريزكار بن، بىگومان خدا ئاگادارە بە كردهوہكانتان).

خوای گەرە ھۆشداريش دەداتە ئوممەتەي ئىسلامى لە كەمتەرخەمي كردن لە جىبەجىكردى ئەو ئەركەي كە لەسەريەتەي، ئەو كەمتەرخەمىيە چ بەلاو نەھامەتەي و بلاوبونەوہيەكي ئاشوب و خراپەكارى بەسەر مرقۇفايەتيدا دەھىنىت؟!، بە كۆمەلەيەكي بچوك دەفەرمويت كە ژمارەي تاكەكانى لەچەند سەد كەسىك تىپەپرى نەدەكرد لە ژيانى يەكەمجارى مەدينەدا، كە

فرمانی برایتی و پیکهینانی شانہی ئیسلامی پیکرابوو لهسەر بناغہی
عهقیدہ و بانگہواز:

(إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ). (الأنفال : ۷۳).

واته: (ئەگەر وانەکن (ئەگەر پشتیوانی و دوستایهتی یه کتر نه کهن)،
ئەوا ئاشوب و فیتنه و خراپه یه کی گه وره به زه ویدا بلاوده بیته وه).

ئوممهتی ئیسلامی که ئیستا زهوی پر کردوه، خاوهنی دهوله تانیکی
گه وره و وزه و تواناگه لیکی دهوله مهندی مروییه، چۆن ده بیته و چی
به سه ردیته ئەگەر که مته رخه می بکات، یان ده ستبهرداری پیگه ی
سه رکردایه تی بانگه وازکارانه ی بیته، یان که مته رخه می له ئەرکه
کۆمه لایه تییه که ی بکات، که بریتییه له چاودیژی به سه ره ئەخلاق و مه یل و
ئاراسته کانه وه، له گه ل سه رخستنی سته ملیکراو و پیگرتن له سته مکردنی
سته مکار؟! .

قورئانی پیروز ئەو پیگه سه رکردایه تییه بانگه وازکارییه و ئەو ئەرکه
چاکسازییه و بهرپرسیاریتی فرمان به چاکه و ریگری له خراپه وه بیر ئەم
ئوممه ته دینیته وه و حه والهی لای ئوممه تانی له ناوچوو و به سه رچووی
پا بردووی ده کات و هه سته کردن به بهرپرسیاریتی لا له ئیستادا ده ورۆژینیته
(۱)

(۱) شاعیری ئیسلام، دکتۆر (محمد ئیقبال) به باشی ئەم پراستییه ی له شیعری کیدا به
ناونیشانی: ((په ره مانئییلیس)) پروونکردوته وه: له سه ر زمانی سه رۆکی په ره مان
(ئییلیس)) باسی ئەو مه ترسییه ده کات که هه ره شه له سه ر سیستمی ئییلیسی ده کات
به بوونی مسولمان، ئەگەر وه ناگا هات و له بهرانه بهر جیهان و گه لاند هه سته ی به بهرپرسیاریتی
کرد، وه ک ده لیت: ((گوئی مسولمان داخه ن (قه پاته کن)، چونکه ئەو ده توانی به بانگدان و
ته کبیرکردنه که ی ته لیسمی جیهان بشکینیت و سیجره که مان پووچهل بکاته وه، هه ولبدنه

وهك دهفهرمویت: (فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَنْهَوْنَ عَنِ
الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ
وَكَانُوا مُجْرِمِينَ) (هود : ۱۱۶).

واته: (دهی با بیوایه له ناو ئه و ئوممه تانه‌ی که له پیش نیوه‌دا بوون
که سانی خاوه‌ن ئایین و ژیری، ریگرییان بگردایه له خراپه‌کاری له زه‌ویدا،
(ئه‌م کاره‌یان نه‌کرد) مه‌گه‌ر که سانیکی که‌م له‌وانه‌ی رزگارمان کردن له‌و
گه‌لانه‌دا، ئه‌وانه‌ش که سته‌میان کرد، شوینی رابواردن و خوشی که‌وتن، ئه‌و
سته‌مکارانه تاوانبار و خراپه‌کاریون).

ئه‌مه‌ وای پیویست ده‌کات که کاریگری له‌سه‌ر شارستانییه‌تی مرۆفایه‌تی
هه‌بیته و ناوبه‌ناو و سه‌رله‌نوی بیخاته‌پوو و چاودییری بکات، تا به‌رده‌وام
ریگری بکات له‌ نیوان ئه‌م شارستانییه‌ته و ره‌گه‌زه‌کانی ویرانکردن و
له‌ناوبردن و ئاراسته‌تیکده‌ر و پرووخینه‌ره‌کان.

شهو‌ی مسولمان دریزه‌ بکیشیته و سه‌هر و به‌ره‌بیانی سست و هیواش بیته. سه‌رقالیکه‌ن
براکانم، تا نه‌په‌رژیه‌ سه‌ر کار و کوشش، تا وه‌کو پیش‌پرکیکه‌ له‌ جیهاندا بدو‌رینیت، بو‌ ئیمه
چک‌ وایه‌ مسولمان به‌ یه‌خسیری و به‌نده‌یی بمینیته‌وه، واز له‌م جیهانه‌ به‌ینیت و خو‌ی که‌نار
بخات و ده‌سته‌برداری بیته بو‌ خه‌لکی دیکه، بینیا‌ز و بیته‌ماع بیته‌ لی، خه‌ته‌ر و مه‌ترسی
ئه‌م کاره‌شی به‌ که‌م بزانیته، وای بو‌ ئیمه! به‌دبه‌ختی و نه‌هامه‌تی بو‌ ئیمه! نه‌گه‌ر ئه‌م
ئوممه‌ته، وه‌ناگا بیته که‌ دینه‌که‌ی جه‌ختی لیده‌کات چاودییری و پاسه‌وانی جیهان بکات.
(روایع اقبال، ص ۱۱۸، طبعه‌ دار این کثیر الأولى، ۱۹۹۹م).

دهيم

يه کيتي بيروباوهری

شارستاني جيهاني

له دواييدا، نهك دواهه ميندا، باسى ئه و يه كيتييه جيهانييه ده كه ين كه ميژوو ويئى وه هاى به خووه نه ديوه له فراوانى و قوولى و پته وييدا له ده ورانى شارستانيه تى مرؤى و كۆمه لگه جوراوجوره كانى مرؤقايه تيدا. ئه و يه كيتييه جيهانييه له رابردوو و ئىستادا رپاوه ستاوه ^(۱) :

يه كه م: له سهر بناغه ي يه كيتى عه قيده، كه برىتييه له عه قيده ي يه كتاپه رستى و ئيمان به پيغه مبه رايه تى محه ممه د (درودى خواى له سهر) و ژيانى پاش مردن.

دووه م: له سهر يه كيتى تيروانين بو ديارده گه ردوونيه كان و ده سه لآتى خودايى و ته عليل كردن (خستنه رووى هؤكاره كانى ئه و ديارده گه ردوونيه انه).

سييه م: نرخاندى ماهيه ت و به هاى شته كان له سهر بناغه ي ئيمان به خوداو ئامانجى خولقاندن و وه ديهيئان (غاية الخلق والتكوين).

چواره م: بپروا بوون به وه ي ئه م ژيانه كاتى و سنوورداره .

پيئجه م: باوه رپوون به و به ها به رزانه ي كه ئيسلام بانگه وازى بو ده كات و پيشه نكيئى پيغه مبه ر (درودى خواى له سهر) و ژيانى هاوه لان و نه وه ي نمونه يى يه كه م نواندوويه تى، ئه و يش له گه ل جياوازى و جوراوجورى ده ستگرتنيان به و به ها يانه وه و پاسالى و به رده و امبوونيان له سه رى، جياوازيه ك كه فيتيره تى ئينسانى و جياوازى رۇژگار و سه رده م و ژينگه و په روه رده و كارىگه ربييه ده ره كييه كان ده يخوازن، به لام ئه ندازه ي هاوبه ش (القدر المشترك) له نيوان كۆمه لگا ئيسلاميه كاندا له هه موو سه رده مانىكى دواى ده ركه وتنى ئيسلام ديارترين شيوه و گه و ره ترين قه باره و قوولترين

^(۱) ئه م خالپه ندييه من بۆم زياد كردووه له ئه سلندا بۆى نه كراوه. (طاهر).

رہگ و پیشالی ہہیہ، زیاتر لہ ہەر ئہ نڈازہ یہ کی ہاوبہ شی نیوان بہ شہکانی ہەر ئوممہ تیک و شوینکہ وتوانی ہەر ئاینیک.

پاشان دامہ زراندنی یہ کیٹی شارستانیٹی لہ سہر بناغہی ئہ حکامہ شہرعیہ کان و پینمایہ ئہ خلاقیہ کان، بہ لام ئہ مہ لہ گہ ل بوونی جیاوازی لہ نیوان ئاستہ کاندہ و مہ ودای کارکردن بہ م ئہ حکام و پینمایانہ، جیاوازیہ ک کہ ناتوانریت دورہ پیریزی لیبرکیت بہ ہوی جیاوازی سروشتی ئہ و گہ لانہی ہاتنہ ناو ئیسلامہ وہ و سروشتی ولاتان و سہر دہم و سیستمہکانی حوکمرانی.

لہ گہ ل ئہ و ہ شدا شارستانیہ تیکہ تاییہ تمہ ندہ بہ مؤرکی ئیسلامی و شارستانیہ تیکہ لہ عہ قیدہ دا دہ ناسریتہ وہ بہ یہ کتاپہ رستی و لہ کؤمہ لایہ تییدا بہ پیزگرتنی مرؤقایہ تی و یہ کسانی لہ نیوان تاکہ کانیدا، لہ بازنہی ئہ خلاق و پیرہ ودا بہ تہ قوای خودا - بہ بہ راوورد لہ گہ ل شارستانیہ تہکانی دیکہ - و بہ شہرم و تہ وازوع، لہ مہیدانی خہ باتدا بہ کؤشش بو دوارؤژ و جیہاد لہ پیناوی خودادا و لہ ژیانی تاکہ کہ سی و مالہ و ہدا بہ بایہ خدان بہ سہر برپین لہ گوشتی ئازہ لان و پہلہ و ہراندہ، بہ بایہ خدانی دیار و ئاشکراش بہ (الطہارۃ) - کہ ئہ میان تاییہ ترہ لہ (النظافۃ)^(۱) کہ ہہ موو شارستانیہ تہ پیشکہ وتوو و کؤمہ لگا دروستہکان لہ مہ یاندا دہ گہ نہ یہ ک - ناوی مسولمانان لہ ولاتہ جؤراو جؤرہ کاندہ و پیرای دوریین لہ یہ کتر و جیاوازییان لہ زمان و فہرہ ہنگیاندا ہہ می شہ جیایہ و

^(۱) وشہی (الطہارۃ) لہ زمانی عہرہ بییدا بو پاکی و پاکژی لہ شتی ماددی و مہ عنہ ویدا بہ کار دیت، بو نمونہ دہ گوتریٹ: (طاهر الخلق والنوب)، بہ لام وشہی (النظافۃ) تہ نہا بو شتی ماددی و بہر جہ سستہ بہ کار دہ ہیٹریٹ، بو نمونہ دہ گوتریٹ: (نظیف الثوب والجسد). پرونہ: (الفروق اللغویۃ، أبو ہلال العسکری: ۳۳۹). (طاهر).

تایبەتمەندە، زۆریکی عەرەبییە و لە ناوی پیغەمبەران و هاوێلان و ئەهلی بەیت و پیاوچاکانی پیشین وەرگیراوه، لەم ناواندا عەقیدەى یەکتاپەرستی پەنگەداتەو، یان چەمکی بەندایەتی و سوپاسگوزاری، ناوان بە محەممەد و ئەحمەد زۆر دەبینرێت، ئەویش لەبەر خۆشه‌ویستی بۆ پیغەمبەر (درودی خۆای لەسەر) و گەشبینی بە ناوێ جۆانەکەى.

سیما دیارەکانی ئەم یەکیتییه

ئەم یەکیتییه ئایینی و شارستانییه لە یەکیتی فەرائیز واجباتەکان و ژمارەیه‌ک دروشمی ئایینی و بۆنەگەلیکی کۆمەڵایەتی پەنگەداتەو.

پنج نوێژە فەرزەکە لەکاتی خۆیدا ئەنجام دەدرێت - هەر ولاتە و بەپێی کاتەکانی خۆی - نوێژەکان بە کۆمەڵ لە مزگەوتەکاندا دەکرین و هەموو مسوڵمانێک، خەلکی هەر ولاتێک بێت، بە هەر زمانێک قسە بکات دەتوانێت ئامادەى ئەم نوێژانە بێت، یان ببێت بە ئیمام و پیشنوێژی بۆ خەلکی بکات (ئەگەر نوێژخوێنەکان بیانەویت) بێئەوهی پێویستی بە رێنمایی ناوخوا هەبێت.

نوێژی هەینی بە گرنگییه‌کی دیارەو ئەنجام دەدرێت، قورئانی پیرۆزیش تاکە کتیبی ئاسمانییه‌کە دەخوینرێتەو و لەبەر دەکریت و لە هەموو شار و ئاوەدانیه‌ک و لە هەموو کات و سەردەمانێکدا^(١).

^(١) مەوسوعەى بەریتانی (Encyclopeadia Britanica) دانسی بەوهدا ناوێ کە قورئان لەسەر زهویدا لە هەموو کتیبیک زۆتر دەخویندەریتەو. پروانە (دائرة المعارف البريطانيّة، مادة: Mohammed).

بانگ له هه موو مزگه وته كانه وه به يهك شيواز به زده بيته وه و دهنگه داته وه، په مه زان بریتیه له مانگی پوژوو له هه موو جیهانی ئیسلامیدا هر چه نده وهرز و كه شوه وه وا بگورپیت، مسولمانان پیکه وه له هه ردوو جه ژنه كه دا (په مه زان و قوربان) خوښی و شادی دهرده برن، دوو پكات نوښتی سوپاسگوزارانه بو خدا ده كه ن و دوی نوښته كه وتار ده خوښی ریته وه و مسولمانان به هه موو چین و توښ و ئاسته جیاوازه كانه وه ئاماده ی ده بن.

خه لگی له هه موو لایه كه وه و له دوور و نزیکه وه بو به جیه پینانی فه ریزه ی حه ج پرووده كه نه مه كه كه، ئه ویش به بی هیچ پچران و دابرانیک به دريژایی میژووی دوور و دريژی ئیسلامی، بیگویدانه هیچ ئالوگورپیکی سیاسی و په ره سه نندنیکی ئابووری و کومه لایه تی.

سلاوی مسولمانان له هه موو ولاتیکدا سه لامکردنه (السلام علیکم)، ئه وانه هه مووی شيوازیکن له یه کیتی و یه کبون كه وینه ی له هیچ گه ل و ئایین و کومه لگه یه کدا نییه.

كه سانیکي خاوه ن فیکرو قه له م له خوړئاواییه كان هه ستیان به م یه کیتییه ناوازه و تاقانه یه کردووه و ئامازه یان بو کردووه، ته نها دووانیان به شایه تی ده هینینه وه:

هامیلتون جیب ده لیت:

(ئیسلام تیروانینیکی هه ماهه نگ (منسوق)ه، كه له شیوه كانی سیاسی و کومه لایه تی و یه کیتی ئایینیدا دهرکه وت، ئه م تیرانینه دهره ی پووبه ریکی فراوانی کات و شوینی داوه، تاییه تمه ندییه جوړاوجوره كانی ئیسلام له زور ناوچه و سه رده می جیا جیادا دهرکه وتن، به ئه ندازه ی به ریه كکه وتن و

تېكەلبون بەھىزە جۇراوجۆرە كۆمەلايەتى و سياسىيە ناوخۆيىەكان، بۆ نمونە: ئىسپانیا لە باكورى خۆرئاواى ئەفرىقىا لە چاخەكانى ناوہپراستا پەيوەست بوو بە لانكەى ئىسلامەوہ لە خۆرئاواى ئاسيادا، كەلەپوور و فەرھەنگى ئىسپانیا بەشېك بوو لە كەلەپوورو فەرھەنگى ئەو ناوہندە ئىسلامىيە، بەلام لەگەل ئەوہشدا لە ھەندېك بواردا لەو جياواز بوو، ھەندېك تايبەتمەندى ھەلگرتبوو، كە كارىگەرى بەھىزى لەسەر خۆرئاواى ئاسيا ھەبوو، بەھەمان شىوہ، ناوچە سەرەككىيەكانى دىكەيش كە خۆژىنى (الإكتفاء الذاتى)يان ھەبوو، وەكو نىمچە قارەى ھىندى و ئىندونىزيا و ناوچە بىابانىيەكان لە خوارووى رۇوسياوہ تا سنوورى چىن تايبەتمەندى ھەرىمايەتى خۇيان ھەلدەگرت، بەلام پارىزگاربيان لە مۆركى تايبەتمەندى ئىسلامىيانە دەگرد^(۱).

ھەرۇھا (وئلفەرد كانتوئىل سمث) دەلئيت: (سەرکەوتنى مسولمانان سەرکەوتنى ناوخۆيى ئايىنەكەيان بوو، ئەوان بە تەنھا لە مەيدانى جەنگدا سەرکەوتنيان وەدىنەھىئا، كارىگەرىيشيان تەنھا لەسەر چەند لايەنىكى جۇراوجۆرى ژيان دروست نەکردبوو، بەلكو ئەوان سەرکەوتنيان لە ئاراستەکردنى ژيان بەشىوہىەكى گشتى و نوئى و مۆرکردنى بە مۆرکىكى تايبەت وەدېھىئا، ئەوہش ئەوہىە كە بە شارستانىەت دەناسرئت.

لە پىكھىئانى ئەم شارستانىەتە ئىسلامىيەدا، چەندەھا فاکتەر ھاوبەشى کردووە، وەكو فاکتەرى عەرەبى، يۇنانى، شارستانىيەتى (سامى) خۆرھەلاتى ناوہپراست، ئىرانى ساسانى، پەرگەزەكانى ھىندى، بەلام

(^۱) Hamilton A. R. Gibb, Studies of Civilization of Islam London, ۱۹۶۰, P. ۳.

بليمه تى مسولمانان له وهدا پرهنگى دابووه وه، كه ههماهنگى خستبووه نيوان ئەم فاكتهره جوړاوجوړانه وه و هه موويانى له بوته قهيه كى نويدا تونده وه و ملكه چى يه ك مهنه جى پيكه وه گونجاوى كردن، بيئه وهى ئەم فاكتهرانه تايبه تمه ندييه خو بيه كانيان له دهست بدن، بگره به پيچه وانه وه، به شيوه يه كى گشتگير پهره يان سهند، ئەوه ئيسلام بوو، كه ههستا به پهره پيدان و كامل كردنى ئەم فاكتهرانه و هيڙى مانه وهى پيدان، ئەو موركىكى ئيسلامى به هه موو لايه نيك له لايه نه كانى ژيان به خشى، جا بنه ما و پره گزه پيكهاته كانى ئەو لايه نه هه ر چييه ك بوو بيت.

به رنامه و پرۆگرامى ئيسلامى (المنهج الإسلامى) يه كىتى و هيڙى بو ژيان و كۆمه لگا سازدا، قانونى ئيسلامميش رۆلئىكى جه وه ريبى بينى له پيكه پينانى ئەم هيڙه يه كگرتووه دا، هه ر ئه ويش بوو به و ته وژمه رامالئنه ره ديارى كراوهى ههستا به ريكخستن و سازدانى هه موو لق و په لويوكانى ژيان و كونج و كه لئنه كانى، هه ر له به نديايتى و خواپه رستىيه وه بگره تا مولكدارى و هوكمپرانى.

بيگومان قانونى ئيسلامى هيڙىكى يه كخر بوو، كۆمه لگه ئيسلامى هه ر له (قورتوبه) وه هه تا (مولتان) پيكه وه ده به ست، هه ر ئه ويش يه كىتى له نيوان تا كه كانى كۆمه لگه ئيسلاميدا سازكرد و واى له هه موو كار و كرده وه كانى ديكه ئى ژيان كرد، كه به كه لك و ئامانجار بن به هوئى موركردنيان به موركى ئاسمانى و يه كىتتبييه كى به زه مان به خشى واى له كۆمه لگا كرد پهره بسنييت و نه شونما بكات. پاشا و سولتانه كان نوره يان ده كرد و به دواى يه كدا ده هاتن، حكومه تانئىك به رپا ده بوون و حكومه تانئىك

ده‌رووخان، به‌لام رۆلّیان له ئاراسته‌کردنی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی له زه‌ویدا - له‌چاوپرینماییه‌ ره‌ببانییه‌کاندا - په‌راویزای و لاوه‌کی بوون^(۱).

ئه‌وه شارستانییه‌تیکه‌ تیکه‌ل به‌ چاودی‌ری و ناوی خودا کراوه، ره‌نگکراوه به‌ ره‌نگی خودایی^(۲)، بنیاتنراوه له‌سه‌ر بناغه‌ی باوه‌ر، جا بۆیه ناتوانریت دابرنریت له‌ مۆرکی ئایینی و ره‌نگی خودایی و رۆحی ئیمانی، هر شتیکیش دژ به‌وانه‌ بوه‌ستیته‌وه وه‌ک ده‌مارگیری نه‌ته‌وایه‌تی، لووتبه‌رزیی جاهیلی، جه‌نگی ره‌گه‌زایه‌تی (حرب‌العنصریة)، نه‌هامه‌تی ماددی، ره‌وشتنزی، یان بیسه‌ره‌وبه‌ره‌یی کۆمه‌لایه‌تی، ئه‌وه پیشه‌هاتییکی کاتییه‌ بۆ سه‌ر ئه‌و شارستانییه‌ته، له‌ده‌ره‌وه‌ هاتووه، یان هی‌نراوه، یان خلته‌ و خه‌وشی ئه‌و ژینگه‌ و کۆمه‌لگایانه‌یه‌ که ئیسلام چووه‌ته‌ ناویان، یاخود به‌هۆی لاوازیی رۆشنبیری ئیسلامی و که‌م سه‌رقال بوونه‌ به‌ قورئانی پی‌رۆز و فه‌رموده‌ به‌رزه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) و سه‌رچاوه‌ ره‌سه‌نه‌کانی ئیسلام له‌م ولاتانه‌دا.

(^۱) Welfred Cantwell smith: Islam in Modern History, Newyork, ۱۹۵۷, P. ۳۶ - ۳۷.

(^۲) ئه‌و وشانه‌ی له‌م ئایه‌ته‌وه‌ وه‌رگرتووه: ((صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَتَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ)). (البقره: ۱۲۸) (طاهر).

نهیینی سهرکه وتتی هه وئەکانی چاکسازی و نوێگەری له

میژووی ئیسلامدا

هه‌وه‌ئەکانی چاکسازی و نوێگەری و بەرەبەرەکانی خراپەکاری و بیدعەکان و پاشماوەکانی جاهیلییەت له میژووی گەلان و ولاتی ئیسلامیدا بە جۆریک بەردەوام بوو که وینە لە میژووی ئوممەتان و ئایینەکاندا نەبوو و نەزانراو، ئەو هەولانە سەرکەوتنیکی بۆ نووسرا که بۆ هیچ هەولیکی چاکسازی و راستکردنەوه له میژووی ئوممەتان و ئایینەکانی دیکەدا نەنووسراوه و نەهاتۆتە دی^(١).

ئەویش لەبەر تەواو گونجانی ئەم هەولانە بوو له‌گەڵ جەوهەر و پۆح و دەروونی ئەم ئوممەتەدا، هەروەها لەبەر گوزارشتکردنیان له‌و بناغە و بنەمایانە لە قەوارە لە ئەم ئوممەتەیان لەسەر پراوەستاو و لایانەوه میژووی ئەم ئوممەتە و بەردەوامی تێیەکی سەرچاوەی گرتوو.

کاریگەری له شارستانییه‌تی مروّقاییه‌تیدا

پێویسته درێژە‌ی هه‌بیته‌ و به‌رده‌وام بیته

دوای ئەوێ پاشای هەندیک له بەخششە شارستانییه‌کانی ئیسلامان کرد، باسی ئەو شمان کرد، که چەندە خەلات و بەخششی پێشکەش بە شارستانییه‌تی مروّقاییه‌تی کردوو و چ سەرکەوتنیکیشی له قوتارکردنی شارستانییه‌تی مروّقاییه‌تی له دارووخان و خۆکوژی و توانای پێشکەوتن و

^(١) بڕوانه پێشەکی بەشی یەکه‌می زنجیره‌ی کتیبی ((رجال الفكر والدعوة في الإسلام)) دانەر، نموونه‌ی ئەم سەرکەوتنەش له هەر چوار بەرگی کتیبەکه‌دا بخوینەوه. (طبعة دار إبن کثیر الأولى دمشق - بیروت ١٩٩٩ م).

گه شه کردنی وه ديهيئاوه، له دواى ئه و باسه پيويسته راستيهكى نهمرى ميژوويى باس بکهين.

ئه ویش ئه وهيه: کارتیکردن له شارستانییهتی مرؤقايهتی و خستنه وه پيشچاو و ته ماشاکردنی سه ره له نوئ و کات له دواى کات و ده رخواردانی شتی دیرینی باش و نوئی به که لک و ريگاگرتن له توخم و په گه زه کانی ويرانکاری و له ناو بردن و ئاراسته خراپ و پووخيئه ره کان پيويسته دريژهی هه بیته و بهرده وام بیته.

ئه ویش له بهر دوو هوکار:

هوکاری یه که م: ئوممه تان ملکه چی فاکته ره نوئییه کانن له چاکسازیی و خراپه کاری، ژيانیش هه میشه له جووله و گه شه سه نندنايه، پاره ستان و مهنگی نازانیته، جا له بهر ئه وه پيويسته کات له دواى کات چاودیری بکریته و پيداويستییه نوئییه کانی دابین بکریته، ئه وه تا له م سهرده مهی دوايیدا چهنده ها بانگه واز و فه لسه فه گه لی تیکدهر و پووخيئه ره سه ريانه ه لداوه، که تيايدا (واته له م سهرده مهی دوايیدا) ئوممه تی ئیسلامی - به داخه وه - پاشه کشه ی کرد له مهیدانی سه رکردايه تیکردنی مرؤقايه تی و سه رقال بوو به دهردی خوئییه وه.

هوکاری دووه م: ئوممه تی ئیسلامی ئوممه تی په یامی کوئاییه و ئوممه تی نهمری (الخلود) ه، هیوا و ئومیدی مرؤقايه تییه، بویه له سه ری پيويسته بهرده وام هه لگری په یامه که ی بیته و به پوئی خوئی له سه ر قافله یی مرؤقايه تی و سه رپه رشتیاری سه ر جیهان و چاودیری سه ر بیروباوهر و ئه خلاق و په یوه ندی مرؤف به مرؤف و گه ل به گه له وه، هه ستیته.

ئوممەتان تەنھا بەمىژوو ناژين، يان بەوھى كە لە رابردوودا رۆلئىكيان
 بينيوھ و سەرکەوتنيان لە سەردەمىكى پيشوودا وەدەھيتاوه و بەس، بەلگو
 ئوممەتان لە ھەموو زەمانىكدا بە خەباتى نەپساوه و چالاكى ھەميشەيى و
 ھەستکردنى بەردەوام بە بەرپرسياريتى و ئامادەبوون بوون بۆ بەخشيني
 گيان و بەنرخترين دارايى لە پيناو پەيامەكەياندا و بە تازەگەريى و داھيتان و
 بەرھەمى بە سوودى نووى و شتى چاكي زياتر دەژين، بەلام ئەگەر بپيچيتە
 خۆيەوھ و ھەر خەريكى خۆى بيت و دەسبەردارى پلە و پايەى بيت، ئەوا لە
 تۆمارى ميژووشدا دەپيچرپيتەوھ و زەمان لە بىرى دەكات، جا بۆيە لەسەر
 ئوممەتى ئىسلامى واجبە سەرلەنووى و جارئىكى ديكە بە بەرپرسياريتى
 بانگەوازكارانەى شارستانىيانەى ئاراستەكارانەى پيشەنگارانەى خۆى
 ھەلسيتەوھ.

راستىيەكى زانستى و ميژوويى ديكە، ئەوھى: ئوممەتى ئىسلامى
 ناتوانيت بە رۆلى كارتئىكردن لە شارستانىيەتى مرقائىيەتى و ئاراستەکردنى
 ھەستيت، ئەگەر بيت و خۆى لەسەر خوانى شارستانىيەتە بيانىيەكان
 مشەخۆر بيت و لە دەرياي ئەوان ھەلگوزى و ھەتا بناگوويى نوقمى شەپۆلى
 ئەو شارستانىيەتەنە بيت.

ئوممەتى ئىسلامى ناتوانى سەرنجى گەلان بۆ خۆى رابكيشيت، چ جاي
 ئەوھى وايان لىبكات لاسايى بكەنەوھ و شوپنى بكەون، ئەگەر باوھرپئىكى
 قوولى بەوھ نەبيت، كە ئەو شارستانىيەتەى ئەو ھەيەتى شارستانىيەتئىكى
 سەربەخۆيە و خاوەن كەسايەتئىيەكى تايبەتە، رەبانىيە، ئاسمانىيە، گونجاو
 و لەبارە بۆ ھەموو كات و شوپنىك، لەسەر بناغەگەلئىكى پتەوى وەرگىراو لە
 قورئان و سوننەت بنیاتنراوھ.

هەلقولای رینماییه رەببانی و نەبەوییه کانه و تێپروانینیکی تایبەتی بۆ (الطهارة) و داوینپاکی (العفة) هەیه، (طهارة) تیایدا هاوواتای وشە (نظافة) نییه، عیقفەتیش هەر خۆدوورگرتن نییه لە تاوانە ئەخلاقییەکان و بەس، بەلکو لە و مانایە فراوانتر و گشتگیرتر و مانا هەلگرتەر.

ژیانی ئوممەتی ئیسلامی ناگونجی و لەگەڵ شارستانییهتی خۆرئاواییدا هەلناکات، کە لە ژێر فشاری کۆمەڵە ھۆکاریکی میژوویی تایبەتدا پەیدا بوو و هەلقولای، لە ژینگە یە کدا کە ماددیەت تەحەککومی تیدا دەکرد و دوژمنایەتی ئایین و شوپشکردن دژ بە ئەخلاق و بەها بەرزەکان - بۆ ماوەیەکی دوورودریژ - بەسەریدا زال بوون، وەک یەکیک لە شارەزایانی ئەم شارستانییهتە و میژوووەکی، دکتۆری زانا (محەممەد ئیقبال) بە کورتی دەلیت: (رۆحی ئەم شارستانییهتە (خۆرئاواییە) بە پاکی و بیگەردی نەماوەتەو) ^(۱).

باوەڕم وایە کاریکی زۆر ئاسانە، کە ئاسانکارییه مەدەنییهکان و سوودەرگرتن لە ئامیڕ و داھینراوەکان و ئەوەی زانستی نوێ پییگە یشتوو لەگەڵ ئەو تایبەتمەندییانە، کە شارستانییهتی ئیسلامی ھەیتە لە: جوانی و سادەیی و جدیدیەت و بایەخدان بە ھەردوو جۆری پاکی (الطهارة والنظافة) و دوورکەوتنەو لە دەستبلاوی و مال بەزایەدان و پۆچوون لە بایەخدان بە پروکەش و دیمەنی دەرەکی، کۆبکەینەو.

کۆکردنەو ھە ئەم دووانە پیکەو کاتیکی سەردەگریت، ئەگەر حکومەت و کۆمەڵگا ئیسلامییەکان لە پلاندانانی مەدەنی و سەربەخۆی دوور

^(۱) بۆ زیاتر زانیاری بگەرێو ھە بۆ بەندی ((أهمية الحضارة الإسلامية والحاجة إليها)) لە کتێبە کەمان ((العقيدة والعبادة والسلوك)) ل ۱۹۸ - ۱۹۹.

له لاساييكردنه وهی كوڤرانه و كاری سه ریڤییانه و هه ستردن به دهردی
خۆبه كه مزانین، سه ركه و تووبن.

سه ره پای ئه وانه ش، ئه گهر بیټو زیره کی و ره سانه یه تییان له لا فه راهه م
بیټ له گه ل باوه رپوون به چاکی رڤنماییه ئیسلامیه کان و شارستانییه تی
ئیسلامی كه هه لقولای ئه و رڤنمایانه یه و له سه ریان راوه ستاوه و
كه سایه تی ئه و شارستانییه ته ش له به رچاو بگریټ.

پیغه مبه ریک ره حهت بو جیهانیان و

نایینیك ره حهت بو مروفایه تی

ئهم لیكۆلینه وه میژووییه شیکارییه و ئهم خستنه رپوه جیهانییه
ئامانجداره ی - دوا ی فروستاده یی محهمه د - (دروودی خوا ی له سه ر) به وه
كۆتایی پیدینین، كه له كۆتایی كتیبه كه مدا (السیره النبویه)^(٢) دا هاتوه،
تا ببیته گولای سه رمۆر بو ئهم توڤزینه وه یه .

دونیا له دوا ی ره وانه كردنی پیغه مبه ر (دروودی خوا ی له سه ر) گۆرا،
هه رچۆن كه شوهه وا ده گۆرپټ، ئه ویش به فه زلی رڤنماییه به رزه كانی ئه و
پیغه مبه رایه تییه وه بوو.

مروفایه تی له وه رزیکه وه كه هه مووی بی بارانی و پایز، هه مووی گره و
زریان بوو، بو وه رزیکه تیپه ری كه هه مووی به هار و گول و به هه شت و
باخانیکه كه جوگه له و رپووبار به ژیریدا بروت.

سروشتی خه لك گۆرا، دلّه كان به نووری په روه ردگاریان پووناكبوونه وه،
پووكردنه خودا بوو به کاریکی گشتی، مروّف تام و چیژژیکی ده سته كت كه

(٢) الطبعة الثانية عشرة، طبعة دار ابن كثير الأولى ١٩٩٩م.

پیشتر پئی ئاشنا نەبوو و تاقي نەکردبوو، خوڤه و يستيه ك دلی داگرت
که له وه و پیش نهیناسی بوو! .

دلّه خالی و ویرانه کان، لاواز و تەنگەکان، سارد و سڤ و خامۆشه کان به
گەرموگۆری ئیمان و هیزی سۆز و بەزەیی بووژانەوه، عەقلەکانیش به
نووریکی نوئی پووناکبوونەوه و دەروونەکان به مەستییه کی نوپوه سەرقال
بوون، مرقایه تی پۆل پۆل دەرچوو دەرەوه و به شوین ریگە ی راست و
پایه ی بلندی خۆیدا دەگەرا، سۆزی بۆ پله ی بەرز و بالای دەجوولا، هیچ
نەتەوه و گەلیک و هیچ ولاتیکت نەدەبینی ئیلا ئەویش دەبوست پیشبرکی
و مملانی له مەیدانەدا بکات.

عەرب و عەجەم، میسر و شام، تورکستان و ئیران، عیراق و خوڤاسان،
باکووری ئەفریقا و ئەندەلوس، ولاتی هیند و دوورگەکانی خوڤه لاتی
هیند، هەموو مەستی ئەم خوڤه و يستیه بالاییه و ئەم فەیزه ئاسمانیه
بوون، عەشقی ئەم ئامانجه بەرزە و هەژاری بەر ئەم دەرگا بلنده بوون.

مرقایه تی وا دەهاته پیشچاو، که وه ئاگا هاتبیت و لهخه وه ستا بیت و
چاوه کانی له دوا ی سڤوونیک قوول و دریز، که چەندەها سەده دریزه ی
کیشا بوو، کردبیتەوه، دەبوست به وه رابگات که له دەستی چوو بوو، تا
وای لیهات هەموو بەشیککی ئەم مرقایه تییه و هەموو کونج و قوژبنیککی به
بانگەوازکارانی رەببانی و دلسۆز، موحاهیدانی چاکساز، پەروەردەکارانی
خواناس، سووتاو بۆ خەلقى خوا، بهخشەری نەفس و نەفیس بۆ خیر و
خۆشی مرقایه تی و رزگارکردنی له و مەترسییه ی له هەموو لایه که وه
ئابلوقه ی دابوو، ئاوه دان بووه وه! .

ئەوانە، پیاوانىك بون فريشتهكان خۆزگە (غبطة)يان پيئەبەردن،
كوانوى دلە ساردوسرەكانيان ھەلگىرساند و بليئىسەى خۆشەويستى
خوداييان گەشاندەو و جۆگەلە و پرووبارى زانىارى و ئاداب و دانايى و
مەعريفەيان ھەلبەست و دەروازەى كانى و سەرچاوەيەكى بەگۆژم و
ھەلقولوى عيلم و عيرفان و ئيمان و ھەنانيان ئاوەلا کرد، لە دەروونى
مروفا رقيكى نوپيان دژ بە جەور و ستەم و دوژمنايەتى و دەستدريژي و
يەكتربوغزاندن، پرواند.

گەلانى چەوساوە و سووكايەتپيئىكراو و زەبوونكراويان فيرى وانەكانى
يەكسانى کرد و باوەشيان بۆ سەرچەم تووپردراو و كەنارخراو و دەركراوان،
ئەو ھەژار و داماوانەى كە كۆمەلگا تەفاندبوونىو ھەو و كەسوكار و خيئەكانيان
و دەدەريان نابوون، كەدەو، ھەموويانيان گرتە سنگەو، سنگى ئاوەدان و
پر لە سۆز خۆشەويستيان!

پاشماو و شوينەواريان دەبينى و شويندەستيان بە ھەموو بەشيك لە
بەشەكانى ئەم زەمىنە پان و پۆرەو ديارە، ھەرەك ئەو جيگايانەى كە
باران دەيانگريئەو، چۆن لە دەشتودەر و بەسەر دەوارنشينەكاندا
دەباريئە، بەھەمان شيو، بەسەر ئاوەدانى و لادى و شاريشدا دەباريئە!

سەيرى كرۆك و كاكلەى كارەكانيان بکە، سەيرى چۆنئيتيەكەى
(Quality) و چەندئيتيەكەى (Quantity) بکە و سەرنجى بەرزى و
بەلندى بىر و فكريان بەدە، چۆن بە ئاسمان و ئاسۆگەى بەرز و بەلندا
دەفريئە.

سەيرى ھەستى ناسك و پۆجى نەرمونيان و زيرەكى گرگرتوو و سروشتى
ساغ و دروستيان بکە، چۆن پەرۆشن بۆ مروفايەتى، چۆن ھەكو مۆم بۆى

دهسووتین، چۆن دهروون و پۆحهکانیان پینچ دەدات و له ئاگری بهزه‌بیهاتنه‌وه و سۆز و خه‌فته‌ی خه‌لك و سووربوون له‌سه‌ر قازانج و چا‌که‌یان ده‌تووتنه‌وه، چۆن خۆیان ده‌خسته‌مه‌ترسی و له‌ناوچوونه‌وه، بۆ پزگا‌کردنی خه‌لك و دوورخستنه‌وه‌ی به‌لا و نه‌هامه‌تیش لییان، پینشو‌زییان له‌زه‌ره‌ر و زیان ده‌کرد.

به‌روانه‌کاربه‌ده‌ست و فه‌رمان‌په‌واکانیان چۆن کاروباریان به‌په‌یوه‌ده‌برد و چۆن هه‌ستیان به‌لیپ‌سراوی ده‌کرد، به‌شه‌و پاسه‌وانیان ده‌گرت و به‌پۆژیش سنووره‌کانیان له‌دوژمن ده‌پاراست، چۆن گه‌لیش له‌گه‌لیاندا هه‌ماه‌نگ و ته‌با و گوپ‌پرایه‌لی فه‌رمانه‌کانیان ده‌بوون!!

هه‌روه‌ها بخوینه‌وه هه‌والی خواپه‌رستی و به‌ندایه‌تی و زوهد و حاله‌تی پارانه‌وه و لالانه‌وه‌یان، په‌ه‌شتبه‌رزبان، شایه‌تیدان له‌سه‌ر خۆیان و چاوه‌پروانکردنی پاداشت له‌لای خودا بۆ ئه‌و کاره‌یان، خۆشه‌ویستیان بۆ مندالان و لاواز و بیهیزه‌کان، دلنه‌رمییان له‌گه‌ل برایان و هه‌قالانیان، به‌خشنده‌یی و دل‌فراوانی و لیپ‌وورده‌بیان به‌رامبه‌ر دوژمنانیان.

ده‌بینیت خه‌ونی شاعیران و ئه‌دیبان و خه‌یالی به‌پیتیان و به‌هره‌ی به‌په‌رینه‌یان، ناگاته‌ئو لوتکه‌به‌رزهی، که‌ئه‌وانه‌له‌جیهانی حه‌قیقه‌ت و واقیعه‌دا پینگیه‌یشتبوون، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌هه‌والانه‌ی له‌م باره‌وه‌هاتوون خه‌لكیکی زۆر و بيشومار نه‌یانگه‌پرایه‌ته‌وه و شایه‌ته‌زۆر و زه‌وه‌نده‌متمانه‌پیکراوه‌کانی میژوو نه‌بوونایه، ئه‌وا ئه‌م هه‌والانه‌هه‌روه‌ك چیرۆك و ئه‌فسانه‌گه‌لك ده‌هاتنه‌پینچا، که‌خه‌یال چنیبیتی و رازاندبیتیه‌وه.

ئه‌م وه‌رچه‌رخانه‌مه‌زنه‌و ئه‌م رۆله‌گه‌شه‌دار و نوپیه‌موعجیزه‌یه‌که‌له‌موعجیزه‌کانی سه‌روه‌رمان محهمه‌د (دروودی خوی له‌سه‌ر) و شاکاریکه‌له‌

شاکاره‌کانی پیغهمبهرایه‌تییه‌که‌ی و سروه‌یه‌که له سروه‌کانی په‌حمه‌تی
ئیلاهی که هه‌موو کات و شوئییکی گرت‌ه‌وه.

خوای گه‌وره و مه‌زن پاستی فه‌رموو ه که ده‌بار‌ه‌ی فه‌رموو‌یه‌تی:
(وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) (الأنبياء: ۱۰۷).

واته: وه توومان ئه‌ی محهمه‌د (دروودی خوای له‌سه‌ر) ته‌نها بو ئه‌وه
ناردوه، که په‌حمه‌ت بیت بو جیهانییان.

(وصلی الله علی نبینا محمد

وعلی آله وأصحابه وأتباعه إلى یوم الدین وسلم تسلیماً)

سهنتهري زههاوي
بۇ لىكۆلىنەوهي ئىشلىرى

سهنتهري زههاوي بۇ لىكۆلىنەوهي فيكرى

سهنتهريكى كوردستانىيى ناھكومىيى ناسىياسىيىه، گرنگىيى دەدات بە تويژىنەوه و تاوتويكردنى پرسه هزرىيىه بنه پره تىيىه كان بۇ دووباره هيتانەگوى دهق و تىكستە پىروژه كان و چۆنيەتى دابه زاندىنى چه مکه مەعرفى و به بايه خه كانى ئىسلام له بواره جياوازه كانى سه رده مدا. له سۆنگه ي ئه وه وه كه هزر و بىرى په سه ن و قولل بنچىنە ي تىگه يشتنى راست و دروسته بۇ دهقه كانى قورئان و سوننەت و دەسته به رى لىكدانە وه ي گونجاوه بۇيان.

سهنته ر هه ولى په خساندىنى كه شوه وه ي گونجاوه ده دات بۇ كارابوونى عه قل و بىر و رانانى هزرىيى، له م پىناوه دا سهنته ر هه ردوو سه رچاوه ي قورئانى پىروژ و فه رمووده ي به رز و به رىز به به كار هيتانى ئامرازى زانسته ئىسلامىيىه كان و زانسته كومه لايەتى و سروسىيىه كان ده كاته بنه ماي كاره كانى.

بواره كانى كار كردن:

- نووسىن به قه له مى خۆمالىيى نووسه رانى كورد و بىرمه ندان.
- وه رگىران له زمانه جياوازه كانه وه بۇ زمانى كوردىيى، له پىناوه ده و له مه ندىكردنى كلتورى كوردىيىدا.
- به ستنى كۆنگره ي زانستى و كۆر و سازدانى سىمىنار له لايەن خاوه ن بىر و ئەكادىمىيانه وه.
- خولى راهىتان و ۆركشوپ له لايەن كه سانى پسپۆر و خاوه ن بروانامه ي زانكوييه وه.
- هاوكارىيىكردنى داموده زگا و دامه زراوه ئەكادىمىيىه كان و زانكۆكان له پىناوه په ره پىدانى ئاستى زانستىيى.